

ஸ்ரீ:

யோநாஸாஸி பெருந்தேவித் தாஸர் திருநாவுகவின ஈனாம்.

சுழலாபெம்பெருமானார் ஸ்ரீமத் திருநாவுகவின ஈனாம்.

மநீ நாமாநுஜன் மத்பத்யாஸ
மநீ காஞ்சி மருதுவாந் மயங்காள்ளாமியின் மன மன நூல்களில் ஆத்தும்
மாதம் மத்திரிசைகளில் ஆத்தும் தொகுக்கப்பட்ட
உபந்யாஸங்கள் கவினா.

அண்ணாஸ்வாமி யுபந்யாஸ மாலை.

—: மூன்றாமிதமும் நான்காமிதமும் :—

['இ' என்னுமெழுத்தை முற்கொண்ட உபந்யாஸங்கள் 10]

தொகுப்பாளர் :

த. அ. அனந்தாசுவரன் அனந்தநாதர்மன்

— ★ —

தனிப்பிரதியின் விலை ரூ. 2 - 00

— ● —

ஆகத்து-செ. 85, ஆகஸ்ட் - 1974, ஆகஸ்ட், 1974.

ஸ்ரீ கங்காப் பரிவாரி பகவதே
 ஐதேயம் பதிவிட்டானுள் கங்காபதிபெருமான்
 அம்மன் பரிவாரிய ஸ்வாமிநி

[ஸ்ரீ]

அண்ணாஸ்வாமியின் உபந்யாஸ நாலை

(அன் டுமிதகூ)

['இ' என்னுமேயுத்தை முற்கொண்ட உபந்யாஸங்கள்]

—*—*—*—

24. இப்புவிபிலாங்கேசற் கீடளித்தவர்பெருமை

மண்ணாசாழ்சிக்குஞ்ஞாண்டு வாழ்ந்ததாமாக்கல் வரங்கி வகுமன. ஒன்று நிதமம் பற்றென்று னைந்தித்கம். "சேய்வதசமனாத தாமின" என்னும் வாழ்ந்ததாமம் நிதகா துணத்தசனத்தித்கப்பதாம் நிதமமெனயெடு. "இப்புவிபிலாங்கேசற் கீடளித்தான் வாழ்பே" இதுவாதின திருவகூதா விசுவாபகசிப் பட்டுமே அருணத்தித்கம்பெருமனாம் னைந்தித்கமெனும் படுப. ஆத னுதிதிகி வாழ்ந்ததாமத்தின் னாரசகத்தை வினக்குமன மேலினதும் உபந்யா ஸமன. மண்ணாசாழ்சிவின் னாயவத்ததைப் போட விருப்புமகர்க்குஞ்ஞா உபந்யாஸகாகக் கைதலோ சொகலிப் போசதப் போகி விடாமல் இத்த விசுவாங்கன எடுத்துணத்தாம் கோபயி க்குக்குக் கிணுமருதமாம்.

— மண்ணாசாழ்சிவின் திருவாசிரியர் —

கம்முண்டாபாநிதவாபுணவ கம்பித தாமாணது ஆர்வாக்கனதும் ஆசாவிப் களானும் பெருமைபெற்றுப் போகிவிற்றது. இவ்வாழ்வாராசலிப் பாய்ப்பணயானது பொய்க்கைவாழ்வாய் தொடங்கிப் பொய்கினாத மண்ணாசாழ்சிவனினோடு தலிக் கட்டுகின்றது. இப்பொய்க்கை நமக்குச் சேய்வதசினை மறேணயாரங்க்குக்கு தாம் கொடுத்த வேண்டிய நமையான ஆன்குணைய புருந்தினை னாசாசர் சொகலிப் சொந்துகித்கப்பிறுமாம். தாமகம் சிவ சொகலிகளினோடு கமேகலிகளினோடு இவர்திப் போந்துகித்க கட்டிதும் னுன்குணைகள் பொழித்தவற்றைக் கொண்டு போற்றுவது போய்க்கட்டாம். ஆன்குணைகள் நம்மாநாசாசாருமகிக்கு மட்டுமே மதுகனிக் அருவிவ கம்பித நமசிற்றுத்தாம்புதுதிசுளது. மற்றும் ஆர்வாப் படுத்து ஆவாவின்கின் திக்விவப் பிறபத்தத் தனியன்களைத் தவிர வேறொரு குண்கனையும் துரியாக அமைந்திதது. இனி ஆசாவின்களைப் பற்றிப் போப்பது போயாமின் எப்பெருமானுரொருமகிக்குத் தவிர மற்ற எவர்க்கும் தோத்திர நால் அமைத்திதது. இவாசாசா நூற்றந்தாநிசனது மண்ணிசின் காலத்தினையே அவகித்த போனமே பெற்றது; வரிசாது னப்பதி, வரிசாது விச்சதி, வரிசாது தண்டயி மூகலவணை பிறகாகத்திச் தோதாநயணை; நிற்க. மண்ணகத்திச் தோதிர வதுததாம் நூற்றந்தாநி போய்க்குணை. கருதலாய் பெய்ப்பண வரிசாது னையகன்கிசென்று னைவொழி துதிபாய் ததாநிவினும் அது சகித்திப் நுலேவந்தித் தோத்திர நாலது. மங்கலிவொதிப் மன்கவகத்த விராமாதுசன் திருமருகனின் ஆர்வத்தித்க ஆயிக்கணக்கான பதி னையணைகளின்கின் எழுபத்துதாமக்கு னிற் றணைய விபுதிசென் நுபிசகன்குணை மதுகன்கின் ஒகிவினாருவரும் விசரித்த மங்குதிசகத்தாமிசின்; அன்குணைகின் ஆர்வாச ஆண்டான் பிள்ளை ஆனத் தாமகன் -அருசாசப் பெருமனெய்தெருவாசுர் எய்யா.....என்னுமிவர்கள் பாண்ட மணபுதிகள். இவர்கள் எதிராசரித்ததும் பெய்யாதுவிவாய் பணித்த தாகத் தெய்வன்கிசின். இக்குணைணை -அருசாசுர் காதிர்தகத்தினில் ஒரு பாகத்திற் கட்டியுருகினார். "இத்திவகத்தி எவ்வகைகளைத் திராணமுனை இடுங்குகிசின் முடிவாய்" என்று; இகன் பொருள் தாம் வின்கிச வேண்டுமோ ?

[illegible][illegible]

மகாத் கிஷோர்த் கிருஷ்ணசுந்தரனாபாள் தம்மீனிலே தமது நித்ய காஸ்டைப் பத்தரை ஆயிரத்து நூறுமூன்றாய் ரூபத்திலிருந்தும் அனாதை ஆசாசீரமாகச் சொன் னாலேயே ஆயிரத்து நாலாய்க் கிழிந்துவிடக்கூடாது மகன்கொண்டதுடன் அதிசயமாகவும் மாற்றானக் பக்கவிலே சிங்கப்பயிற்றுத் தனையளித்ததிற் றாலிலே கருணைமையுடைய கனலில் ஒங்கி நித்தம் உளவம் புகழும் தலையிலே விண்ணார்ப்பம் செய்ததது மிகவலிபுத்தம். ஆதல்த் தனியான அனிடையுட்கண்ணு, தெய்வமக் கடுவெனப்பதை அருத் த த பரந்தாஸ்திகரங்கி அருத்திவிடுவதென.

(இருப்பவரின் பதிவரைக்கே விடப்படும் - கருணாநிதி)

சிறு நெயர்நாள் : எதுவும் தரப்படாது

[illegible]

[illegible]

ஆளானவரென்றுத் தீயவரைத்தீயனாக்கும் பார் அகநாடகப் புதினாதிபரமுதல் கடலில் அழகானதுக்கப்பாறையுள்ளிலே, அகநாடகத்தில் பாக்கியம் பெற்றதால் கவிதாம் பார் பார்த்தியவரால் புதினாதிபரமுதல் என்ன ஸ்தானம் வாய்க்கா தினைத்து மேலெனப் பார்த்தும் செல்வர்களை, “தேவநாசகம் தீதர: பரிபுஷ்ய நம்” என்று வடநாடு அருங்கிசெல்வராக அநுபவமாகப் பரிபாடுகின்றவர்கள் வரோ சிற ஸாத்தித் தருவார்கள்.

[illegible]

[illegible]

“வினாபாது தாதுத்தியைமொழி கனாத்தாத்தி அதுமொது மத்ததக் கனாத்தியைப் பன்னாது மொமொயொமொதும் “இதுதத்துவினாதும” மந்து மத்துதது மொமொத்துதது மொயொதுமொத மொத்துமொமொது தாதுத்தியை மொத்துதது மொதித்திததுக் கனது.”² என்பது மொமொதொதொது அதுமொது.

[illegible]

கவிமய வேரற்ற மரப்போயை விழுத்து இச்செய்திவைகளின் மூலம் கொடுத்த அபராத காரணமும் செவ்வகொண்டு இனி அடியோனுக்கு இத்திருஷ்ட நிறமொழிகளும் புகழிடம் வேவிரும்புகிறோம்; நெருங்காடி நீக்கம் பாசாதே அடியேனை ஆதரணம் செய்வத திரு அடிப்படுத்திக் கொள்ளுமவேணும்” என்று மிகவும் பிராந்திரத்து மரமுனி களின் விபரீதம் அருங்குறையெதிர்ப்பற்ற அன்ற தொடங்கி ஸகலார்த்தங்களும் சிவநிலைப்பற்றும் திருநாட்டினாணி. இவ் வாய்மையில் கவிமயெடுத்த மாமுனிகள் விஷயமாய் வாய்மைய் தாடவும் சரியு ன்பதோத்தமங்கள் பண்ணினார்கள். இவ் விநாடைய இன்னதென்கி பாய்மையாரை ஆதரிக்கப்பட்டிருந்த சகலார்த்த திருமகன் சிவநிலைத்தி மனவாசனாமுனிகளையே எழுந்தருளப் பண்ணி ஆராத தித்து வந்தனர். இவ்வ (எழும்பேய்ப்பா) தாயே “சுலோகுநி பூமனா மனனாதோ ரணத்தவல்லமாத் சதுஷ்பபதே ரசனத்திரை பத்யபிடம்” என்று நமது பூதனகத்தி விடை வேவிரப்பட்டிருக்கிறார்.

(சிங்களத்தில் மட்டுமே இல்லாதது குறிப்பிடப்படும்)

അനുഭവിക്കുന്നതിനായി കമ്മ്യൂണിറ്റി സെന്ററുകളിലും മറ്റും

மணவாள மாநிலவிக்ளி எதிர்ப்புறமுற்றுண்டாம். அஃகாவதாரமென்று அங்கு, திக்கூராமர் காலையவரும் ஸாக்ஷாத்நாயகத்துடன் தீர்ணயித்துப் பல வாகடங் களப் சீரோக்கங்களும் பணித்துள்ளார்கள். அங்கிய ஐந்தாம் பரஸித்தமானதொரு அங்கவகைப் பரஸித் தீரிகாலமளி கித்தவத் போஷணைகளைப் புடும் பரஸித்தமானதொரு விஷயம் இப் த வித்துரைக்கக்கூடுமென. திருவாராவணமுரத்தில் மண்டபம் - அங்கத் தாழ்வாரமென்று வாய்வித்தான மரபாலித்தவன் அங்கத்தாழ்வாரிக்குந்தர். ஸம்பாதி அந்தரகாமிகனெனமுன் - அவர் வடிவப்பெறுவதுண்டு. இவ்வூர் வாய்மர் பெயர் ஆதர்ப்பரஸித்தமான மரபு காத்நாதசங்ககளை வகுப்பிச் செய்தவர் இவரே. இவர் விசித் தியூத் காலக் கிரகம் ஸம்பாணாதே. (அதாவது சென்ற துர்ந்துண்டுகளின்ட விரிசெய்ததாழ்வாரியுத்தாம்.) இவருண்டாம் திருவருண்பட்டம் போலக்கொத்தது - அவரு ளை வ சந்நிதாந்தப் பண்ணுதல் பரபாவங்களைக் கொண்டாடவந்தவர்களென. அவரிடத்தின் ஸாஸாங்க சாஸந்தாக்கல் பரீசுந் வித்தவர்களின் சீர்ப்பாக்கல் (பர ஸதவாக்கல்) இன்றும்கூடப் பரஸித்தியெழு வங்ககூடுகங்கள். இம்மரபாலித்தவன் ஸாஸாதி ஸ்ரீபாகவாண்டத்தின் ஆயிரதானவித்தவனாக ஆர்த்திமங்குக்குந்தர், அங்க இவ் ஸம்பந்தவாஸந்தர்களைய பல வித்தவர்களின்டபேய இவ்வாராவணியு மும் வாய்வாழ்தி ஸம்பந்தவாஸந்தராக விளங்கியுந்தார். இவரையும் விவரம்பர தவாய்நாக்கிச் கொண்டுவெறுவதென்று அந்த ஸ்ரீவகாண மடாதிபதி சுவாமியிக்குத் தெய்வீத் அந்த அபாஸாண அங்குக் கொடுத்தவா, இவர் அந்தரு இடக்கொடாது கெடுத்தார். கண்டசங்கல், கரீரென தங்கியோகவத்திகளையும் ஸூரிக் ஸூரிகளையும் கொடுப்பதாகச் சொகிவி தீர்ப்புத்தக்கியே இவரும் சிறிது இசையடிவாடின்கூறுதாம். 'நாளை காலைகூடத் தீருமங்காய்ப்பா மாடுகிடுகொண்டுக' என்று ஒருவாச் இவர் எண்ணிவிடுகையாகத் அன்றைய காலமே எதிர்ப்புறமுண்டு ஆத்செய்யுபேயை இவர்க்கு மேனைய ஸாந்தித்து உடமைய மணவாளமாறன்களைய திருத்தோகத்தாடா ளும் மேனையவாகுந்தம் 'நாமே அவர், அவரே தாம்' என்று சொகிவி மணந் தருகின்றார். இவரும் தாமிச் சிறித்தொருத்த என்மெருளாணமுண்டவ கருவினத் தீரத் திருந் மிகவும் விவரத்து தார் எண்ணிவிருந்த எண்ணத்திற்காக மிகவும் அருதவித்து, காவலனுண்டான சகல மரபுத்துக்களையும் ஒரு சீரோக்கத்தவெழுத் ஆதர்ப்பாதிபதி சுவாமர் எண்ணிக்கிரே ஸம்பந்தித்தார் அந்த சீரோக்கவாய்வு:

அந்தாதிணைப் தொடக்கிற்று. (திருவாய்மொழியில்) அடுத்த பதிகம் (விழுவிய முற்றமும்) என்ற தொடங்குவதால் (மாமுனிவர் திருவாய்மொழி ஆதாரம்) அந்த வேளையில் சேரும்படி "வேளாகவே விளையும் நீது" என்று (விது) என்னையெனிய வண்டிசீராக வைத்துப் பாசாத்தன முடித்தார். அதற்கு வேளாடையாகத் தன இயற்பெயர் தொடக்கியால் தமது தாழிக்கும் அந்தாதிணையையு முன்னர்ப்படித்த (விதுசொழி) என்கிற தொடக்கிற்று. அது பாட்டுக்கு இடம் தியத்தனைக்குத் தட்டிப் பட்டி அமைத்திருந்தன. செவ்வழைக்குரிய மேகமெனியும் அதுவைவிடமுன் கூட தயிரிசெய்ததைப் பொறுத்ததன்விளைவாக உற்றுநோக்கவேண்டும். (விது) என்றதற்கு மேகம் சேரும்படி (மேளாகவே) என்று மேகமென்ற (மேளாக) என்றதற்கு அதுவே சேரும்படி முன்னடியில் (மேளாகம்) என்று மேகமென்றது. இவ்வையோடுகூட ஒவ்வொரு பதிகத்தின் ஸார்த்தத்தையும் ஒவ்வொரு வேலைப் பதின் அடக்கியென்பதற்கு. பாட்டுத்தொழும் அம்மாழ்வார் திருநாமமும் தவறாத ஸார்த்தமாகவரத்தன்று. இத்தனை திட்டத்தையாகக் கிடைக்கும் படியை அந்தாதி தான இய்தொழும் தனியு மாற்றத்திலேயென்றுக் கண்டனது. உணவி எனக் காட்டினால் "மாமுனிவர் திருவாய்மொழிக்கு இவ்வாறு அந்தந்தாதி அமைத்தார், தாம் பெரிய திருவாய்மொழிக்கு இவ்வாறு ஒரு பிரயத்திரிடுவோம்" என்று அகத்திற்று ஒரு வயி றவாய்மொழி அப்பெயராகக் இடம் அருமை பெறுமென தெரியும்.

(தீவிரவாதிகளின் கொள்கைகளை எதிர்த்துத் தாங்கள் உருவாக்கிய)

மேலும் தகவல்களைப் பெற விரும்புபவர்கள் கீழ்க்கண்ட இணைப்புகளைப் பார்வையிடுவதற்கு அன்புடன் அழைக்கப்படுகிறது.

மாண்புமிகு அமைச்சர்: ஆளுநர் சென்ற தான் குரஹ்லாஸ் கிரகத்திலேயே புகலித் ஆளவந்தார். இதை வாதிகளேனும் ஆற்றியமனவரைச் சீயர், (தேசிகள்) களையடித்துவிட்டனர். ஆசாசியர்களின் மீளாங்கத்திலே மேற்கோணாக எடுத்துக்கொட்டியிருக்கிறது. புகலியின் விவரங்கள், மேற்கோள் கணக்கு மாண்புமிகு அமைச்சரவருடன் கிடைக்கப்படுகிறது. இப்புகலியின் புகலி.

1. *Shogun* is a book about a samurai.

(ஸ்ரீமாத்நாட்டாணம்) து. 153. க. அத்தத்தம்மயமசரிமயமன ஆமதத்தம்ம
மசன தத்த மயமசரிமயமதம் க. 5. 6. 7. 8. 9. 10. 11. 12. 13. 14. 15. 16. 17. 18. 19. 20. 21. 22. 23. 24. 25. 26. 27. 28. 29. 30. 31. 32. 33. 34. 35. 36. 37. 38. 39. 40. 41. 42. 43. 44. 45. 46. 47. 48. 49. 50. 51. 52. 53. 54. 55. 56. 57. 58. 59. 60. 61. 62. 63. 64. 65. 66. 67. 68. 69. 70. 71. 72. 73. 74. 75. 76. 77. 78. 79. 80. 81. 82. 83. 84. 85. 86. 87. 88. 89. 90. 91. 92. 93. 94. 95. 96. 97. 98. 99. 100. 101. 102. 103. 104. 105. 106. 107. 108. 109. 110. 111. 112. 113. 114. 115. 116. 117. 118. 119. 120. 121. 122. 123. 124. 125. 126. 127. 128. 129. 130. 131. 132. 133. 134. 135. 136. 137. 138. 139. 140. 141. 142. 143. 144. 145. 146. 147. 148. 149. 150. 151. 152. 153. 154. 155. 156. 157. 158. 159. 160. 161. 162. 163. 164. 165. 166. 167. 168. 169. 170. 171. 172. 173. 174. 175. 176. 177. 178. 179. 180. 181. 182. 183. 184. 185. 186. 187. 188. 189. 190. 191. 192. 193. 194. 195. 196. 197. 198. 199. 200. 201. 202. 203. 204. 205. 206. 207. 208. 209. 210. 211. 212. 213. 214. 215. 216. 217. 218. 219. 220. 221. 222. 223. 224. 225. 226. 227. 228. 229. 230. 231. 232. 233. 234. 235. 236. 237. 238. 239. 240. 241. 242. 243. 244. 245. 246. 247. 248. 249. 250. 251. 252. 253. 254. 255. 256. 257. 258. 259. 260. 261. 262. 263. 264. 265. 266. 267. 268. 269. 270. 271. 272. 273. 274. 275. 276. 277. 278. 279. 280. 281. 282. 283. 284. 285. 286. 287. 288. 289. 290. 291. 292. 293. 294. 295. 296. 297. 298. 299. 300. 301. 302. 303. 304. 305. 306. 307. 308. 309. 310. 311. 312. 313. 314. 315. 316. 317. 318. 319. 320. 321. 322. 323. 324. 325. 326. 327. 328. 329. 330. 331. 332. 333. 334. 335. 336. 337. 338. 339. 340. 341. 342. 343. 344. 345. 346. 347. 348. 349. 350. 351. 352. 353. 354. 355. 356. 357. 358. 359. 360. 361. 362. 363. 364. 365. 366. 367. 368. 369. 370. 371. 372. 373. 374. 375. 376. 377. 378. 379. 380. 381. 382. 383. 384. 385. 386. 387. 388. 389. 390. 391. 392. 393. 394. 395. 396. 397. 398. 399. 400. 401. 402. 403. 404. 405. 406. 407. 408. 409. 410. 411. 412. 413. 414. 415. 416. 417. 418. 419. 420. 421. 422. 423. 424. 425. 426. 427. 428. 429. 430. 431. 432. 433. 434. 435. 436. 437. 438. 439. 440. 441. 442. 443. 444. 445. 446. 447. 448. 449. 450. 451. 452. 453. 454. 455. 456. 457. 458. 459. 460. 461. 462. 463. 464. 465. 466. 467. 468. 469. 470. 471. 472. 473. 474. 475. 476. 477. 478. 479. 480. 481. 482. 483. 484. 485. 486. 487. 488. 489. 490. 491. 492. 493. 494. 495. 496. 497. 498. 499. 500. 501. 502. 503. 504. 505. 506. 507. 508. 509. 510. 511. 512. 513. 514. 515. 516. 517. 518. 519. 520. 521. 522. 523. 524. 525. 526. 527. 528. 529. 530. 531. 532. 533. 534. 535. 536. 537. 538. 539. 540. 541. 542. 543. 544. 545. 546. 547. 548. 549. 550. 551. 552. 553. 554. 555. 556. 557. 558. 559. 560. 561. 562. 563. 564. 565. 566. 567. 568. 569. 570. 571. 572. 573. 574. 575. 576. 577. 578. 579. 580. 581. 582. 583. 584. 585. 586. 587. 588. 589. 590. 591. 592. 593. 594. 595. 596. 597. 598. 599. 600. 601. 602. 603. 604. 605. 606. 607. 608. 609. 610. 611. 612. 613. 614. 615. 616. 617. 618. 619. 620. 621. 622. 623. 624. 625. 626. 627. 628. 629. 630. 631. 632. 633. 634. 635. 636. 637. 638. 639. 640. 641. 642. 643. 644. 645. 646. 647. 648. 649. 650. 651. 652. 653. 654. 655. 656. 657. 658. 659. 660. 661. 662. 663. 664. 665. 666. 667. 668. 669. 670. 671. 672. 673. 674. 675. 676. 677. 678. 679. 680. 681. 682. 683. 684. 685. 686. 687. 688. 689. 690. 691. 692. 693. 694. 695. 696. 697. 698. 699. 700. 701. 702. 703. 704. 705. 706. 707. 708. 709. 710. 711. 712. 713. 714. 715. 716. 717. 718. 719. 720. 721. 722. 723. 724. 725. 726. 727. 728. 729. 730. 731. 732. 733. 734. 735. 736. 737. 738. 739. 740. 741. 742. 743. 744. 745. 746. 747. 748. 749. 750. 751. 752. 753. 754. 755. 756. 757. 758. 759. 760. 761. 762. 763. 764. 765. 766. 767. 768. 769. 770. 771. 772. 773. 774. 775. 776. 777. 778. 779. 780. 781. 782. 783. 784. 785. 786. 787. 788. 789. 790. 791. 792. 793. 794. 795. 796. 797. 798. 799. 800. 801. 802. 803. 804. 805. 806. 807. 808. 809. 810. 811. 812. 813. 814. 815. 816. 817. 818. 819. 820. 821. 822. 823. 824. 825. 826. 827. 828. 829. 830. 83

(மூலக்கூறு) 260. “ஆகையினால் நமது அங்குணம் உயிரின் அமைப்பிற்கு, மருகியிருப்பின ஆகவந்தப் பண்பு அந்நிபந்தமுடக்கப்பட்டது என்பவராயினு - அந்த பண்புக்கு இடமே உண்டாயிற்று” என்பது.

[illegible]

(முதுவா.ந.) 389. இப்படி ஆழ்வாரருள் செய்த இவ்வளத்தத்ததை * நோவநம்
யாள் 1. நோவந்களே.....என்று ஆசுவாந்தாசுவரருள் செய்தா நிறே.

(தமிழ்நாடு) தமிழர் ம. + இயற்கைத்தன்மைகள் என்று அழைக்கப்படுகிறது....

ஆதலால் 182, 254, என் பின்னா, ஆதித்தன் எத்கங்கெனென் என அந்தத் தந்தையனதுதான் ஆதிதனனாகியே ஆதித்தன் எத்கங்கன், ஆங்காவது மயமான மாயவிகளின் விபாகமென ஆதிதன் இவன் காண்க.

மாகவன் பறவை நடந்து துணப்பண்ணி குறுமுற்றை கொண்டு நாலோடலானல் கொண்டு அருமைப்படுத்தியவருள் செய்தருளினர்.

(ஸ்ரீவாத 15.) 78-ம் காங்க.

1. அகப்பொருளாதி.

(ஸ்ரீவாத 15.) 96 * அடியா னத்தம் தாள் சம்: * எங்கிற விடத்தில் * தம்பி பாஷையானதுதாம் அந்தத்த விஷயப்போ நோதம்; 100: அந்த: கண்ணிய ததா நிபந்தம் * எந்திறே பாஷையாரருளாதிச் செய்தது.

148. அப்பொருள்களுக்கும் பராமசித்தமாய்நே பரமத்தொனியுபது. இப்படியிருந்துள்ள பரமத்தியை * தத்தபாதுவத்தபுணா னமமம பரமநே * என்ற பண்ணியருளின பாஷையார்க்கு அவையுள்வருத்தத்தை உறுமாந்தித்தவாரே அது தானும் அபாரத கோடியியையல் * தம்பி பாஷா * என்று தொடங்கி இத்தகையிற் அபாரதத்தைப் பொருக்கக்கூறுப்பாண பந்த விசேஷக்கிள வெங்காமணிக்ஷணப் பம் செய்துகொண்டு * தம்பித் தாணம் * இத்தபாதிபாணே இப்படி திருமுன்பே உசாமல் வந்து நின்று பரமத்தியண்ணிய இயம்பரா தத்ததைப் பொறுத்தருளவேண்டுமென்று அடியாணம் பண்ண வேண்டுமடி தம்பி நின்று நின்றுநே வெங்கை.

150.பாஷையார் உதயத்தில் உத்தர கண்டாத்தம் அறுமாந்தித் தருளின காமத்தியே...

150. உத்தரவாங்கத்தில் தமக்கியே புதுமாந்தித்தத்துக்கு இடைச்சுவரா ன விசேதிகளெக்கப் தத்துணாணமென்னுமிடம் தொற்றுகிறே * மனோக்கங்கை: * என்று தொடங்கிவந்து துரிதையே னகமயிரோசி நின்றுத்திணையும் பாஷை காராருளச்செய்தது.

234. காங்க. [தந்தே 42, மேல்தம்] என்றதன் கீழ்வரணமுகம் காங்க.]

274. பாஷையார்க்குக் காலவேஷபராமருளாதிச் செய்திவிடத்தில் * தம்பி அத்தபாதுவத்தபுணா னம மதா * என்றிறே மேலிய பெருமானாருள் செய்தது.

383. "பாஷையார் காமத்தியே ஒருதான் பெருமாள்" இத்தபாதி.

(தத்தபாது) 3 * அசோஷ சிதர்தவந்துசேஷியை * என்று பாஷையாரும்

10. இதுகண்ண பாஷைத்தியை * எனில் ஓர் அஃதோத்தியை மாரா: : அத்தபாதுவத்தபுணா னம மதா * என்று பாஷையாராருள் செய்தார்.

15. (இதுதான் * குறுக்கையெக்க * எங்கிற ஸூத்ராத் தர.) "அஃதோ தத்தபாதுவத்தபுணா னம:பாதுவத்தபுணா னம" என்றிறே இவ்வுட்பாஷையர்.

18. "அஃதோதோக்கம் உபயாதி எங்கு.....இத் தத்தபாது: " என்றிறே பாஷையாராருளாதிச்செய்தது.

34. இவெக்கம் * கத்து அத்தபாதித் தத்தபாது * எங்கிற ஸூத்ராத் தரே ஸ்ரீவாத வித்தாந்த குபேண பாஷையார் தாமே கித்ததேண னருளாதிச்செய்தார்.

36. * கத்துவத்தபுணா னம * எங்கிற ஸூத்ராத் தரே இவெக்கம் பாஷை கார்தாமே வரூள் செய்தார்.

37. "ததுவத்தபுணா னம து.....கண்தரே * என்றிறே திபத்தியே பாஷை காராருளாதிச்செய்தது.

(தமிழகம்) 1987. "இந்தியா-உத்தராகண்டத்தில் சிவ பாரதியார் கவிதைகள் : எதிர்மறை இடங்களில் இருந்து வந்தவர் பாடியவை யெல்லாம் சிவபாரதியார்."

(குறுக்காட்டில்) 07. தலைமுறைக்கொருவர் — ஆயுதம் தரிப்பதில்
பாடுபடுவதில் ஆறுதல் கொள்வதில்.....

19. 1891. அனாபந்திர தவச விவரணமான பத்பாத்திரை.....இதன்படி சூர்யோ
வாசியோ பாகசூன்செய்த தீவ்ரூத்தினையொழி பவமிகையாதி பதாதித்தவசூவிற்று.

.. (ஏம்ப்லே, அம்மாநக.) இதுவிடத்தில் வேட்டைக்காகவார்தை என்டு மூன்று பரிசெய்தி பள்ளாசல் திருத்திவட்டிதல் தர்பெய்க்கல் எதெத்தெதெர்நா.

5. (அகேயோபியோ) : "அவசர துன்பத்தைத்தாழர் அந்தக் கொலையத்தாழர் ஒத்தை வெவ்விடையே மறைத்துக் கொண்டு போந்தார்கள் எவ்வெழுந்தான்றித் தருள்புள்ளர், ஸர்வாவசர துக்கத் தண்டு பொறுக்கமாட்டாது, கீதுணர் கண்புலவையுருக்கையோடு அந்தத்தகின் சீர்மை யராதே அடித்தருந்தையே எய்தித்து வெவ்விடையுன்றி எய்திப்பெறுவர்."

245. உறுதிப்படுத்தப்பட்டிருக்கின்றன என்பதை உறுதிப்படுத்துக.

274. ததவாநிஸையி பஸிஸனி உ. சிவகிருஷ்ணன் டர் பத்திரிஷ்டுதரவிகு
 ஸபையே அஸைப் பிபுத்திரிஷ்டுதரவிகு பஸிஸனிகேதவெந் அலகுது இத்
 (தரவ) சீரையாத்தத்தைய மதுசூரிசெய்தவையனிகே 'அத்ததஸிதி' அழகவா
 விகுத்தது. ஆகிலும் அத்தத விடகு இத்தையபிறந்ததக. ருசி எனக்கிசீகை என்
 'வித்தவையஸையே அத்தததுக்கிசீகைதக. பகவத் ப்ரணை. பிசீகை. ஸபையே
 ருசி பிறக்கிசீகை' என்ற அபிவிருத்தக உண்மையே அநுநி செய்தவாபித்தது.

19. (ஆசாயத்திருவாய்.) 88. அடிமார் தொண்டரெக்கிற வாழ்த்துதல்களுக்கு உபநிஷதமாயிற்று முதலான ஆசாயங்களுக்கும்.

11. 65. பாஷா-காரி ஸ்திரீபாஷ்பம் பன்னவ்யாசுரூபமபிபாது ஸக்திவாக்யகங்கலிக் ஸத்திக்ருதகங்காஸ அத்தகங்கலிக்யம் இப்பரபத்தத்திக் ஸக்திவாக்ய கங்காஸநிர்ணயித்த வ்யாசவரிப்பரூபகம்.

[illegible]

3. 65. தீயாசனம் உடையவன் பெருமான் போனால்தான் திருவாசனம் உடையவன் பெருமான் என்று ஆதாரமாக நின்ற திருக்கல்பத்தினையே அமைத்தோர் தமரான உடையவன் ஆவார் தீய தீய உடையவன்.

10. (ஆக்டோபர், மேஜை) மாகாணத்தின் பரம்பரை திருவிளக்குத் தளத்தில் சிம்லை உருவகங்களிலிருந்து வர்ப்புச் செய்து கலவரத்திட்டுவதன் மூலம் உணவுப்பொருள்

91. [கவிஞன் கெடுப்போலே வாழ்க்கை.] இவர்தான் ஸார்வதா மயிதனம் பெற்றவரானவரானே “கவிஞன் கெடுப்பு” என்று திருமங்கலையாழ்வார் உறுதியுறுத்தியுள்ளார். ஆதலால்தான் கவிஞன்மேலாவதால் கடுங்கெடுப்பு மெய்யாகியவர்களைத் தனித்திருந்து செலவழப்போலே.

[illegible]

(தொடர்வையில்) கவிஞர் தந்தை என்ற பெயரால் புகழ் பெற்றவர்.

11. *Journal of the American Medical Association*, 1997; 278: 1019-1024.

[illegible][illegible]

1.5. 1997. 1998. 1999. 2000. 2001. 2002. 2003. 2004. 2005. 2006. 2007. 2008. 2009. 2010. 2011. 2012. 2013. 2014. 2015. 2016. 2017. 2018. 2019. 2020. 2021. 2022. 2023. 2024. 2025. 2026. 2027. 2028. 2029. 2030. 2031. 2032. 2033. 2034. 2035. 2036. 2037. 2038. 2039. 2040. 2041. 2042. 2043. 2044. 2045. 2046. 2047. 2048. 2049. 2050. 2051. 2052. 2053. 2054. 2055. 2056. 2057. 2058. 2059. 2060. 2061. 2062. 2063. 2064. 2065. 2066. 2067. 2068. 2069. 2070. 2071. 2072. 2073. 2074. 2075. 2076. 2077. 2078. 2079. 2080. 2081. 2082. 2083. 2084. 2085. 2086. 2087. 2088. 2089. 2090. 2091. 2092. 2093. 2094. 2095. 2096. 2097. 2098. 2099. 2100. 2101. 2102. 2103. 2104. 2105. 2106. 2107. 2108. 2109. 2110. 2111. 2112. 2113. 2114. 2115. 2116. 2117. 2118. 2119. 2120. 2121. 2122. 2123. 2124. 2125. 2126. 2127. 2128. 2129. 2130. 2131. 2132. 2133. 2134. 2135. 2136. 2137. 2138. 2139. 2140. 2141. 2142. 2143. 2144. 2145. 2146. 2147. 2148. 2149. 2150. 2151. 2152. 2153. 2154. 2155. 2156. 2157. 2158. 2159. 2160. 2161. 2162. 2163. 2164. 2165. 2166. 2167. 2168. 2169. 2170. 2171. 2172. 2173. 2174. 2175. 2176. 2177. 2178. 2179. 2180. 2181. 2182. 2183. 2184. 2185. 2186. 2187. 2188. 2189. 2190. 2191. 2192. 2193. 2194. 2195. 2196. 2197. 2198. 2199. 2200. 2201. 2202. 2203. 2204. 2205. 2206. 2207. 2208. 2209. 2210. 2211. 2212. 2213. 2214. 2215. 2216. 2217. 2218. 2219. 2220. 2221. 2222. 2223. 2224. 2225. 2226. 2227. 2228. 2229. 2230. 2231. 2232. 2233. 2234. 2235. 2236. 2237. 2238. 2239. 2240. 2241. 2242. 2243. 2244. 2245. 2246. 2247. 2248. 2249. 2250. 2251. 2252. 2253. 2254. 2255. 2256. 2257. 2258. 2259. 2260. 2261. 2262. 2263. 2264. 2265. 2266. 2267. 2268. 2269. 2270. 2271. 2272. 2273. 2274. 2275. 2276. 2277. 2278. 2279. 2280. 2281. 2282. 2283. 2284. 2285. 2286. 2287. 2288. 2289. 2290. 2291. 2292. 2293. 2294. 2295. 2296. 2297. 2298. 2299. 2300. 2301. 2302. 2303. 2304. 2305. 2306. 2307. 2308. 2309. 2310. 2311. 2312. 2313. 2314. 2315. 2316. 2317. 2318. 2319. 2320. 2321. 2322. 2323. 2324. 2325. 2326. 2327. 2328. 2329. 2330. 2331. 2332. 2333. 2334. 2335. 2336. 2337. 2338. 2339. 2340. 2341. 2342. 2343. 2344. 2345. 2346. 2347. 2348. 2349. 2350. 2351. 2352. 2353. 2354. 2355. 2356. 2357. 2358. 2359. 2360. 2361. 2362. 2363. 2364. 2365. 2366. 2367. 2368. 2369. 2370. 2371. 2372. 2373. 2374. 2375. 2376. 2377. 2378. 2379. 2380. 2381. 2382. 2383. 2384. 2385. 2386. 2387. 2388. 2389. 2390. 2391. 2392. 2393. 2394. 2395. 2396. 2397. 2398. 2399. 2400. 2401. 2402. 2403. 2404. 2405. 2406. 2407. 2408. 2409. 2410. 2411. 2412. 2413. 2414. 2415. 2416. 2417. 2418. 2419. 2420. 2421. 2422. 2423. 2424. 2425. 2426. 2427. 2428. 2429. 2430. 2431. 2432. 2433. 2434. 2435. 2436. 2437. 2438. 2439. 2440. 2441. 2442. 2443. 2444. 2445. 2446. 2447. 2448. 2449. 2450. 2451. 2452. 2453. 2454. 2455. 2456. 2457. 2458. 2459. 2460. 2461. 2462. 2463. 2464. 2465. 2466. 2467. 2468. 2469. 2470. 2471. 2472. 2473. 2474. 2475. 2476. 2477. 2478. 2479. 2480. 2481. 2482. 2483. 2484. 2485. 2486. 2487. 2488. 2489. 2490. 2491. 2492. 2493. 2494. 2495. 2496. 2497. 2498. 2499. 2500. 2501. 2502. 2503. 2504. 2505. 2506. 2507. 2508. 2509. 2510. 2511. 2512. 2513. 2514. 2515. 2516. 2517. 2518. 2519. 2520. 2521. 2522. 2523. 2524. 2525. 2526. 2527. 2528. 2529. 2530. 2531. 2532. 2533. 2534. 2535. 2536. 2537. 2538. 2539. 2540. 2541. 2542. 2543. 2544. 2545. 2546. 2547. 2548. 2549. 2550. 2551. 2552. 2553. 2554. 2555. 2556. 2557. 2558. 2559. 2560. 2561. 2562. 2563. 2564. 2565. 2566. 2567. 2568. 2569. 2570. 2571. 2572. 2573. 2574. 2575. 2576. 2577. 2578. 2579. 2580. 2581. 2582. 2583. 2584. 2585. 2586. 2587. 2588. 2589. 2590. 2591. 2592. 2593. 2594. 2595. 2596. 2597. 2598. 2599. 2600. 2601. 2602. 2603. 2604. 2605. 2606. 2607. 2608. 2609. 2610. 2611. 2612. 2613. 2614. 2615. 2616. 2617. 2618. 2619. 2620. 2621. 2622. 2623. 2624. 2625. 2626. 2627. 2628. 2629. 2630. 2631. 2632. 2633. 2634. 2635. 2636. 2637. 2638. 2639. 2640. 2641. 2642. 2643. 2644. 2645. 2646. 2647. 2648. 2649. 2650. 2651. 2652. 2653. 2654. 2655. 2656. 2657. 2658. 2659. 2660. 2661. 2662. 2663. 2664. 2665. 2666. 2667. 2668. 2669. 2670. 2671. 2672. 2673. 2674. 2675. 2676. 2677. 267

[illegible]

Abstract

மேலும் விவரமாகக் காண்க: கிருஷ்ணமூர்த்தி (1975, 1976) 64, 283. ஆதர்சமாதாரணப் பிழைகள் க.

யோக்யானுக்கு அயோக்யதை எம்பாதிக்கவேண்டா; அயோக்யானுக்கு யோக்யதை எம்பாதிக்கவேண்டா; தின்ற தின்ற நெகனென அதிகாரிகளாயித்தனை” என்று ஸ்ரீராமன் மருளிச்செய்த வார்த்தை.

(ஸ்ரீவாத பூ.) 847. * மண்ணும் பின்னணுமெல்லா முடனுண்ட * என்னை விடத்தீர் “ராமனும் அவனுக்கு தாயகமாயிருக்கையானேதான் ஸூட என் திறது; இப்போ யாதிக்க கார்த்தியை என்ன வணமாயும்” என்பதே ஸ்ரீராமனுவிச் செய்தது.

(ஆசார்யமற்று.) 85. ஆய்வாகவந்த வாக்யமான ப்ரணாகஸீகாரத்தில் பின்னை வேறுதிருவடைபார் தலை! கரணபரிசுத்தானே ஆத்மபக்தி பண்ணின நம்பிக்கையாம்.

19. ச்ருதயிற் பாகிகா ஸட்டர்.

(ஸ்ரீவாத பூ.) 851. “தீர் இதி ஆப்ராக்குதம் சந்தாநுரஹித. த்ரிபத் ததூ.....ஸம்பஸதி” என்று ச்ருதயிகாசிகைகளினே ஸட்டரனுவிச்செய்தவாடின.

(தத்தவதப.) 49. இதுதான் ச்ருதயிகாசிகைகளினே ஆதிபாத சதர் 3பேராக் கவனக்கவாநோப ஸெத்தியே * ப்ரத்யாக்ஷணம் ஜ்ஞாத்ஷணத்திற் சூதணதம் த்ரிசீதம் ஸத்திர்யநிதாயம் * என்று தொடங்கி ஸ்ரீவேதவ்யாஸஸட்டரானே விவர ப்ரண ப்ரதி பாதிக்கப்பட்டது.

” 89. * துஷ்டாய வணமஸீயிவ ஆத்மா முகவந்தா துஷாஸீயி.....அப்தா ச்நாநியா ஸுதா தீர் கிணை * என்று ஸாம்பகோபநிஷத் வாகக்களனத்தினே ச்ருதயிகாசிகைகள் இந்நிஷுடைய அவஸ்தா விசேஷங்களை ஸாஸ்பக்டமகை மருளிச்செய்தார்.

” 103.ஸங்கடப சப்தத்தானே தக்காரணமான மதவிஸு மவசிக்கப்படு திறதென்று ஸாம்பகோபநிஷத் வாகக்களனத்தினே ச்ருதயிகாசிகாகாரானே வாகக்களனமாயிற்று.

” 109. இதுதான் ஸாம்பகோபநிஷத் வாகக்களனத்தினே * க்ரானுத்யம் இத்திரியாஜம் ஐ தீநாதித * என்று ச்ருதயிகாசிகாகாரானே அறிந்தமாயிற்று.

” 116. ச்ருதயிகாசிகைகள்! கவனசீபக்தியே * நேதோஸிப்தூதம் யதாநித்யாக என் நிறைவுக்கு தீர்வை — பஸ்யஸம்யிச்சிதானம்” என்குநீதே.

” 148. ஸ்ரீபாஷ்யத்தில் * கவஸகதோநிசந்த.....புருஷேசத்தம! அபித் யதே * என்கிறவிடத்துக்கு கவாக்கவாஸம் பண்ணுகிற ச்ருதயிகாசிகாகாரர் அவஸ்திகாசிகாவதத்தானே தீர்வைத்தரை வவாஸத்திற்கிசைக்கென்று முத்தர வொரு யோனனுதயமண்ணி.....க்யா — நிவரணம் என்பதே இதுக்கும் ச்ருதயிகாசிகாகாரர் வவாக்கவாஸம் பண்ணிற்று.

20. ஸட்ட ச்ருதநித்யநீதிபரிசீலனை.

(ஸ்ரீவாத பூ.) 443. “ப்ரவதாநானுஸ்தவ ஆசார்யன் இவன் நம்முடையவ னென்று அபிமாநித்திருக்கும் தக ஆபாதிமொழிய வேறுகதூஜிவநோபாபவிக்கி யென்று ஸகல சாஸ்த்ரஸாஸிதத்தினாரான நம்பிக்கை திருவகூலினே பழக்க வேண்டித் தடுகையரத்தத்தராய் ஸகல சாஸ்தா துத்பர்வங்கிரியும் அவரானுவிச் செய்வக் கேட்டு தத்திஷ்டாராகிருக்கும் தம்முடைய ஆசார்யானே நீக்கித் தடுக்கவாகப் பணனுகுமருவிச் செய்வக் கேட்டிருக்கையானிருக்குமென்றுவடி.

(ஆசாரியமொழி.) 238.புறமும் பிரதானியோதுடைவாயிருக்குமது.....
 *வணக்கமுடையதெனினினை மென்மீது போத்தியானாகவும் ஒரு மெனதுரை அடியேனே
 தொன்றியிருக்கவையே.

21. பெரியவாச்சான் பிள்ளையார்.

விபஷ்டமாகத் திருநாமம் தெனியாத ஆசாரியர்களும்.

(மீவசத 12.) 88. நாமவித்யை தங்களு இஷ்டமானவையானே அந்த வித்யைக்குத்
 இஷ்டமாயித் தோற்ற நாகுணத்தைப் பிரித்து, பிராட்டியுண்டதைப் பிரித்து
 பெருமையானே தானான தன்மை தோற்றவே, தோற்ற நாகுணம் மாறாதவையே
 வித்யைந்தையிற் பெரியவையுள்கின்றீர் என்றேனே அத்திருநாமத்து விபங்கியானம்
 பண்ணியிருக்கிற ஆசாரியர்கள் ஆளுநர்செய்வது.

„ 321. அகாங்கியனாய்: * என்மீதுக்குத் ‘தரிதம்’ கொள்ளவருமடைய
 உத்காங்கியோவாரிதும் பொருதது’ என்றிறே பூர்விகள் ஆளுநர்செய்வது.

„ 323. இக்கதைதான் * தருதுயாத்தடையாக * என்மீது பார்ப்பதன் விபங்கி
 யானத்தியே ஸங்கரதேவைய பூர்விகள் ஆளுநர்செய்யு ஸைத்தாங்கிறே.

† (ததவந்திய.) 100. பெரியவாச்சான் பிள்ளையார் இப்படியே [அங்கோரேத
 உத்பாத்தி கிரமம்] ஆளுநர்செய்வது.

(ஆசாரியமொழி.) 1. பூர்வர்களிடம் மாரங்கமானத்துக்குத் தோரும்.

99. பூர்வர்கள் மாரங்கமானம் பண்ணிவைத்துக்கொண்டும்

228. மூலபுள்ளி, பிண்டபுள்ளி, ஸகல மாரங்கமானங்கள்.....

(மீவசத 12.) 307. “இரக்கமுபாயம், இன்மை உமேகம்” என்னக்க வந்திறே.

309. * எந்திறுக்குத் * என்மீது அனாதாபராக எற்றுகாரானே
 மாரங்கமானமாயிற்றுவிதும் இப்போதிலும் இப்படித்தினை மாரங்கமானமாக வந்துநர்
 செய்கிறார், அநேக யோதுடைவையுண்டாய்நே விடுவது.

(ததவந்திய.) * இஃம மனவதேசன் என்மீதுவந்தியே, உமாரங்கமானம் உமார
 நேன மெனினினை * என்றிறே, மெனினினைத்ததை அங்குத்தானவாய்கவும்
 சொல்லிவைத்தாங்க.

(ஆசாரியமொழி.) 21. “அடியுப்பொன்றியானே மேலுத்களி; பணிபொன்றி
 யானே பாரத்திபாய்” என்னக் உவந்திறே.

„ 23. “ஆனந்தம் அவன் பரிதையத் துளிமொழுக” என்றிறையுமே.

„ 30. மாரங்கமானங்களினை ‘பண்ணுட வேதம்’ என்றொழுக ‘பண்ணு
 வேதம்’ என்ற பாரதும், இவர்கொத்தேன் என்மீதுக்கு ஸாரமேத பரத்தையும்
 உண்டதரினமென்கிறார் ஆபதமாரான இவ் இப்படித்தத்தியே இப்படியானார்
 சொன்னவையானே இப்படியும் கொள்ளவேண்டும்.

„ 104. “உம் ஸங்கரதேவையானே ஸங்கரம் சரிபரிருக்கைக்கு தோது
 விக்காணையாக இக்கே வந்திறுவிடவாயிடுக்கச் செவிறே விஜயபங்குதம்
 இவனுக்கு உதநாசாதமாக அங்குத் தன் விசையானே ஸைத்து விஜயானியே
 சங்குக்கவாரே வந்திறுவிடும்” என்றிறே தம் ஆசாரியர்கள் ஆளுநர்செய்வது.

† பெரியவாச்சான் பிள்ளை மேல்கிற விபஷ்டத்திதேவமுன்னது இப்படிமொன்றிறே.

(தத்துவம்.) அனாதாஸ்தாசு — நடுவில் திருநீதிப்பெயரிடப்பட்ட ஆர்ச்சுப் பிசீரிஸ் மூலமாக சூர்யாசாரங்கம் அனாதாஸ்தாசு பரபர்த மிசாஸ்தாசுமார் அனாதாஸ்தாசுமார்.

21. கி. நடுவில் திருவிதம்பிச்சினை மட்டும் ஆர்ச்சனாசிரிசோஸ் முதலான ஆராய்ச்சிகள் தத்துவநாயகமுள்ள செய்வநாட்டில் அரி நூற்றாண்டாக ஆயுள்ளதென்பார்கள்.

27. 85. “திருவருடைய புத்தியாலான பரவத்தந்தரையொகித்திடு சுமையன் ஆறாதிதான் பன்னாறுவாயினே” ஆந்த கவியாதிபத்தி என்ன புனைபாடங்களுமே தோற்றுத்தேயாகிறது” என்று கவியான கீதிக் அச்சாண்டிக்நிபாது.....

32 108. “காரியைத் தயார்ப்பதற்கான ததவங்கள் அவசியமாக ஏற்பட்டால் உபயோகிக்கலாம். அதாவதித்திறமை நு கொள்ளவேண்டும்” என்று ததவத்தயார்ப்பதற்கு காரியைத் தயார்ப்பதற்கு.....

(அங்கேயே, மேயே) “இது தங்கநாள் விவாணத்தின் ஆட்சை மிச்சம் என்று சொல்பதே தவறு.”

(அங்கேயே, மேலே) தப்பித் தப்பி வந்ததில் நம்மாத்தா தப்பி வந்த ஆவணம் சொன்னபோது, ...

²² 184. இதுவிரிந்த தத்துவத்தை விவரணத்தின் ஆட்சான் பின்னர் பாரதாந்தியை ஆரூளிச்செய்தது.

¹⁹ 142. ஒரு வேதனையுமுள்ளே அக்கப்பாக்களானவையினே தஞ்சையி
ஆகலால் பித்திர ருத்தரான ஆதாங்குபவருமிட்டுவந்தது.

22 148. "எம்பெருமானுடைய தீயவாதிம குணங்களாவன — துறாநகர்தவாதி, வந்த குணங்களும் அதிலே பிறந்த சொனசீயாதிகளும்" என்கிற இவ்வாக்கத்தில் அந்தச் சொற்றொடரின் வரையில் "அதிலே பிறக்கவல்லது — ஸாஸ்தாதிக்காடி" என்பது என்பதுகுணவாதிக் குணப்பொருளை" என்கிறேன் என்பவாதிம — ஆச்சரம் பிக்கிற வாயுரிச்சொற்கு.

²³ 181.இது உரையாற்றப்படுகின்றபோது, நான் உங்களுக்குள் சென்றேன். அங்கு என்னைச் சென்றேன் என்பதை என்னிடம் கேள்விப்பட்டேன். ஆகவே உங்களுக்குள் சென்றேன் என்பதை உறுதிப்படுத்தவேண்டும்.

(முறுங்குக்காய்.) 12. “அப்பாவி கிளையன் பதார்த்தத்தினாலும் க்ஷுபபதார்த்தத்தாலும்.....அவற்றிற்சாங்கும் இவர்க்கு அபித்தவினத்தாலும் நிபித்தமான ஆதிக்கமுண்டு” என நுட்பமானவழியாக ஆச்சான் சிவகிளையனார் சொல்லுகிறார்.

1977. இதுதான் நடுவில் திருவிழப்பின்போது பட்டம் ஆக்கப்பட்டிருக்கிறது. கனரகவிழைந்த பின்புத்தகத்தினால் ஊழல்படுகிறது.

(ஆங்கிலேய, மேலே) “தங்கப்பூங்குடி மணிநீலத்தங்கத்தாய்”
ஆத்தான் பிள்ளை யாருவந்தெவ்வது.

(அங்கேயே, நேரவே) “பழந்தோய்நின்று, என்னைவளவே பழையதற்கு
பாழமுறா தன்மைபெறுதலும்” என்றிரே ஆட்சாள் பின்னை மூலமிச்செய்தது.

(அப்போதே, மேலே) “குணத்தாற்றினை யானையே நான் அருளுகிறேன்” என்று அறிவித்துக் கொடுத்தது.

.. 82. இதுதான் அகியுத்தராவே விந்தரேன ப்ரதிபாதிக்கப்பட்டது. எவ்வளவு பெண்ணில், தரிசிதாசேதற்குக்கொன் றெடுத்தது.....பரண ப்ரதி ப்ரதாதித்தத்துக்கு யுத்தி விசேதம் கொண்வழிப்பெயர்" என்றிப்படி சதஸ்யதாச னாரத்திலே ப்ரதிபாதிக்கையாவே.

16. விக்கிபுத்தாரிப்பகலர்.

(ஆசர்யங்கு.) 82. திதவமித்தி ப்ரத்திரே விக்கிபுத்தாரிப்பகலரென்ப றோருவர். எவ்வளவுபொருதுதையிலே அதுஷ்டாணம் பண்ண, தம் தனியே ஒரு துறையிலே அதுஷ்டாணம் பண்ணுவாராய், ஒருதான் அதுஷ்டாணம் பண்ணியோ திற்கச்செய்தே இருத்த ப்ரதாதிப்பணர் 'ஜோசா' எவ்வளவு துறையிலே அதுஷ்டாணம் பண்ண வாராதெழிப்பெ தென்? என்ற; "விக்கிபுத்தாணம் ப்ரதாதிப்பண விந தியின, அப்பாண தானத்துத்தாரி ப்ரதாதி ப்ரதாதி" என்ற துறை வேறிட்டுப் பொறுப்பிற்று.

17. கோதாரிப்பகலர்.

(ஆசர்யங்கு.) 83. கானக. ["வேதகுருபிகைம்" என்ற மூலம்.]

28. ஸாதிசேனரி அருவிய மணலானர் சேர்.

(புதிவச பு.) 8. கந்தரப் பிராட்டமார்த்தும் ஸாதிசேனரி மூகலான கதிவர்க ளும் இவர் ஸாதிசேனரிவாச வகுத்த புருஷகாரத்தாரிரேயுள்ளது. இவரோப்பேயே ஸ்வதாரித்தமன்றே. ஆகையிற் "சத்தாரிப்பேயுணம்பத்தாத் அப்பேயுண மணத்தமாய், தேவீ ஸாதிசேனரிவாச கட்டவம் ததுகுவது" என்று திபாசாந்தர லாத்திரே ஜிவரகுளிச் செய்தது.

.. 83. "இத்த விபூதித்தவா விஷயமான மாத சந்தரம் திபாசாந்தரமர் அப்பதவ மணத்தவங்ககுத்த உயமவுண மித்தாரிப்பேயிவ பரிச்சேதாரமன்று; விசாவிபூதிசேனர்ப்பகல்தானே அணங்கலாதங்கலாரிற் செருப்பது" என்று திபாசாந்திரே ஜிவரகுளிச் சென்வையாவே.....

(ததாரிப்ப.) 85. "இப்படி கத்தருத்தவம் பரமாத்மாவத்தமாரணமும், ஸாதிசே னரகுத்திரினிலும் சேதனனுடைய ப்ரதமப்ரவத்தத்தை அப்பேயிக்குக் கொண்டு பரமாத்ம ப்ரவத்திரிபாதித்தருகினெத்தவத்தது" என்று திபாசாந்திரே ஜிவரகு மருளிச் செய்த அத்தவங்க இயலிடத்திரே அதுஸத்தவங்கலம்.

.. 103. தத்தாரிபுணத்திரே ஜிவரகுளிச் செய்ததுபொரு க்ரமமூலம்; அதுவது — ப்ரதாதிசே திதும் சந்ததத்தாரிற் செருக்கும்.....

(அப்பேயே, மேலே) * பூர்வபூர்வத்தாரிற் சந்தரேந்தா தத்தாரிற் றதையும் தத்திரேசுத்ததையும் ஆவரிக்கும்" என்று ஜிவரகுளிச் சென்வையானும்....

(அப்பேயே, மேலே) தத்தாரிபுணத்திரே தத்தாரிற் தத்திரேசுத்தாரிற் றதும் அதுவான் செங்குதிருவனிலே.....

(முதலாசர்யங்கு.) 78.....என்று திபாசாந்திரும்.....என்று சதஸ்யதா யாதித்த விவரணத்தாரமருளிச் செய்த ப்ரபத்தத்திரும் விவரண வகவுணத்ததை ஜிவரகுளிச் செய்தாரிற்.

(திவயப்பாசுணத்தாரிண.) ஆசர்யன் பித்திர ஜிவர மூகலானும் இத்த ப்ரதாரிற் அருளிச்செய்தது.....காதுவின பெற்றோர்க்கிங்கு ப்ரத்திற்று.

இதழ் பெயர்: பஞ்சமயநயம்.

42

இருவரின் கையொப்பம்: அ.க.சிவசுந்தரம், இ.சு.சுப்பிரமணியன்

100

[illegible]

இத்திரு நன்னிலை கோவிலை மோகியார் ஆதிகோலுணை. உ. அவதார
மென்றும் பஞ்சாபுதாழ்வாரர்களின் ப்ரபுதர்வாவமென்றும் விஷயங்களைகூறிய
அவதாரமென்றும் இங்ஙனம் மஹாபூஷ செரிசைப் பணிப்பர். நூதந்நகரத்திற்
“அனுபாயம் கமலத்தரங்கம் மேழவம் வைபவம் பிண்ணுப் படைமேடு தாத்த
கமம் பட்டினத்திற் றஞ்சாரங்க விண்ணுப் படைபார் புரிவனவெம் இத்தர் நகரம்
காப்பதற்கென்றபடியே இராமா நாமுணியாவின் விதிநித்தே.” என்னும் பாசாத்தி
ளும், “பாதகம் விசையாழ்க்குண் பாவம் ப்ரபுதர்வத் பரிதாபனம் ஸத்திர்தா,
அமுதகத் பரிதாத்த பஞ்சபாக்கை: வம்முதே பஞ்சமே பவுதன் குராரே:” என்ற
பதிராஜனென்பதற் றைத்தொள் “எம்பெருமானார் ப்ரதாபுதாழ்வாரர்களின் அவதாரம்”
என்னும் விஷயம் காட்டப்பட்டுள்ளது. “விசைத் தாழும் வீரபாதிபதம் கம்பலத்தி
தாழ்க்குறல் ஸத் விஷயங்களைநோ ஸதிபதிராபுத் மேதாநாநம் தரிதண்ட:”
என்ற பதிராஜ ஸந்தி கா “பதி கொன்றில் விஷயங்களைநாவதாரமென்னும்
விஷயம் கூறப்பட்டுள்ளது.

நீருவன நூற்றாணுடைய நீருவயதானதென்றுத் தீர்மானித்தது பற்பல ஆசிரியர்கள் பேசியுள்ளார்கள். ஆகவே கோஷாவாசர் சிறப்புறுவதில் வீரீய வராததேயாம். அங்கே தவிர கொள்கிறது. என்னவானாலும்கூட முன்ன கூடாதது.

பாத்திரதாரர் அளித்திருக்கும் தேவதூதரோடு கூடுபட்டிருந்த மதராஸாதினாரான கர்ட் வந்தான் பண்டிதர் பணித்த திவ்ய வர மிளிர்வென்றும் மதராஸாவாத்திரம் பதினேழாவது ஸ்க்கத்தில் ஸ்ரீராமாதுஜா வைபவம் கொண்ப்புருத்தவிடத்து “பொன்னுயர்வம் வரபுழைய சேஷியோகீ யத்தையும் தீர்ப்புறமுத்திரம் ஜகம்” என்று பணித்திருப்பதும், உடையவருடைய அந்தரங்க சிவபரிகளில் ஒருவரான வரிக நம்பி பணித்த யதிராஜா வைபவ கிருத்திரம் “வேதாந்த ஸித்தாந்த ஸந்தித்தநாய பாஸுபாத்தாரோத்த மதாபுருத்தனம், செஷம்சாக: கோவாஸுப தேவஸாப் தேஜோ நிக: ஸித் கச்சித்தாஸுஸாஸித்” என்றிருந்து முத்திரமாக இங்கு அனுஸந்தேயம்.

திரையாடல் நூற்றத்தந்திரத்தில் “கங்காப் பரவலிராம நான்” என்ற எண்பதாம் பாசாத்திரம் விவாக்கியானதில் — “அந்த: ப்ரதம ரூபம் கங்காஸுஸா தத: பரம், பஸுபாஸ் திருதிய ரூப கலாஸ ராம நுஜஸ் கங்குத:” என்கிற ஆசிர வசநம் உதாஸிரூபமாகக் காண்கிறது. இந்த சங்கோகத்தில் “கங்கா கச்சித் பஸிஷ்யதி” என்கிற பாடமாகவுர் கட்டபடி காண்கிறது. இப்பாடமே பொருத்த மானதென்பது.

இப்போசிரியருடைய ப்ரபாவ விசேஷங்களைப் பார்க்குமிடத்து, திவ்யமுத்திர களையையும் திரையாடல் திருவாசுத்திரங்களைப் பார்க்கும்போது என்றும் சங்கிக்காவிருக்கும். ஆசிரிசேதய ப்ரபாவங்கள் யிருந்த இவ்வுணர்வ சிகாமணி தம்முடைய திருவடி ஸம்பந்தத்தினால் சிவபுரினாரினவள்க்கும் கஜ்ஜிவநம் தந்ததுளியது போலவே தமது திருமுடி ஸம்பந்தத்தினால் முற்பட்ட ஆசாரிகளுக்கும் கஜ்ஜிவநம் தந்தருளியதாக அங்கத்தினிருந்த மதராஸங்கள் உபநிசந்தித்தனானார்கள். இதைச் சிக் ஆசிரியோக் திவ்யஸ் துக்காஸம்” ஆம் அங் பணம் சிறப்பித்துக் கூறுதற்கு ஏற்ற பெருமென்னை இப்பிரியார் மக்கள் நிர்வாணத்தென்கு கொள்ளத் தட்டும்பே.

என்பெருமானுருடைய திருமேனியிற் தோற்றமே அற்பவ ரணிக் கணத்தத் தேனும் பாதுமறமுமாக உன்னுத்தோறு முரிசம் தித்திக்கும். “காணினுமுப் பொணர்” என்றும்படி யிராதிந யதிகளின்படி யாத்திய எம்பெருமானுருடைய பரம விஷணுமான திவ்ய மக்கள் விசுதா ஸுத்தியோ அஸத்தியை “காணாய சோபி கமதிபகிதயேவம் தண்டாபயோஜிவகரம் விவிலோபயிதம், உத்பத்தி தேசதிப மும்மஸதாஸ்தவ புண்டரம் ரூபம் தகஸந்திபதிராஜ! திருவோர் மணக்கோ” என்றும், “உபஸித்தாஸ்தவ புண்டராவத்தம் திரிஜகத் புண்டரபகம் திரிதண்ட ஹஸ்தம், சாணுககலா! ததவாஸுபயிடே சிவம் சேகரினம் பதிரியத்தாம்” என்றும் பூருவிகள் பரமபொம்மணாகப் பேசி யதுபலித்துப் போத்தார்கள். இவ்வுடயமரு விஷுணாக இச்சுணவிய வடிவெடுத்ததாய்படி எம்பார் அருவிபுள்ள மாகம்,

“மற்றொருத்திர ஸங்களுதம் பங்கலிபிதம்
மணபெய் வந்தமுடின. பதித்தாருங்குரு
தம்முற்றிசாடி மக்கலிசேத்த மக்கலிசேத்தமரு
ருக்கலிசேத்த பெய்கள் திரைத்தி மருகலிசேத்தமரு
கற்பலிசேத்தி கலிசேத்திசேத்தி கலிசேத்தமரு
கலிசேத்தமரு கலிசேத்தமரு கலிசேத்தமரு
மணபெய்யும் பதிசேத்தமரு கலிசேத்தமரு
இப்பெய்க்கித சிவபெய்க்கித சிவபெய்க்கிதே” என்பதாம்.

26. இராமாநுசன் திருநாமனைப்பவம்.

உலகுக்கு ஒருமொகை எம்பெருமானுமுண்டாம். திருக்குணங்களைப்பற்றியோ நின்று சேவித்துணைப்பற்றியோ, அவரது பூனைத்திருவிளக்குகள் விசேஷங்களைப் பற்றியோ ஏதேனாவொரு வகையில் அந்ருடைய உணர்ந்தமான அனுபவம் நமக்கும் பரம பரித்திரமாதலால் இப்போது அவருடைய திருநாமத்தைப் பற்றித் தித்தினை மீறிக் கொடுக்கிறோம்.

இவ்வாசிரியர் திருத்திருநாமம் உதவுந் துபெய்ததென்ற ஆராயுமனையில், முன்னோர்களுடைய நாக்கின்கீழ்க்குத் துங்கின ஆரீகமாயிற்று; — பற்றாம. துறுனைத்துப்பொதி பற்றாமரோணுமை உதவி வேயுணம் பொருள்பொலிமை து. தரக உகமதுணை இராமரோணுக்கு துணையோணு உணர்ந்த உணர்மனை என்ருடி. இவன் இடைவிடின்ருள் உணர்வியெனே போதுபெய்க்கை இத்தகுதலு போல உவ்வாயி உடையவரும் உணர்வியுத்தெனே. பொருள் சேர்வனைக் கொண்டுருக்கப் போகிறுதினாவதை அனதார உமையக்கிரேமே போகக்குஞ்சுடிவினுமறிக்கவரும் இவர் தமக்கு மாதமுமுனை திருமேனியாரீவோணு மாரீரியர் துங்குத் பற்றாம. துறுனைத்து நாமமுனை சேர்ந்தருளினர் — எகிராவாக.

பற்றாமரோன் உரைகளியின் வரம்பார்த்தனைமை. நெருமைநிலம் விவந்து மாகக் கானகஞ் சேர்வய புறம்படுப்போது இவையோணுமை இவத்திராவனக் தானும் நிப்பந்தித்துத் தன்னைப்புகடனையுத்தவச் சேர்த்துமடி வேய்க்குணம் தானும் காட்டுக்கு உல விருந்தியெது எதற்காகவென்கினிர்; “பொய்த்து எது கனத்தினே தீ வானடி” மர்வது, ஆதம் கியம் கரிதாய் துத்தக் கியபுரத்தே” என்பது அப்போது இவ்வினைய பொருமானுடைய வார்த்தையாக பற்றாம.பணத்திக் உரைதல நித்திரா சீரோகம். “தேவரீர் பிராட்குபோடுபட சித்திராபட்காரணை முதுகானகி க்கினித் துன்புறப்போது அடியோன் “குறிவிக்காவமெல்வாழ்வுரும்கன்கி வறவிக்க வடிவைகள் செய்யப்போ தென” என்பது மேலே கூறிக் கொண்டிருக்கின்ற கருத்து. “அப்படியே அக்கவினையோன் தன்னுடைய வாழ்வாக முழுவதையும் அடையுமெனும் அக்காணிர் கோவகஞ் செய்து வித்தகன்” அதுமேலே மொயி உடையவரும் தம் வாழ்வாக முழுவதையும் தொனதுருப்பிட வித்தருளினபொயது அவரது திவ்ய சேவிதாவின்கியப் பிரதித்தெற்ற விஷயம். “தென்னரங்கம் செல்வம் முற்றும் திருத்தவையத்தகம்” மாறணுமை செய்த தமிழ்நாறையன்க்குடிய நுதலானவை ஒவ்வாள்வற்ற உணர்வியங்கன்கிறே. ஆக இக்காரணைப்பற்றியே உவ்வாயிக்கு சாமமுறையினனுத் திருநாமமிடம்பட தென்பது மிகப் பொருத்தம். எல்லாவு ருத் பெய்க்கும் இவையோனொக்கும் வர்த்துக்கிற அவரது திருநாமங்களுள் இத்தனை வரம்புறத்தி நிற்றம்.

இனி, ராமாநுஜனென்ற திருநாமம் எவ்வாறானதுக்கும்பொகாமே உவ்வையோனுக்கும் பொருத்தியதே. “பொராமனுடைய துமி” என்பதில் காரணத்தினால் கண்ணிரோகே ராமாநுஜனென்கக் குறைய்க்கிய வாய்நே. ஆனதுபற்றியே ஐதூதாயி பெண்கும் உரைத்திக் விதோத்திரத்திக் “தே ராமாநுஜே துத்திய பூரி” தோ முன் கிடாடி மரம் தோ பெய் துத்திய மரவு” என்ற ராமாநுஜனென்ற திருநாமத்திற்குமேயே கண்ணிரோன் அனாதிக்கெட்டுகிணை. ஆகவே கண்ணிரோனுடையதான அந்தத் திருநாமமே என்னவி உடையார்க்குச் சாத்தியக்கெடுத்தென கொண்கிற உரைநாடையுமர் ஒன்றாகு. பூதிக்கமத்த தென்கன் பணத்திக

யதிராஜ ஸப்ததிரிசு “**ஹோதய சங்காதின: சிண்பத் உத்தத நதநாபா:; அமோ
தேனத் திரோனாந்தாத் தந ராணாஜத் ௨ ௪௩ மூ:.**” என்ற சீரோகம் இதற்கு ஆதார
மாக அமைந்திருக்கிறது.

கண்ணிரோஜுக்கும் உடையவர்க்கும் பல படிகளாலும் ஸாம்பலாண்டு.
கண்ணிரோகத்தினை மனவான் செய்த செயல்களும் திராமாநாயகர் செய்
தருகளை செயல்களும் ஒத்திருக்கையாகிற ஒற்றணைநயம் என்று திருபிக்கப்படு
கிறது. மேலேயே பெருத்துக்காட்டிய “**ஹோதய சங்காதின:**” இத்தய திபான யதிராஜ
ஸப்ததிரிசோகரத்தினத்தின் கண்ணாளுக்கும் உடையவர்க்கும் ஸாம்பம் சீரோகை.
மீனும் நிவரணிக்கப்பட்டிருக்கிறது. அது உடையோர்க்குள்ளே ஆகுத்தவர்க்கே ரஸிக்கக்
கடியது. அதைப்பற்றிப் பிறகு விவரணையுடையாம்; இப்போது இங்கு நாம் திருபிக்
கும் ஒற்றணை சரித்திரப்போக்கில் ஸம்பந்தப்பட்டதாகும். கண்ணின் :—

கண்ணாளுக்கும் திராமாநாயகர்க்கும் 16 வகையான ஒற்றணைகள்.

1. கண்ணிரோன் திருவவதாரஞ் செய்த இடம் சிறந்தகூடம் என்பது
உகமமறித்தது. திராமாநாயகர் அவதரித்த இடமும் சிறந்தகூடமே. ஸப்பகுவெனில்;
“**அமரோடு உயர்விற சென்று அருவாரம் பிறவி யழுகிறாரே***” [திருவாய்மொழி
1—8—11] என்ற நம்மாழ்வார் திருவாய்க்கிண்படி இந்த ஸம்ஸார மண்டலமே ஒரு
சிறந்தகூடமென்கிறே. இஃது “**இருந்தருள ஸுமலாதாரம் இருள் மறித்தவிடத்தே
வந்து நிறந்தான் ஆசாரியர்.**” கண்ணாளும் “**இருள் நான் பிறத்த வய்வான் ***” என்ற
திருமங்கையாழ்வார் பாசரத்திண்படியும் “**வேண்டத் தேவாரிக்க — விட்கிருள்
வாய் வந்து நிறத்தம் ***” என்ற நம்மாழ்வார் பாசரத்திண்படியும் இருள் மறித்த
பொருத்தன்கு வந்து நிறத்தது.

2. கண்ணிரோன் அவதரித்தபோது “**ஹோதய தேனதேன! சங்காதிதயா!**”
என்றபடியே சங்கோடு சக்கரமெடுத்துத் தடக்கையாளுமே கூட்கிணக்கத்தோடு
திருவவதரித்தான். ஆசாரியர் அவதரிக்கும்போதும் நம்போலியணைப்பினாலே
அழுதல் அசுத்தமக் செய்யாதே மிக்க ஞான வெள்ளச் கூடர் விளக்கத்தையே
காட்டிக்கொண்டு அநீனஞ்செய்யப்படுமாறு அவதரித்தார். கண்ணிரோன் பிறத்த
விடம் ஒன்று; இன்னமயில் வளர்த்தவிடம் வேறொன்று; பிறகு வளர்த்தவிடம்
மற்றொன்று. (அதாவது) உடமதுணைமீனே பிறத்தது; திருவாய்க்காடியமே இன
னமயில் வளர்த்தது; பிறகு றுதுணையின் தவாராகை றுதுணையிடக்களில் வளர்த்
தது. ஆசாரியரும் பிறத்தது திரீபெரும்புதுளம்; இன்னமயில் வளர்த்தது
வாழ்ச்சிபுரிமீன்; பிறகு வளர்த்தது திரீசம், திருநாராயணபுரம் றுதுணையிடக்
களில். [மற்றொரு வகையுமுண்டு;] “**திருமத்திரத்தினே பிறந்து தவலத்தினே
வளர்த்த ***” என்ற நம் முன்னோர்களின் றுதுமொழிப்படியே திருவாய்க்காடா
மறைய மறித்திருக்கியவையுமாயினிசை பெருமலாதிற் பிறவிணையிப்பற்று, தவயம்
என்ற மறித்தரித்த அதுவந்தாரைத்தவயம் அதன்படி அனுப்பாரைத்தவயம்
செய்வவாழ்ச்சிபுரிக் கொண்டிருப்பவரென்க. பிறத்திடம் திருமத்தரிம்; வளரு
மிடம் தவயம் — அதுவாயினே இதனும் கண்ணன்கு றும்புணை.

3. கண்ணிரோன் பிறத்த வளிற்றிம் திரவெருகனே பிறக்கவிடம்;
* மக்களாறுவரை கவிவிடை யோது இறுக்கவன் தன் வளிற்றிம், சிக்கன எந்து
பிறத்த நினரும்” [பெரிபாழ்வார் திருமொழி 3—8—1.] என்றபடியே மற்றும் பல
மக்கள் பிறத்தாருண்டு; ஆனும் அத்தப் பிள்ளைகளினும் உவந்துரு யாதொரு உதவி
யும் தேடித்ததிடம்; அவர்கள் பிறத்ததும் இறந்ததும் தெரிபவருகின்றது. இது

போன, ஆசாரியர் திருவவதரித்த இவ்வகத்தில் ஈற்றுப் பவரீரகனும் ஒக்கப் பிறக்கின்றனவெனினும் அவர்களைச் ச.எருக்கொரு தன்மைவழிகிலையாற்றிது. அவர்களில் பிறப்புப் இறுதியேதான் உலகுக்குத் தெரியும்.

4. உண்ணாரோன் வடவகுறாரின் நின்றுத் திருவாரம்பாடிக்கு எழுந்தரு ள்ளபோது “**கனரென வந்து கருணை நாமுமாயிதேவ மனெ**” என்னும்படி போற்றமாள் பெருமையுள்ளும் முருகானந்தனைக் கற்றிப்போகின்றென்று தெரிய வருகிறது. அதுபோல, ஆசாரியர் சிறிது நாளுக்குத் தொடங்குப்போகே “**தினமென்றுக் கூடும் வந்திப் பெரும்புதமாகின்றதகம்**” என்ற பெரியபாடார் திரு வாகக்கிண்டியே எண்ணாரமாகித் பெரும் கூடும் வந்ததத் தொடக்கிற்றென்க.

5. பாத்தபாருள பெருமான் கனலு பெருமைகளை வெல்லாம் மறைந்து அடக்கிப்போண்டு திருமுத்த தெருப்பிரிபோவார் இடக்கை வளக்கை வறிபாத ஆய்களே டே கலத்து ஸ்ரீமீனும்; அதுபோல ஆசாரியரும் கிருதானர் சிறுதழைப் பாய்த் தமது ஞான சக்திப்பெருமையின்பெருமையிற் மறைந்துக்கொண்டு அதிவிமல வனிசரோடே கலத்து ஸ்ரீமீனிருந்தார். உண்ணன் இடைவர்களைகு மாத்நியம் கலத்துஸ்ரீ மிருத்தானவகம்; தக்கை வகைக்க வறிசர்த்திருக்க ஆறார்புக் குதிகளோடு கலத்திருந்து காலம் கழித்தனக். ஆசாரியரும் தம்மை மாய்க்க வேண்டின “**பாதவிரகாசப்போலவாசிட்டத்தினும் உலத்திருத்து காலம் கழித்ததுண்டே**”.

6. வளர்கருணமிடத்தில்* தீவாழ்ச்சி கஞ்சனும் ஏவப்பட்ட பூதனை தால் வேலும் முன்னுவந்து கஞ்ச தீந்திய முறைப உண்ணக் கொடுத்துக் கண்ணனைக் கொல்ல முயன்று தானே முடித்து போனார். இக்கப் பூதனின் வரணத்தையும் போகின்ற தேசிக் பாதவாழ்ந்தவதில் “**தேவபுகழ் 15 கர் ஞான உள்து மாணப் பெரிசிற சொல்லால் உதிசர்**, மாயை வென்ற ஆகம்பாக்குதிக்குப்பெயர். அது உண்ணையில் விளும் போன்றதாசிருக்கர் சொத்தோம் உண்டிடத்தில் போய்ப்பாது புத்தியை ஷண்டு பண்ணிக்கொண்டு தன் பக்கமீறே மீடுபடுத்தி நம்நோய்வாற முடிக்கப் பார்த்திருது இப்படியே ஆசாரியனாரார் முடிக்கப் பார்த்தகையில் அவரை முடிக்கமாட்டாமல் அவரது அசுவற்ற பெருமையினும் தானே முடிந்து நின்றது.

7. “**கன்னச் சடைக் கைக்கழிவக் கையோச்சி**” (திருப்பாவை — 6) என்ற படி அனாராயேயம் பெற்றவொரு சடைக்கைக் கண்ணன் திருவடிவலச்சத்தால் கொழுக்கி முறித்து முடித்தனன் கன்பது ப்ரஸித்தம். ஆசாரியரும் தமது திருவடி வலச்சத்தினும் சடையக்கம் செய்தவரே. (சப்படியென்கிறீ) ஓட்டத்திலிருந்து கற்றெடுத்தித்திக் கொண்டுபோனும் னாதனம் சடைமென்படுவது. இக்கிருந்து நாம் அப்பால் செல்லப் பல வழிகளுண்டு; நாமக் கவர்க்கம் முதலானவற்றின் வழிகளில் கொண்டு செல்லுவது கன்னச் சடையாகும்; ஆசாரியருடைய திருவடி ணம்பத்தத்தினும் அது தொலைத் தொட்க்கோம். அச்சிராத மாரக்கொல்ல தவ்வழித் செல்லும் னாதனமே மேம்பட்டுத் தீவாழ்ச்சிகில் செல்லும் னாதனம் ஈதத்தத் தொழிவுமன்க.

8. கலித்தினும் சட்டி ஒழாவினே குனித்துவிடப்பெற்ற கண்ணன் அங்வு ரவையிழுத்துக்கொண்டு தவழ்த்து டூட்டை மருத மரக்கனின் தடுவே வெழுத் தருளியபெழுது அவ்வால் குறக்காய் நின்று இழக்கப்பட்டபடியினாலே அந்த இடட்டையாங்கலிசாண்டுக் குறித்துவிழுந்தனவாக உயணர்ஜுண பங்க விழுந்தனத் துண்டது. இரணபிரியதே நின்ற இடட்டை மருத மரக்கனபெனல இரணபிரியது

நின்ற நம்மை நவியுமவை பகவுண்டு. பகவுத்தினைதான் நான் பகவுறு ஆத்பாவத் தம் * துத்தினதோ துத்தா? * என்றும், ஏழாவது அக்திபாவத்திற் * துத்தினதோதோ யாத? * என்றும் பதிலைத் தாமதப்பாவத்திற் * துத்தினத் துத்தாத்தினா? * துத்தினத் துத்தா? * என்றும் இப்படிப் பகவீடங்களைத் துத்தினார் (இரண்டாம்) என்று பக சொன்னப் பட்டுகிறது; இப்படி துத்தி, அதும்கார மமகாரம், காமக்கோதம், புண்ணிய பாயம்... என்னும்கவையென்கைத் இரண்டுகளாம். இவைபெரிசைம் ஆசாரியர் திருவடி ஸம்பத்தம் பெற்ற வசனிலே இரெண்டுத்தனவென்க.

9. * கவையோதற்குக் கண்டசன் பிம்பி வாயின * என்றும் கவையுத் தவைய கங்கண்ட மடத்தனார் * என்றும் சொன்னுமிருபடியே கண்ணபிரான் தனது திரு வாயில் ஏழுவகங்களைவும் அன்பிக்குக்குக் காட்டினான். அதுபோல ஆசாரியரும் 1. சஞ்சிகன், 2. க்மிருதி கன், 3. இதினாஸங்கன், 4. புராணங்கன் 5. பாஞ்சாந்தாங்கன், 6. ஆழ்வாரகுளிக் சொங்கன், 7. ஆசாரிய தீவய ஸங்கிதிகன் ஆகிய ஏழடியும் தமது திருவளக்கிற் அன்புக்குக் காட்டுவர்.

10. பழநிவாற்றிம் ஓர் மறியிற் திருத்தகொண்டு அம்மடு முழுமையைத் தன் வினாத்திரிசுலி கொதிப்படைத்த திருத்ததாக்கிப் பெருங்கோடு வினைத்த வளியென்னுதல் கொடிய நாத்ததைத் கண்ணபிரான் வெழுப்பக்கூறினான். இங் வானத்தைப் பாதகம்படியை காணியத்திற் தேசிகர் கூறாவித்து (4 - 125) மூராய் நனார் செய்தருளின சொலியே கண்ணவாகக் காட்டியபருளினார். ஐத்திவையப் நாடனகிய காலியன் பழநிவாற்றைத் கனக்கிக் கொடுத்தது — வினவாக்குக்களான புறமத்தவர்க்கன் மனம் போனபடியென்கைம் கூறும் தவறான பொருள்களாயே வேதங்களைக் கொடுத்தபடியாம். அத்தக் கொடுத்தியைக் கண்ணபிரான் தீக்கி பழநிவை எய்யாகும் இவையென்கப் பருநுப்படி செய்தது — ஆசாரியர் தவறான பொருள்களை தீக்கி தன் பொருள்களை வெளிவிட்டு வேதத்தை ஸத்துக்களுக்கு உபநிஷயமாக அக்கிவைப்பாராம். பழநியின் ஸ்தானத்திற் வேதம்; காலியன் ஸ்தானத்திற் குறிக்கவாதிக்கை; கண்ணன் ஸ்தானத்திற் ஆசாரியர். * தூயபெரு தீர் பழநித் துறைவனை * என்னும்படி பழநிவாறு இனவாழ்ந்த பகவத் ஸம்பத் தத்தை வடிவவாழ்ந்ததுபோல வேதமும் பகவத் ஸம்பத்தத்தை நிலவாக வடிவதாவினும்.

காலியன் ஐத்தி தனிகளானார் நஞ்சா புழித்த தாசம் வினைவித்ததுபோலா புறமத்தவர்க்கன் ஐத்திவிதமான தூயவாதங்களாயே நாத்ததை வினைக்கிற் றனார்; (எப்படியென்னில்) 1. சர்வாரே விக்கிவென்னுதல், 2. சர்வாண் உண்டெனினும் அவன் அமுறுமனத்தால் எரித்திப்பவையெனவந்தி சான்றாததால் எரித்திப்பவையென்கைம் என்னுதல்; 3. சாந்துங்களைக்கொண்டே, சர்வாரே வயக்கித்தல் அவனுக்குக் குணங்களும் விசாரணை இவர்க் வென்னுதல், 4. சர்வார் ஒருவனே வெளிநிதினே, பக சர்வார்க்கன் உண்டெனினுதல், 5. பிறபஞ்சவெய்க்கி — ஸர்வம் சூன்யம் என்னுதல் ஆக இப்படியிட்ட ஐவகையான அளார்த்தங்களினுள் புறமத்தவர்க்கன் வேதங்களைக் கொடுக்க, அத்தக் கொடு தற்களை ஆசாரியர் போக்கியபருளினார். காலியன் தலைநிலை கண்ணபிரான் அடிக்கிட்டு நடனார் புரித்தவப்போகவே * நானவிட்டுத்தருகிக் கேடும் நான் தன் தலைகன்மீதே * (திருமாரை - 1) என்ற கணக்கிலே கூத்தாடப் பெறுதலுக்கான்க.

11. குகிற வடிவங்கொண்டு மறையடிங்காறுகவந்தி தேசர் வென்று மறையாத் கண்ணபிரான் தொனைத்தருளினான்; அதுபோல நம்மோர்சிரிப் * இத்திவாணி னமநாது? * என்ற உபநிஷத்திப்படியே சூதிரைகளாகச் சொல்லப்

பட்ட இத்திரிவங்கனின் வஸிஸை உடக்கி துறேத்தவராய் "வயாநிதாஸ்தா மாதாபாநிதாஸம்" என்றும் "மதகததநி ந க்ஷிபுநித மதிவாஸம்வயா" என்றும் சொல்லும்படி வசூத்தவன்.

12. கண்ணன் எவப்பட்ட அரசர்களின் ஓரசர்கள் விளாமரத்தின் வடிவ மாய், தன் கீழே கண்ணன் வகுப்போது மேல்வீழ்ந்து கொள்வதாக கண்ணன் வந்து நிற்கவும், மற்றோரர்கள் கண்ணனை முட்டிக் கொண்டும்வெளட்டுக் கண்ணின் வடிவத்தொன்று நிற்கவும் இவற்றையறித்த கண்ணரோன் "விளவின்காய் கண்ணினும் வீழ்த்தவனே" "கண்ண கொண்டு விளங்கவியெய்திற்று" என்கிறாடியே கண்ணன்சுழற்றி விளவின் கீழேயிற்று இரண்டையும் ஒரு சேர முடித்தருளினான் என்ற வரலாறு முன்னைக்கொண்டே முன்னைக் கவிஞன்முடிவைக் காட்டுகின்றது. இதுபோலவே கண்ணன் பூர்பாஷ்வகாரர் புறநகங்களைக் கண்டித்துவிடத்து அவை பரம்பரையுடையவர்களாகவியுக்குந்நடையை தன்கு திருத்திக்கொட்டி அவைகளைக் கொண்டே அவற்றை மறுத்தொழிவான்.

13. இரண்டாம் வகுக்கப்படி இத்திராஸ்தாநம் பூதாது சொகம் பற்பவ வண்டுகளால்சோதும், தவிரும், தெய்வம், காய்கறிகளும் சோகரிப்பதைக் கண்டு கண்ணன் அப்பூரணியானத்தையும் கொடுத்தவனாகக்கே இருந்தா உட்கரை விட்டுத் தானே ஒரு தேவதா லுங்கொண்டு அவற்றை முற்றம் அறுதுசெய்தருள, இத்திரன் பகிக்கோபத்தினால் மேலங்களை எவிக் கரோயாசை கர்மமறைய ஏழுதான் பெய்விக்க, அதனால் பார்த்தும் வரதொரு தீயும் தெரிபாடபடி கண்ணன் அம் மலையையே இரண்டாம் வெகுத்துப்பிடுத்து தின்றான் என்பது பரமசித்தமனை கதை. தேவதாத்தரத்திற்கு வடிவாடு செய்வதைப் பெருகு கண்ணையும் ஆத்த வடிவாடுகளைவல்லாம் தானே ஏற்றுக்கொடுக்கத்தன்மைபா. அதனால் எதிரி என்ன தீயு செய்வ நிலைத்தாலும் அதற்றால் பிரதிபாகத் தீய்க்கிறாக்க நிலையாத பெருக்கவையும், தன்னையடுத்தவர்களைத் தான் எதிர்த்துக்கொண்டு நிரந்தரமாகிய விஷுவங்கம் இவ்விதிஹாஸத்திலே கிடைக்கின்றன. "மதத்தன் புறநிகொராமாக்கி" என்திருக்குமாரகிரிபர் தேவதாத்தா பஞ்சதகதந் சிறிதும்ஹையா. "சுருவினதைத் தேவனாத் தேரேயின் தேவு" என்று துணித்து உபதேசிகள் "காஷ்டத் தாமயிது தேவ கருண வர்ப்பவன் தன், பக்பாழ்த்துநே சொபத் கருணகத் வந்தாமயிது" என்றும் "மேதவனையப் சோனாந் பிரமதருணக் கத்து" எனதது சொல்லுநெ படியே எம்பெருமனே ஆசாரியனாக வந்து நிறுத்தருளுக் ஆராதனைகளைகொண் ஆசாரியனுக்கே சேரும் "குற்றஞ்செய்தவர்க்க் பக்கம் பொறையும் கருணையும் சிரிப்பும் உட்கண் உபகாசன்கருணைப் நடக்கவேண்டும்" [ஸ்ரீராமபுருஷணம் 303] என்திருப்பவல் ஆசாரியான்களையே தீய்க்கிறாபவர் நிறுத்தினும் பிரதிபாகத் தீய்க்கிறாக்க நிலையா. பெருமையின் நின்று கண்ணன் காத்தருளினதென "அவினக வந்த தீயருகே பனாநா எத்ததந்க்காஷி - பனாநிதி" [சந்தோதாத்தம்- 41] என்னப்பட்ட பெருமையின் நின்று "அவத, மைணசத் துவப்பெரு ஹைஸின்னா" வத்தருளின. கண்ணன் ஏழுதான் காத்தவன். ஆசிரியர் கார்பது ஏழே நேயிக்கம்.

14. கண்ணன் தப்பென்றேப் சோட்டையை மணஞ்செய்து கொள்ளுதற்காக, அவனது தந்தை கற்பாசன்கமாகக் குறித்தபடி ஆஸாராவேசம்பெற்ற ஏழு எருது களை வண்டிக்கி அப்போட்டையை மணஞ்செய்து கொண்டான். நம் பரமசாஸிவர் "எட்டிணையாய் முன்று சோடாவிடுப்பதொரு மங்கை ஸ்க்காப்போலே திருமத்தரம்" [முருகாப்யடி 113] என்கிறபடியே திருமக்காமாநெ திருமக்கவியத்தை சோதப்

கனகத்தும் அட்டி விவாதமும் நடத்துவதைக்கு அங்கமாக, காமம், மூரோதம், மோபம், மோதமம், மதம், மாத்ஸரியம், அஸஸைம் என்பிற ஏழு விசேஷிகளையும் தொலைத் தருகின்றி.

15. கண்ணன் இராமாநு மன்னாகளை மடித்ததுபோல ஆசிரியர் *நீதிம தெய்வநிலை வேள்முதல் மாய்த்து* என்கிறபடியே அணங்கார மமகாரங்களை அடி யறுத்தவர். கண்ணன் குலவாழைபெய்கிற மதவாழையை முடித்தாப்போலே *மதக்களிறுத்தினைவும் சேரி திரியாமல் சொத்திரி* என்கிற செயல்களையி லாகாத்திரிபடியே மதகளிறுகிய இத்திரியத்தின் துண்டத்தன்மையைத் தொலைத் தவர். கண்ணன் மாலாகாரி திருமாளிகைக் கெழுத்தருள் அவர் தந்த பூனைப் பெற்று உகந்ததுபோல நம் ஆசிரியர் *அணிர்ணா மாதம் ஏழ்ம ஏழ்மநீதிப் நீதிநா; அன்குதலா ஏழ்ம கடிமா ஏழ்ம கீரேகா; துதும் ஏழ்மநா; ஏழ்ம துதும் ஏழ்ம துதும் ஏ. ஏதவாடி. ஏதர் ஏழ்ம கீழிது; மநீதர் மநீத* என்னப்பட்ட எண்டவர் பூனைமார் சிவபிரகர் பக்களிரே சொழிது வளரக் காணப்பெற்றுக்கனித்தனமாழிக.

16. கண்ணிரோல் கம்மா சிசுபால கொளவ ப்ரபுதிக்களை முடித்துப் பற்ச பாண்டலா திகை வாழ்வித்ததுபோல நம் பரமாராசுவர் *தந்தர் சமனறும் சாக்கியப்பெய்க்கும் தாழ்ஸடையோன் சொத்தற சோம்பரும் குணியவாதமும் மார்மணரையும் தந்தர் குறும்பு செய்தீசரும் மாண்டனரென்னும்படியாக *நாட்டிய நீசர் சவாங்களை மாக்கித்து அர்ந்த பற்சகம் முதலிய விசேஷார்த்தங்களை எங்கும் விளங்கச் செய்தனர். இவ்வனை மன்றும் பனவுக்காண்க.... .. *

27. இராமாநுஜர் அன்னமும் வண்டுமாவர்

மணவாளமாணிக்கர் வதிராதலிம்சதிலிச் இரண்டாவது சிவோகத்திம் எம்பெருமானுரை ஸம்ஸமகவும் வண்டாகவும் அருளிச்செய்துள்ளார். *நீங்கியாது ஈனுர்முடிதனுள்ள* என்றும் *நீங்கியாதுதாய்முடிங்கியாது* என்றும். (அதா யது) நீங்கியதாதுனுடைய திருவடித்தாமணர்களினே ஈதுதம்மணையிருப்பவர்; நம்மாழ்வாருடைய திருவடித்தாமணர்களினே சிறத்த வண்டாக இருப்பவர் என்கு கூறியவாறு. எம்பெருமானார் *தென்னத்திலுள் கடினினைக்கீழ்ப் பூண்டவன்பானக்* [இராமாநுசு துந்தரிதாதி - 81] என்கிறபடியே தேவப்பெருமான் திருவடிவாரத் திலே பேரன்பு பூண்டவராயிருக்கும் நீங்கியதாதுனுடைய கீரிசேஷவாரத்கம் செய் தருளப்பெற்றுத் தென் திருவாரங்கம் சொன்று சேரித்து *வாணியமார் ஏதவா நீங்கி ஏ.வாணிக* [இங்குடன் விழுந்ததையும் இந்தத் திருவாரங்கம் பெரிய கோல்கேயே இனிது காழ்க்குடளி - ஈரணாகதிகதம் - 18.] என்று திருவாரகர் செவ்வாராது அதுநாணிக்கப்பட்டு அப்பெருமானுனுடைய திருவடிவாரத்தின் கீழேயே இனிது *காழ்த்தாயினிள் * நீங்கியாது ஈனுர்முடிதனுள்ள* என்றருளிச் செயல் வாயிற்று. இனி *நீங்கியாதுதாய்முடிங்கியாது* என்றவிசேஷணத்தினால் - ஸ்வாமி திருமாவாது திருவடித்தாமணர்களினே வண்டுபோல் மடித்திருப்பவ் சொன்று.

ஆகவிப்படி எவாங்கியை ஸம்ஸமகவும் வண்டாகவும் கூறினதிலுந்து தேவநிலை ஸ்வாமிவந்து சிவ பெருமைகளை ஸ்வாமிதேவார்த்தாநுபவப்ரணாள் யாபே வெளிப்படுத்தியபகு ஆதிவார்கன் தமது திருவார்ப்பத்தங்களினே அன்சங் களையும் வண்டுகளையும் துதவிடுவதாக அருளிச்செய்தவனுடையே; அங்கு எம்பெரு ணனுர் பேசுகின்றான மணவாடிகளையே துதவிடுவதாக உண்ணுரை பெருநு

காண்கையாலே அனைத்து நிருவுகள்என்பற்றி உவாயிவைபடுங்கு அன்னமகவுந் வண்டா கவுபுறமுள்ளென்பது மிகப்பொருத்தம். அனைத்தின் படிக்கும் வண்டின் படிக்கும் என்பாள் பக்கவிலே நிருவுக்கப்படுகிறபடிமைப் காணீர்! —

தரம்பாத்திருந்தன தன்னமகன் என்பாள் பக்கவிலே நுண்ணயற்றிருக்கின்றன. எவ்வளவென்பின்; (1.) தீரையன் பக்கவன் கைத்துணைத்தால் அவற்றைப் பிரிக்கவல்லமை புண்டபது தரம்பாள் என்று தீரையன்வகையினுக்கிடுகிறேன்; “தரம்பா யா கீரயின் அப்ப மீரன்” என்பது துதலான கைதக்கன் காண்க. இதனால் தரம்பா என்பது ஸாராரணாரணியைக்கதிக்கி தந்த வகையணையுண்டபது என்பதுதேறும். அவைகி தாலும் * அனாயம்பங்காது * என்ற ஸாரதம் தாமிருத், மீரத் ஸாரதம் காத்திரே” என்பது. ஸாராரணாரணியிருத்த சாத்திரங்களிலே அனாயமாயன் அகம்பாரணாயனாவற்றை வெடுத்துத் தன்னி மிகவுந் ஸாரமணாவற்றையே காக்கொண்டவர். பாண்டமதங்களையும் நுகருங்கு மதங்களையும் திரைத்து ஸ்ரீமத்தெய்தமாரிக்க மாதிரிப்பாநாசாய உபயோகமாத்திரவாதகப் பரவினார். வேறுகருவிருந்து தரம்பாயர்த்தங்களின் பற்றியானை அத்தங்களித்தததான் ஆத்தங்களை அத்தங்களித் கொண்டருவினார் என்பது இங்கு விவையுமி.

அப்படிப்பட்ட அத்தங்களின் ஒன்று இங்கு எடுத்துக்காட்டுவோம்; —

திருவாய்மொழி விபக்கமொன்றத்தில் பகலிடங்களின் எம்பெருமானுருடைய திரிபுறமென்று விவகருணமான அத்தங்கள் எடுத்துக்காட்டப்படுகின்றன. அவற்றுள் ஒன்று வேண்டின்; * உயர்வருமயாடவம்” என்பது முகங்காட்டினத்தையின் * தூயநெய்யு உன்னுள்ளிடத்திற்று — “அடியார்த்துடைய துக்கங்களைப்பெய்காமர் அறுக்கீர் [அதாவது போக்கியுக்கீர்] திருவடி” என்று எம்பெருமானுரிக்கு முன்புள்ள ஆராயிகள் அருளின் செய்திகளாகவுந், எம்பெருமானுர் அப்படியான் தீர்க்க [அதாவது, தூயறுக்குரு கடவுடி மென்று கொள்வோம்] “தூய நம் உடய” வேண்டுமொன்று தனக்குள்ளே நுணுந் தான் தனித்துக்கொண்டுத் திருவடி வென்று பொருளருளின் செய்திகளவுந் எய்க்கியானுள்ளது. முதுவர்கள் பணித்த அத்தத்திரிகாட்டிலும் உள்ளாள் பணித்த அத்தத்திரிக் பன்னிற்பு” என்பவரை ஆராய்த்து அறிவவேணும். எம்பெருமான் அடியார்த்தம் படுத்தவரைத் தீர்க்கிடுகென்பது இத்திறாஸபாணுரிகளின் தீர்வை அத்தமே; அது மறுக்கத்தக்கதன்று. எம்பெருமானுர் அவைத்தன்கிடுவெறு பொருள் பணித்ததானது அப்பொருள் அளபுத்தம் என்கிற திருவுள்ளத்திருக்கின்ற; அத்திகாட்டியுள் பீர்த்தக களாராயன் பெற்று தெருவையுருக்கும்படியான அத்தம் இது என்பதற்கு உவாயின் திருவுள்ளம். அடியார்த்தம் தூயறுந்காத்திரி எம்பெருமான் தானும் தூயறுந் தூய்பதாக இத்திறாஸங்கிணுறிகின்றும். தூயறுந்கு என்பது தீரையருணையாதிரே; எமன்கை கையான குணம்மக்குள் எம்பெருமானிடத்தில் இந்த தீரையருணையுடைய தீரையானாலே வென்று சங்கிப்பாருடைய சங்கையைப் போக்கிக் கொண்டே வாய்ப்பி பகலாகத் தீரையானைத்திக் அடியார்த்தம் காண்டத்தில் தரம்பா னுள்ளம் திரையிராணுடைய திருக்குணங்களைப் புகழ்த்து உறுவதாக இடம் காத்தியுத்திக் வண்டித் தூய் கண்ண தூய் வுள்ளம் காத்திரே” என்று திருக்கையான குணங்கையே தாங்களே தராத கங்கையித்திரிடம் எடுத்துக் கூறப் பெய்தாகப் பரத்திறை செய்வதை முன்னம் காட்டியிருந், மேலே “வாய்நேயு” பழங்காலம் காலம் மலர் புகழ்க்காக என்று [மலர்க்கன் தயவுறுவிடத்து திரையிரான் தான்கி மிகத் தூயறுந்காகக்] சொல்லி இவையொரு கையான குணமாக காட்டி வைத்தார். அடியார்த்தம் படுக்குமனை அறுக்கின்றும் பகலான் என்பது இங்கு காட்டுந்; அடியார்த்தம் தூய் திருக்கையின் தானும் தூய்ருமனைப்பெய்க்கு

அவர்கள் தயாரற்ற பிறகு தானும் தயாரற்றவனுதனாக என்னுமிப்பொருள் பவரத் துறையுடைய அகநாட்டை நெஞ்சையருக்குமா தனாக இச்சிறந்த பொருளை எப்பெருமானுர் திருவுள்ளம்பற்றினுமென்க. இத்திருக்குணத்தாக வாய்விடவவரன் ஸ்ரீராமனைத்தும் ஓரிடத்திலன்ற, பரமபுகழினும் ஸ்தலிக்கிறாய். ஊனார்: *அடிநிலை எவ்வாயன் எவ்வோற்றம் கிடுகனம், கடுங்குந்தன் துறையார் கிடுக: பரமபுகழ் * (எம்மேலுரை - 185) என்ற சீனோகத்தில் கிடுகார் என்றபதம் உயிரானது; கிடுகாறுதலான் தயார்த்து முடிசூடுந்மையாகிப் பெருமான் தாம் துருத்திருந்த தாகவும் அவனை முடிசூட்டியே தாம் தயார்த்தப்பெற்றதா லுள் தங்கு கிணக்குகின்ற தன்றே கிடுகார் என்னுமிப்பதம். இங்குப்பட்ட ஊரப்பொருள் களை விவரித்து வெளிவிடுவதனும் ஸ்வாமி ஹம்ஸமென்கதகுந்தவார்.

2. இன்னும், சாந்தோக்ய உபநிஷத்தின் ஐதர்சூதின் உபாக்கியான மொன்று ஓதப்பட்டாரதின்றது. ஐதர்சூதிப்பக்கிற கைதரியன் மிக்க பெருநூலின் வம் பண்டத்தவனுதனாயே அகனதானம்ஸ்தலியவற்றை விசேஷமாகச் செய்து கொண்டிருந்தான். ஆனால் அவனுக்கு ப்ரஹ்மஜ்ஞானமென்பது சிறிதுமில்லாமலிருந்து மிகக் கங்காஷ சென்றிரு ஐண்டு கஹரிஷிகள் அவனிடத்திலே ஐரக்கம் கொண்டு இவனுக்கு ப்ரஹ்மஜ்ஞானத்தை யுண்டாக்கவேண்டுமென்றெண்ணி ஐண்டு ஹம்ஸசூரியனாய் அவன்மேலே புறத்துகொண்டு போகையில் மிகக் கொன்ற ஹம்ஸம் பங்காஷ சென்ற ஹம்ஸத்தையொத்தது "ஐதர்சூதமஹாப்ரபுஷின் மேலே திறல் உடாதபடி கவனித்துப்போ" என்று சொல்கிறது. அதற்கு: "அந்த ஹம்ஸம், "ஐதர்சூதின் திறல் மட்டாமென்ன? அதனுமென்ன கொடுத்த? இவன் ஹம்ஸமாய்ப்போய் ப்ரஹ்மஜ்ஞானியா என்ன? ஸ்ரானத்திதனுதனியான தாம் கொள்கின்றவனுமே?" என்று அவரிடமுள்ளவராகச் சொல்கிறது. அதற்க்கெட்ட ஐதர்சூதி துக்கங்கொண்டவரால் அந்த ஹம்ஸமாத் தேடிச்சென்று அருவர்த்தித்து ப்ரஹ்மஜ்ஞானமைய உபதேசிக்கவேண்டுமென்று பிரார்த்தித்து அவனிடத்தில் உபதேசம் பெற்றுக்கொண்டது அவ்வயாக்கியானத்தின் ஊரன். இக்கதைகளையும் ப்ரஹ்மஜ்ஞான ப்ரபந்திக்கு ஹம்ஸம் பிரோகமானதுபோல எப்பெருமானார் தாமும் சிஷ்யர்களிடத்தில் தத்ப்ரோக என்பது ஆரம்பத்தாகது. "பாருமகிராணையுண்ட போர்க்கெல்லாம் ஆரம்பமாக! கூறமென்று பேசி வரம்பறுத்தார் சீன்" என்று உபதேச சத்தியமாயேனெனுகிச் செய்தபடி ஸ்வாமி ஸ்வம்ஸம் தத்ததுமானிடும் இங்கும்கிப் ப்ரஹ்மஜ்ஞானப்ரசாரத்திற்கு வழியெலிக்கியவராகின்றே.

3. எப்பெருமான் வேதசாஸ்திரங்களை வெளிவிடத் திருவுள்ளம்பற்றிய போது ஹம்ஸகுபக்ததம் பரிசுரமித்தருவினதாக சாந்தரங்கன்னும்கிடுமும்; *அகனதாய் தாக் பவந்தான் * என்றும் *அகனதாய்விருந்து அங்கு அர ஹ்மணத்தாக என்றும் ஆழ்வார்களுமுகிச் செய்திருக்க, சாந்தரோபதேசத் திற்க ஹம்ஸமாயிருந்தல் அவசியமானபடியானே சாந்தரங்களை யுபதேசித்தவர களைத் தம்மொரு எம்பெருமானுரை ஹம்ஸமென்றது பொருத்தமே.

4. ஹம்ஸம்சொன்னபடி இயல்புவைச் சொல்லுவதின் *த பந்தாந் திம் ஹம்ஸ: க்ஷாதித் த்ராயம்பத் * என்கிறுக்க; அதாவது ஹம்ஸம் ஒருவாணம் சேர்ந்து திரி காக் பெருந்தாதென்றபடி அப்படியேவையுே எப்பெருமானுரப்படியும் திருவிருத் தத்தின் ஸூக்ய பாகர்த்திக் "அடிநிலை பிறப்பாய் சொக்காவருவினே மாய கண் சேற்றறக்கம் சொயத்தினத்தே" என்று இந்த ஹம்ஸாநிமேய சேர்ந்துவராகச் சொல்லப்படுகிறது; இதில் எப்பெருந்தாதலர்களில் த ஹ வ ச ி ர் த ஸ்வாமி எப்பெருமானார்.

4. வண்டு எந்த ஸமயத்தில் எங்கும் செல்லவேண்டுமென்று நினைத்தாலும் தட்டுத் தடங்கலின்றியே புதுத்து ரவிக்கும்; என்னிடிலும், கசிப்பெருமலர்களினுள் ளும் எப்பெருமலர் திருமுடிக்கும் தாராளமாகப் புகக் காணுநிலிருேம். அதன்போல, "சென்னிட்ட சண்டபாணுள் பிரமணுதித்தினும் துன்னிட்டுப் புகவெய" என்னும்படி திருவாசகங்களிலே ஸோபாபரானவாகக் திறைத்து தலை துணைக்கவொண்ணுதபடி தெருக்க, "மன்னிய தென்னாங்குபுரி ஸாமலை மதமுழவத்திருநாள்" என்னும்படி பம்பதரித்தருளின எம்பெருமானுள் கோளில் திருமலை பெருமலர்கோலில் முதலான எந்த திவ்யதொங்கலினும் தடைபடும் சங்கடமொன்று விற்றிகே அநிகாசச் செல்வத்துடனே உச்சே புதுத்து கழலினில் காலமெல்லா ஓடாதுமன்னி கருவின வடிவம் செத்து வாழ்த்தவன் னானவன்.

5. வண்டு சோலைகளிலேயே கழலவிடும்; எம்பெருமானுட்காறும் "ஆர மறுவந்தவாங்கம்" உசித்து நுமகிழுத்திருவேங்கடம்" உகைரவாச்செழில் வேங் கடம்" என்னும்படியாகச் சோலைகளில்க் தலங்களிலேயே கழலவிட்டவர். இப்படி மற்றும்கூட பொருத்தங்களும் காண்க.....

28. இராமாநுஜம் ஆண்டாளும்

நாடு தரவும் தங்கதீய எங்கும் ஆளுதத்திக்கப்பட்டு வருகின்ற ஆண்டாள் வாழித்திருநாமத்தில் "பெருங்குழர் மாமுனிக்குப் பிள்ளைகள் வாழியே" என்றுள் ளா. இதனும், பெரியாழ்வார் திருமகனாரான ஆடிக்கோருத்த தாட்சியர் எம்பெரு மானுக்குத் திருத்தங்கையாரென்று தெரியவருகின்றது. பெரியாழ்வாருடைய காலத்திற்குள் எப்பெருமானுள் காலத்திற்கும் இடையே எவ்வளவோ காலகாலமுதா ந முள்ளதென்பதை உகையதிலும், ஆண்டாளுக்குள்ளிற் கூரிக் கணக்கான வருஷங்கள் கடந்தபிறகு அவதரித்தவரான எம்பெருமானுள் அய்வண்டாளுக்குத் திருத்தெய்வமுராக எப்படியிருக்கலாயும்? என்கிற சங்கை ஸம்பந்தம் இத்தனை எரிசொழ மயிதா தவர்களுக்குத் தோன்றக்கூடியது. அய்வித்திராஸமரித்தவர்களுக்கு இந்த சங்கை தோன்ற நிலாபவிக்ரீடு. அய்வித்திராஸத்தை இங்குச் சுருக்கமாக வரவுகிக் கொள்ம்; — எம்பெருமானுள் திருவாங்கம் பெரிய கோளில்க் உடையவதாத் த க்ரத்த காலகோஷம் நிவர்த்தித்தருளுகிற தாளிலே தாட்சியர் திருமயாபி கால கோஷம் நடவரநிலை, அதிக் "நாறு தரும் பொழில் மானிருஞ் சோலை நம்பிக்கு தான், நூறுதடாவில் வெண்ணெய் வாய் நேர்ந்து பாவிவைத்தேன், நூறுதடா திறைத்த அக்கார வுச்சிக் சொன்னேன், ஏறுதிருவடிடபாள் தின்று வந்தியை பொய்யுக் கொண்டு" [9 — 6] என்கிற மகாததின் பொருளை விவரித்தருளு ளவரிக் "திருமனிருஞ் சோலைமுனர்க்கு நூறு தடா திறைத்த வெண்ணெயும் அக்காரவடிச்சும் னையபிக் ஆண்டாள் மனோரத்தும் பாசாம் மடினாறி; அதை தாம் ஆளுட்பாதம்வவணாயிவாக திறைவேற்றி னையபெயம்" என்கு கோஷுடியே வருமிச்செய்து உடனே ஸாகல் சிங்காங்கையும உட்டிக்கொண்டு மறுகைக் கெழத்தருளி அங்கே ஸம்பராய்க்கைச் சேகரித்துக்கொண்டு தருவானிருஞ் சோலைக்கெழுத்தருளிய பாசாங்கையே திறைவேற்றி னையத் து அழாருடைய பொருளைப் பெற்ற மகிழ்தல், அங்குதின்னும் ஸ்ரீ விக்கிபுத்தாசியே ஆண்டாளைப் பரமகாசானனது செய்தவருவதாகத் திருவுய்எயம்பற்றி அங்கேற வொழந்தருளி என்னிடில்க்குச் செக்குணவயில் ஆண்டாள் ஆனந்தம் ஸ்ரீத்த அச்சாவதார ஸமாதியைக் கடத்து எதிர்வெண்கு வந்து "என் னுன்னோ 61" என்று சோதிவன் திறந்தருளிச் செய்து ஆத் தருவியருளினான். தான் மனோரத்திற் னசிகமாக்

சொல்லி வைத்ததை எவ்வாறு காண்போம்? திறையேற்றிவைத்தபடியினால், நம்மை மனோரத்தித்ததைத் தன்மையுள்ள திறையேற்றிவைத்திருக்கையில் என்ன நாகக்கொண்டு ஆண்டான் இங்ஙனம் கூறியது மிகவும் பொருத்தமானது. அன்று முதலாக எம்பெருமானுக்கு அண்ணலென்கிற ப்ரஸித்தியும் ஆண்டானுக்கும் "பெரும்புதூர் மாளுனிக்குப் பின்னாளுனென்கிற ப்ரஸித்தியுண்டாகலிற்று.

இங்ஙனையும் ஆண்டானுடைய ஆளுநிசையாலும் தன்கு தாட்டப்படு வின்றது. திருப்பாவையிலும் தாட்சியார் திருமொழியிலும் பல பாசுரங்களில் ஆண்டான் எம்பெருமானுருடைய பெருமையினை உன்னுறைப்பொருள்வனவளில் ஆச்சரியமாக வெளிவிட்டிருப்பிருக்கின்றனமையே காரணம். திருப்பாவையும், மேலே விவரித்த இதிறாறு விசேஷத்தினால் ஆண்டான் எம்பெருமானுக்குப் பின்னா ளாக ஆய்விட்டாலும் உண்மையில் நெடுநாளைக்கு முன்னே அவதரித்திருந்து, எம்பெருமானுருடைய விஷயமொன்றையும் அறிவாதிருந்தவனான அந்த ஆண்டா னுடைய திருவாக்கில் மிகவும் சிறப்புவரான சம்பவியினுடைய விஷயங்கள் எட்டி வரமுடியும்? இது எம்பாவீதமாக இருக்கையே; ஏதோ அறிவினவதிலும் ஏதேனும் சொல்லுகிறதாக இருக்குமெய்கிறது உண்மையாய் ஆண்டான் திருவுள்ளம்பற்றிப் பேசினதாக விருக்குமோ? என்று சிலர் எங்கிக்கொண்டும், இதற்கு இங்கு யுத்தமான பரிதாபமளிக்கின்றோம். அறிவினவான நமக்கும் அறிவிற் சிறந்த பெரியவர்க்குமுள்ள நெடுவாசியை மறக்கலாகாது; இன்று தேற்ற நடந்த விஷயங்களைக்கூட நாம் உள்வாங்கியிருந்து உணரக்க சக்தியற்றவர்களா விடுகின்றோமே. அதுகுறையும் அந்நபதாஷ்டியானும் எம்மையுள்ள மறப்பெய னுடு பெருத்திருக்கிற நமக்கு இது ஸ்தலமே, அச்சிற்சிறந்த முன்னோர்களையும் நம்மையெனவென நினைத்துவிடலாமா? அகீர்த்தியங்கனான விஷயங்களைப் பல்லாயிரமாண்டுக்குமுற்பிறகு திருப்பாவையும் விஷயங்களையும் அகலிசந்து நெய்விடக் கவிவாகக் கண்டறிந்து உறுமாற்றம் சேர்மெய்களென்கிற ஆண்டான் போலவார். இதனை பழநிமஹாகவி உத்தராராம சரித நாடகத்தில் "செவ்வியாநம் ஸி அதுநாம் அத்தம் வாயுயித்தி, சிவனு ளுநாய்வாயம் ஸாம் அத்தியுநாயி" என்கிற சீமோகத்தினால் தெளிவாயுத்தார். [இதன் கருத்தாவது— ஏதாவ சொகு விஷயம் நடந்துவிட்டதெனாலும் அப்படி நடந்ததைச் சொல்வவர்களுக்கம் மொத்திக னாறுக்கள்; மஹாவிஷயங்களான முன்னோர்கள் தங்கள் வாய்க்கினால் எது சொல்லி வைத்தாலும் அது பிறகாவதில் அப்படியே நடந்து திருமென்றதாய்.] முரளி மஹாதேயும் அருங்கோகல நாடகத்தில் "ததுநாய ததங்கயாத் ப்ரஸுத்த வாயுந் திராங்கோ", திகோஷு ததுநாயுந் திராங்கோ மத்: காமநே" என்று சொல்லி வைத்தார். திருநாத்தருங்குடியாவது முன்வள்களின் புத்தியானது எந்த தேசத் திலும் எந்த காலத்திலும் நடக்கக்கூடிய எட்டியுண்டி விஷயங்களையும் கருதிக் கலவையு — என்பது இந்த சீமோகத்தின் தாட்சியம். இவற்றுக்கெல்லாம் சிவமான அனந்ததாராலும் செய்த ஸ்ரீ ஸூக்தி ரத்தம் — "திராந் தவநாந் ததம் திராந் திராந் திராந்" என்பது இந்த ஸ்ரீஸூக்தியின் அரிவ பெரிய பொருளை விவக்கி யானவனாகக் கண்டு கொள்க. ஆகவே பிறகாவத்தனவான விஷயங்கள் முன் னமே ஆண்டானுக்கு எப்படித் தெரியும்? என்பது எங்கெங்கு அவகாச மொழ ரிக்கக் கொள்க.

இனி ப்ரக்குக விஷயத்தில் சொல்லுவோம். ஆண்டான் திருப்பாவையின் பாசுரத்தோறும் நம் அண்ணனான எம்பெருமானுருடைய பெருமையினை வெளித் திருக்கின்றனமையே நாம் விளக்கு அஞ்சாமல் வெளிவிட்டிருக்கின்றோம். இப்போது அதிம தான்வாயு பாகரமான உ ஸ்ரீமஹாக்கண்டிசு என்கிற பாசுரத்தை கொடுத்துக் கொண்டு திருபுணம் செய்கின்றோம்.

இப்பாசரார் ஸர்வஜி தீரட்ட. தேவன்பு தேவநகரப் புத்தக ஆஸ்சிகன் மஹத் தெய்வத்தை தேவச்சி மஹ பெயராக கட்டினாயிடுவதாக அமைக்கப்பட்டது. இது மேலெழுத்த பொருள். ஏனென்கில்; முதற்பாட்டில் "தீரட்டப் போதுவி! போது மீனோ தேரீனுவி!" என்று அழைத்தவர்களுக்கு மெய்யாக தீரட்டப் போகவே உத்தேசப்பாணாது இவர் கிளையினாகுகடி ஒரு பொய்க்கை கணக்குச் சென்றிருக்க வேண்டுமல்லவா? அப்படி ஒரு தீர் தீரேக்குச் சொந்தமாகக் காணவில்லையே; எவ்வாறுத் தீரண்டு கண்ணபிரானைய ஸன்னிதானத்திற்குச் சென்று நித்ய கைவல்யத்தை வேண்டி அம்மனையோடு தங்கள் தேவன்பு தலைக்கட்டினதாகக் கூறி முடித்திருப்பதால் உதீரட்டப் போதுவி! என்றும் *தாக்கஸம் மரிகழி தீரட்ட உம்கினிப் பெய்திடாய்* என்றும் அப்படியேதான்மேலே சொல்லப்பட்டதாயி. இவற்றின் தாற்பரியம் அதுவன்றி, உகிருரை பொருள் வேறுதான் என்று வஸ்திம் நினைக்கத்தகுந்தபடியும் பெரியவாச்சாஸ்சினை முதலான பூதவாச்சாஸ்சிகள் உச்சுரை பொருளைக் குருகுல வாலம்பண்ணியே செட்டுணர் வேறுபெய்க்கிற திருப்புகளத்தினால் பெரும்பாலும் அதைத் தொடர்மேலே மெயெழுத்த பொருளையே இனிமையப்படுத்தி விபாக்கியவாஸித் தருவியுள்ளார்கள். நாளும் அப்படி மறைத்து வைக்க முடியாமல், குரிகுள ஆஸ்திச்களுக்கு குரிகுளோடு வெளிவிடப் ப்ராப்த மாகிறது. ப்ராபாமணம் கதைப்போக்கில் ஒருவிதமான பொருளைக் கொண்ட தாய்க்குச் செப்தோம் ஸக்கல் ஸர்வபோதயத்திற் தேசிகன் *தாயோந்ந் தாய்த்திளந்.....* இப்பாசி சீவோகத்தினால் சிறத்ததொரு தக்கவரித்தத்தை உச்சுரை பொருளாகக் கூறியிருக்கிறாங்கோ. அதுமேலும் தாம் கதைப் போக்கான பொருளைத் தள்ளியிருவதில்லையே. கதைப்பொருளையே ப்ராபாமண அறுபயிற்று தத்துவப்பொருளை ப்ராபாமண அறுபயிச்சிற்றும். அதுபோலமே இத்திருப்பாவையினால் இரண்டுமையான அறுபயலும் தயாய்ப்பாறும். *ஆழி மஹக்கண்ணு* *என்கிற இப்பாசரத்தினால் எப்பெருமாளார வினித்து, தேவரீர் உபய வேதாத்த ப்ராபத்த ப்ராபத்தகாசரீய வென்கிற விருது பொய்ய உபய வேதாத்தப் பொருள்களையும் ஸர்வமேலோதுவீவனமாப்படி வர்ஷிக்க கோணுமென்று ப்ராபத் திப்பதோ திப்பியதோ சொல்லப்படுகிறதென்று உணர்க. இ த ந் குச் சரீபான விவரணம் காணீர்; -

[ஆழிமஹக் கண்ணு! =] ஆழிமஹக்கு அண்ணு! எனது பிரித்துக்கொள்க, பெரும்புதர் மாறுவிக்குப் பிள்ளையவளான ஆண்டாள் தனது திருத்தனையுணரார். அண்ணுவென்று விளிக்கப்பாப்தமே யன்றோ. ஆழிமஹக்கு அண்ணு! இன்னும் ககையே - உகலிம் மஹபாஷது அறுகலமாகவும் காணப்படுகிறது, பிரதிகலமாகவும் காணப்படுகிறது. அதுபோல இரண்டு மையான மஹ வேதாத்த நூல்களினால் சொல்லப்பட்டிருக்கின்றது. பிரதிகலமான மஹபாஷ ஆளவந்தார் அருளிச் செய்துள்ளார்; அறுகலமான மஹபாஷ திருக்கச்சிற்றம்கையும் உரத்தாழ்வானும் கூறியுள்ளார்கள். எப்போதேயென்கில்; ஆளவந்தார் உதோதர த த் த் த் த் (40) *அதிகே உதாத்த திப்பிகே மஹத் எத்ததத்க்கனத்தி, மஹத் மஹத்தி* என்று அருளிச் செய்தது பிரதிகலமான மஹபாஷப்பற்றி. [-அதிகேமகமகி மப்ப்ருகு இருநாடுகிடக்கிற திரைகலையுடையதும், பவத்திதமாக இடைவிடாமல் பெருகு கின்ற துக்கல்கலை வர்ஷித்துக் கொண்டிருப்பதுமான ஸம்ஸாரமாகிற வர்ஷா காலத்தில் தாம் எழுதிவிடுவதாகக் கூறியுள்ளார்.] இனி அறுகலமான மஹபாஷப் பற்றித் திருக்கச்சிற்றம்கேன் தேவாராதுகட்டத்திற் *தேவாரது தாய்த்திள! தேவ தேவ! இலத்திர, துத்திவனாதுவித்து கி விஷயமே, உருவிய பாபுதத்தை: சித்திரிவித்து மி* என்று கூறினர். இத்தனும் பகவத் உபாஷாப்துத வர்ஷதாரணாஸிச் சொன்ன

மோக்குடையவரார், கடனினுக்கினை புதுத்து மணிமாணிக்கும்களைக் கொண்டு வருவாணராய் மோமே சரிய பொருள்களைக் கொணர்ந்து வரவித்தவகென்பது விளங்கும். மீது வரவுபத்திக் முடியில் "பாரச்சிய வசனணுதாம் உபநிபுத் துக்கமீதி பதிவாத்தூதாம்—மோமாய் மூத்து ஆங்குள்" என்று கவாயி தானே யருள் செங்குருக் கையாலே "ஆரிபுன்புக்கு" என்பதற்கு இங்கு விவரிக்கப்பட்ட பொருள் அவர் தர்மனுடைய திருவுள்ளத்தினு முறைத்ததே பென்று வெள்ளத்தறும்.

ஆத்து — கிழித்து எந்தபடி. கிழிக்கும் கிழிக்குமாயினே கிழித்துக் கொண்டாடுது கவாயி தாம் அடுத்தவகளை வரவித்தது. ஏறி — * பழதி வதிபதென பதிரவேதில் திரிவேதில் * என்று வதிராஜஸப்ததிலில் பணித்தபடியே சரிய பச்சை சனத்தின்மீதேறி என்றபடி. அத்தியே, திருக்கோட்டாழர் தமர் பக்கமினே நிதி யாகப்பெற்ற அத்த விசேஷங்களை அய்யுரின் கோணில் மெரிதனத்தினே ஏறி வரவித்தாரோ; அதுவகளை எடுக்கிக்கின்றது என்னவாம்.

கவிபுத்தாழகம்போல் மெல் கருத்து — இதுணம் கவாயியினுடைய அனாதா ராஜஸப்தம் எடுக்கிக்கப்படுகின்றது. கவாயி தாம் திருவணந்தாழ்வானுடைய திருவணதாரணகையாலே உதுக்கிதாதக்குவத் தவளையுதம் சுத்த ஸத்தவகையுடம் மூடம் வயிய் கற்பையத்திராம் வல் பணித்தாவதாம் * எங்கிறபடியே பச்சைத் திருமேனினையுடையாராயிருப்பர். அப்படியிருக்கச்செய்தேயும் * தேவபிராணுடைக் கரிய கோலத் திருவருளைத் தம்முள்ளையக்கிவிடுக்கையாலே அந்த நில மென்கிள் திருவிட்டானே கவாயி திருமேனிலும் * முடிக்கென்கொடுப்பில் நீகமெனிக் கோமே அடியாரங்குருகு மெனவணதிக்வேணுமென்று சொல்லுகிறது. பட்டர் மூர்க்க விமானத்தை வழுக்கிவிட்டோடு மூர்க்காராஜஸப்தவத்தில் (45) அநீ பணிப்பதி பாவத் கபரம் அந்தச் சமையோர் யாதக ஸாதுவாரா தங்குத்திற் மடினாக, ஸகலஜாத பாதப்பாம் ஐந்துதனுத்தாம் புலவயி வினாந் பாவநம் வேசரிக் தா* என்றருள் செய்தார். இந்த சமோகத்தில் கருத்தாவது — திருவணந்தாழ்வானே மூர்க்க விமானமாக வடிவெடுத்திருப்பதனும் அத்திருவணந்தாழ்வானுடைய நிறம் வெணுத்தநாகையெனவே இவ்விமானம் வெண்ணிறனுடையதென்பதனும் உகனே திருக்கண் வளர்த்தருளா நின்ற காமேகத்திருவுருவான பெரிய பெருமானுடைய திருமேனில்க் திருவிட்டானே கருத்துத் தோன்றுகின்றது என்னை. போதுசம்பு வள்கிற சம்பு தானாவனத்தில் (பாவகாண்டம் — 28) * கவிநாம்போதே ஐடம 19.தொ தேதற்பாணம் பரோணை: கானேத் கிளத் குலவயதானத்தை வாயாத யத்தாம் * என்று கூறுகின்றன இவ்விடத்திற்கு விவர்பொருத்தமாக நிரூபித்த கருத்தா ஆக. எம் ஆரணாரோ நி பகம்பென்ற திருமேனியோடு மெந்திருத்தா ணம் * முத்திரோணம் படைத்த எம்முவிக்கண்ணாணை ஸுழிமுதல்வனது திருவுருவை உகனேயடக்கிக்கொண்டு ததவாதர்யபத்தைப் பெற்றிருப்பீர் என்றதாயிற்று.

பாழ்மீதோகும் பற்பாணக் கவிநாழ்மேல்க்கி வல்லுமேல் திருநித்து — இதுணம் அனாதாராஜஸப்தமே எடுத்ததாயிற்று. திரையாழ துறந்ததாய்க்கில் (38) * அனுடமாரங்குருத்தகர்மகம் பேழுவன் கைகாழி பெண்ணும் பண்டோடு * என்கிற பாசுத்தினுணம், வதிராஜஸப்ததிலில் * ப்ரதயத் விமதேஷு* நீஷண பாவம் * என்ற சமோகத்தில் கவாயிதே பஞ்சபிராபுணத் முராரோ: * என்றத னுணம் கவாயி பஞ்சபுதாழ்வார்களின் திருவணதாராழ்வுத் எப்பதும் பொய்யுடிகுருக் கையாலே அய்விஷுணும் இங்குத் தெரிவிக்கப்பட்டதாகிறது, மேலே கூட்டிய துறந்ததாய்த் பாசுத்தில் "கைகாழி பெண்ணும் பண்டோடு" என்கிற திரு

வெள்ளை முட்டை கொடுக்கி "புடைசாம்புரிசங்கறும்" என்று திருச்சங்கை முடவனின் கொக்கிவிடுக்கிறபடிக்குச் சொல்லும் பரதவாணாசங்கையாகவே "கொக்கிவிடுமென்—வாம்புரியென்" என்று அருகிச் சொல்லப்பட்டதென்று கொள்க.

இதற்கு வந்தொருபடியாகவுள் கருத்துணக்களாம்; திருவாழியாழ்வான் விசேஷிகளுக்கிடையெடுத்து சென்று விவாதித்து *கரிசெய்கோடி* (காசிகை சதகம்) என்பது முதலான சமோகங்கவிலும், *கீழவகிகைரக்கோக் கிழக்கிருந்து விசாரியே ஆரிகிடுத்து அவருடைய கருவழித்தவரிப்பன்* என்பது முதலான பாசாங்கவிலும் சொக்கிறபடியே விசேஷி நோதங்களைப் பண்ணிவருவதுபோல ஸ்மானிதாளும் பாஷாண்டசாங்கை ஊறிய பெணத்தவாசகவழி பரங்குதிகளான பாண்டிகளும் குத்துக்கடகருமுள்ள விடங்கவியெங்கு வெழுந்தருளிக் கொடிய தாக்காரம்விட்டு வென்ற வந்தபடியைச் சொக்கிவின்றதாக, *அருளாத்திருச் சக்கரத்தாழ் அகவ்வென்புந் திணுந் திருளாந்நின்னென்னைச் சொல்லோத் தடவெனிக்* (திருவிருத்தம்) என்கிறபடியே திருவாழியாழ்வான் உடைய விழுதி நிலாறுவாறு விழுப்பதுபோல ஸ்மானிதாளும் *உடைய விழுதியையும் நம் ஸ்வமிவெழுண்டவன்" என்பதே சொல்லாக *சுவாமி" என்று திருநாமம் பெற்றிருக்கும் பரிசுத் திரு அருளாத்திக்கத்தகது.

வாம்புரியோத் திரு அரித்து — பாடல் போத்த தொடக்கத்தில் *படை போர் புக்கு முழங்குமி பாஞ்சு என்னியம்* என்கிறபடியே சந்த முழங்க, அகம்பொலி கேட்ட எதிர்க்க வாவரும் *சுவையோ தாத்தாத்தாறுத் தத்துவத் திதாயுத்* என்கிறபடியே குடம் குழிச் செத்ததுபோல ஸ்மானிதே திருவிடுத்தொரு கேட்ட வாழே *தற்கச்சவனாழம் எக்கிவப் பெய்களும் காஞ்சையோன் சொக்கிற சொம்பரும் குவியவாதரும் நான்குறையும் திடுக்க துறியு சொப் தீரும் மாண்டன ராதலாக இப்பெருணையைத் தெரிவிக்கின்றதென்க அன்றிதன் *உன்பது சொல்கிக் உடகவந்தான் வாயமுதம், உன்படை கொள்ளம் உடவவண்ணை கைத்தலத்தே* என்று இவ்வாண்டான் தாமே அருளிச்சொன்னபடியே எம்பெரு காணுடைய திருக்கைத்தலத்தை ஒரு தொடிப்பொழுதில் விட்டு அகலாதேவிருந்து அருதுணருகவிக்குச் சங்குபோலே *தவயம் அரித்தாழைத்தாதேந் ஊறு ஸதா ஸகல் வந்த வாயம் சரிபாதம் அத்தரைவ ஸ்திரிசை ஸுமாமாசை* என்று திருவ ரங்கச் சொல்லுருடைய திருவருள் பெற்ற அகம்பெருமான் பரிபாத்திரியே இன்ன விவாதிருந்து துவங்குறையப் பருகிப் பருகி வகித்தவன் நம் ஸ்வாமி—என்பது மிகுத்து தெரிவிக்கப்பட்டதாயும்.

தாழாரை வங்கவழத்து வானமுயோத் பெய்திடம், வாயு பெய்திடம் — என்று இரண்டு வாகவாதித்ததாகக் கொள்ளவேண்டும். பெய்யார் மழையிருளே தன்மையார் விசுவாறுருது, தவயம் விசுவாறுண்டு, சிவந்த தவயமாவாயும், சிவக்குத் தவயமாவாயும், *தவர விசுத் பழ்தவ விசுவாசரிதா ததவா; அகலாக வக்க கருவாயும் புண்கல்கோ* என்பவை என்பது பரிசுத்தமான ஸாபவந்தம். *நினைவத்து எருக் கிணம்புறவினே மேய் விழிவெனே* என்று ஆண்டபுத்தாணமுனிச் செய்தான். அதுபோல ஸ்வாமியின் தவய ஸ்திரிசைக்கு வங்கவாயோடு வாழ்ந்துவிசுவாறு முண்டு, வாய்த்து சொவாறுமுண்டு, *தாண்டலாக் காட்டிய வேதம் கவிப் புந்தது, தென் குருணைவண்ணி வட்டமீனவண்டகிற் றாறுவாழ்த்தது* என்று அருகாழ் வந்த தவயுடைய உடம்பெருவங்கனும் தத்துவினாங்கனும் வாழ்த்து சொக, *நாட்டிய தீர்ச்சமயங்கள் காண்டன* என்கிறபடியே புரிவறமாவகிந்த பத்தொரு

சமணமெய்க்காரம்பாதிப்பாழித்தனவன்தோ, சர்க்கரூறுத்தகாரமனுபாசனது
 அனபா சாதுரான்களை ஆடியாறுத்தொழித்ததேவைய * அரக்காரர் லோகிவாரான
 பாதவா துறங்குக்கொண் ணவையினின் னுரி னாக்கிவரங்கு மாய்த் தொழித்தது. * தன்
 திருமொழித்தோழர் * சாதுரான்களை * மனத்தினுள் னாக்கினது * என்னுயிரை
 தீயொழுகின் னொழிதல் தகிலாக்கின் னாழ்வாரத்தாமகையென ஓடுகின் * அப்பெருந்
 தம் தெரிவிக்கப்பட்டது. ஸ்ரீபாண்டிய பரவாதுறங்கத்தாயை னெயோதி திரைநெழும்
 புகைத் விழுகு பரவாதுறங்கத்தாயை ஆக்கித் தாழ்த்திவெழும் செவதுறொண்டி
 னாழ்க்குறவினதுதனைய தெரிவிக்கப்பட்டதாயிற்று.

(**பாப்பாவுக்குப் பாவம்**) ஏழைப்பாவையாள் சாக்கடைக்கில் நின்றுப் போன்று வந்து இயைபு, பாக்குத்தந்தியில் ஈர்த்துப் போடுதலும் காட்டிய "அனாதை" கைகள் மகராபாயுடைய ஸ்வரவிதாயை சாக்கடைக்கில்காகக் கூறப்பட்டபெண் நாயக்க. அந்த நாயக்கத்தையப் பாகாத்திக் "**குளாப்பாக்கிக்கு**" என்னிற சொல்லாகக் கவராய்பே சாக்கடைக்கில்காகக் சொல்லப்பட்டிருக்கின்றமை பற்றியத்தக்கே. ஆன்றிக்கே, "தன்னைக்" சாக்கடைநிலையோல் புருவமெட்டாமழிய் "என்று அனாதைத்தாயை அருள் சொப்பிருக்கைகளையே சாக்கடைக்கின்றது புருவமென்றது. புருவமுதலத்த ஏழைப்பாவையாள் — ஸ்வாமிதாம் ஆற்றியதுண்டான் போனவாணை போக்கிப் புருவம் நெறித்துவிட்டால் உடனே அனாதை ஏழைப்பாவையாள் வாதக்கலைச் செய்து நின்றுகொண், அதைச் சொன்னது பாகவராய்.

உதாரணம் :- உலகமென்பது உயர்த்தோர்மட்டுமே* என்பது தமிழ்மொழிக்கானதாயி, உயர்த்த ஆதிபாதினை வாழச் செய்துரை வேண்டுமென்றபடி, [தாயகம் வெளிப்ப] எனவந்தினை ஆதிபாதிக்கான துறவந்த கயிலை திருமுயிற் று உபாதுவொழங்கரை*மயாரிதாம். *கொண்டனெய்யுலகன்மை யோரார் குணத் தெளிவியாதுதான் ஆதிபவதிமனதான்கிற் யோதாமனார் சிதைந்து அப்போடுதொகு சிங்மது சொந்தக் கன்கிற துந்தத்தாய்த் எனதானும் இவரே அருவாய்த் தக்கதாயர்.

[illegible]

ஆண்டின் அடுத்த பிரபந்தமாக நமக்கவர் திருவிழாநிலை * கொட்டி வருவதை நமக்கவர்களிடம் அனுமதிச் செய்து கொடுத்து, நமது விருந்தினர் பெருங்குழு * என்ற பதவிக்குழு. * தனக்கென தேர்வு * அங்கியாக நமது, செக்கி செக்கி சிறுநாட்டி வர் நம் கொடுக்கதென் ? அங்கியுடைய விருதிதேன் * தனக்கே தேவையு, வங்கியிசு வறுங்கியிசு அது வங்கியிசு * என்ற பதவிதேவையு வங்கியிசு தனக்கே தேவையு வங்கியிசு அங்கியிசு வங்கியிசு

தினையே தனக்கு நிஷ்டையுள்ளதென்பதை எப்படிமாறக் கூறியிருக்கையானே *நங்கலும் எப்போதும்* என்றதற்கும் உமாங்குறித் திங்கள் திரைப் போதலில் * என்றதற்கும் இதிலே உக்குறை பொருளாகும். மேலே பெருந்தும் உட்குடி ஆண்டவர் ஸ்காங்குகில் முத்திய பாகரத்தில் *நாணும் பிறந்தவை பொய் வளிறே* என்றதன் உட்கருத்தைப் பெரிவார் பங்கல் பணிந்து வேட்டறிவது.... ஆண்டவர் தனக்குண்டான ஆசாங்குணம்பத்தம் ஸ்ரீராமபுரதென்பதுபரமார்த்தம்.”

29. இராமாநுசரும் யதிராஜ ஸப்ததியும்

ஸ்ரீமத்தகோத்த மஹாகுரு ஸப்தத்த யதிராஜ ஸப்தத்தியில் முதல் ஒன்பது ச்வேகங்கள் குருபரம்பராதுபயத்திற் சென்றன. 1. பெரிய பொருளாக 2. பெரிய பிராட்டியார், 3. மேலான முதலியார், 4. நம்மாழ்வார், 5. ஸ்ரீமத்தாத்மனிகள், 6. உயர்க்கொண்டார், 7. மணக்கால் நம்பி, 8. ஆனவந்தார், 9. பெரியதம்பி-ஆக, இப்படி குருபரம்பராதுபயம் செய்த தங்க்கொடுகள் *பொருளும் அந்நாணும்* என்ற ச்வேகம் முதலாக எம்பெருமானுடைய குணநுபவத்தினே இரங்கி யுள்ளார். மேற்கூறிய ஆரம்ப ச்வேகத்தில் உய்யுணவுத் என்று உவாயியின் திருதாமத்தை வ்யபேதிகத்தபடியினும், உவாயிக்கு ஆமைத்த ராமாநுஜம் என்றுத் திருதாமம், தாதாத்மனான ஸ்ரீராமனுடைய தம்பியாகிய இரையபெருமானைக் குறிக்கொண்டதாகமென்ற விளக்கப்பட்டதாயிற்று. ராமாநுஜனென்கிற திருதாமம். ‘செம்பொற் கடினஞ் செவ்வா பனேதவா!’ என்னப்பட்ட நம்பிறுத்ததோனென் னும் பரமராமனுடைய தம்பியான கண்ணனையும் சொல்லக்கூடவ தென்பது முருத்த மாரியின் *ஹேராமாநுஜ ஜே சுகுத்தராயுஜே ஜேஷ்டபிஷ்ட* என்றிர ஸுப்ர சேத்தமான ச்வேகத்தினால் அனைவருமறித்ததேபார். ஆகவே உவாயிக்கு ஆமைத்த ராமாநுஜனென்றுத் திருதாமம் உண்ணிரோனெக் குறிக்கொண்டதாகவும் வொக்கதற்கு இடவிரும்பதாக, உண்ணிரோனுக்கும் ஸ்ரீராமாநுஜக்குமுள்ள ஒற்று மையை முன்னம் ஒரு வ்யாணத்தில் நாம் பதிறுது வணக்காக விவரித்து திருமிக் திருக்கிளேமும். ஆறு, சரிதாப்போத்தில் உன்னுறை பொருள்வணை வெண்கிர வ்யாபாதேசார்த்த முறைமில் திருமிக்கப்பட்ட ஸாம்பம். வேதாத்த தேசிகன் யதிராஜ ஸப்தத்தியில் சப்த ச்வேக வணக்கினும் திருமிக்தருகின ஸாம்பம் செஞ் விவரிக்கப்படுகிறது. ஆகத் ச்வேகம் ஸ்ரீராமாநுஜம். —

“ஸ்ரீராமாநுஜம் உவாயி விவ: உவாயித் தத்தருதாநம்பியா:;

அவ்யாபாதத் துதோயித்தாத் து ராமாநுஜம் அருமாம்”

இந்த ச்வேகத்தில் ஸ்ரீராம வணக்கவியும் கண்ணிரோனுக்கும் எம்பெரு மானுக்கும் ஸாம்பம், வடமொழி வல்லுபிக்கு மிகவும் ரஸிக்கக்கூடிய ச்வேகங்கள் ஸா ம்ஸ்காதையினால் [ச்வேகம் உவாயியில்] அருளிச்செய்யப்பட்டுள்ளது. பக பொருள்க்கட்ட சொல்லுது *சோஷம் [ச்வேகம்] என்னப்படும். ஆறு அங்கச் ச்வேகம் மென்றும் ஸபங்க ச்வேகம் மென்றும் இருவகைப்படுகி. பதங்களை வொடித்துப் பொருள்கொண்டு வேண்டாமல் தாதார்த்த பதங்களைப்பட்டுப் பக பொருள்க்கைப் பெறுகிறதானது அங்கச் ச்வேகம்மெனப்படும். அங்கடியல்லாமல், பதங்களை வொடித்துப் பக பொருள்க்கொள்ளுமாறு ப்ரயோகம் செய்வதானது ஸபங்க ச்வேகம் மெனப்படும். இப்போது தாமெடுத்துக்கொண்ட *ஸ்ரீராமாநுஜம்* என்னும் யதிராஜ ஸப்தச் ச்வேக சத்தத்தில் முதலிரண்டு பாதங்களில் அங்கச் ச்வேகம்; மூன்ற வது பாதத்தில் மாதிரம் ஸபங்க ச்வேகம்.

இனி, சீவோகத்திற் கருத்து விவரிக்கப்படுகிறது. [1. சமீதோதய சங்கராதி கம்:] இது கண்ணனுக்கும் உடைபவர்க்கும் சொன்னான் விசேஷணம். 'சங்கரன் முதலானாருடைய செருக்கை யடக்கினவர்' என்பது இதன் பொருள். கண்ணரோன்புறாகப் பொருள்வொக்கும்போது சங்கரன் என்பதற்குச் சிவரோ னென்று அர்த்தம். ஆதிபதத்தினும் அப்பிராணீச் சேர்த்த காந்தினை யாக் கரிமுகத்தான் முதலானார் [ஸுப்ரஹ்மணிய விதாயகாதிகளைத்] கொள்வது. கண்ணரோன் பாணனா; எத்தத்திற் சங்கரன் முதலானாருடைய செருக்கை யடக்கினது இதனான புராண ப்ராணித்தம். உடைபவர் + சங்கர யாக்கர யாதவயாட்ட ப்ரயாகர் தங்கள் மதஞ் சாய்வுறு" என்றும் ௧31 ௩௩௩ ௩௩௩௩: " என்றும் சொங்குகிறபடியே, ஆதிசங்கரனாரு ப்ரபுருதிசனான புறவதத் தவர்களைச் செருக்கைப் போக்கினவர் என்பது சரிதா ப்ராணித்தம். ஆகவே இந்த விசேஷணம் கண்ணனுக்கும் உடைபவர்க்கும் ஸாம்பத்தான திருநீத்ததாயிற்று.

கண்ணரோன் சங்கராதிவளிச் செருக்கையடக்கின வரனாறு இங்குச் கருக்க எழுதப்படுகின்றது. பரிசுராவர்த்தியின் ஸாத்தியிற் பிறந்த பாணனா னென்பான் ஒருகால் நடராஜனுன் சிவபெருமானுடைய நடனத்திற்குப் பொருத்த மாகத் தானம் போட்டான்; அதுனால் மிகக் மகிழ்ச்சிவொண்ட சிவபெருமான் அந்த ஸாத்தோனாதிசயத்தினும் அத்தப் பாணனாறுனுக்கு ஆயிரக் கைகளை வர்ப்பானத மாகத் தந்து, தானும் தன் பரிவாரங்களும் அவனது மட்டணத்தைக் காவல் செய்துகொண்டிருக்கும்படியான அதுங்கரனும் செய்தருளினான். அத்தப் பாணனாறுனுக்கு உடைபெயன்று ஒரு மகன் இருத்தான். அவன் ஒரு நாள் ஒரு பரமஸூத்தானாறு புறங்குறேறு தான் கூடியிருத்ததாகக் கருதிக்கண்டு, தன் உயிற் தோழியான சித்ரவேணைக்கு அச்செய்தியைத் தெரிவித்தான். அவன் உலகிலுள்ள பல் ஸாத்தா புறங்குகளின் வடிவங்களைச் சித்தத்தில் எழுதிக்காட்ட, கருவுண னுடைய பெண்தானும் ப்ரத்யுமனனாறு புதரனுனாகிய அந்ருத்தனின தன்மேறே கூடியிருத்தனாறு உடைவு கட்டிக்காட்டி, அவனைப் பெறுவதற்கு உபாயஞ் செய் வேண்டுமென்று அத்தோழியை வேண்டினான். அவன் தன் வேகவித்தைய மழ்விமை யினும் தவராகைக்குச் சென்று அந்ருத்தனைத் தூக்கிக்கொண்டு வந்து அத்தப் புரத்திலேயிட, உடைவு அவனேறே போகக்கூட பதவமித்து வந்தான். இச்செய்தி யைக் காவலாளராய்வித்த அத்தப் பாணன் தன் சோணபுடன் அந்ருத்தனை ாதித்து மானவயிலும் பொருது தகாக்கத்தத்தினும் கட்டிப் போட்டிருத்தான். தவராகையிலே அந்ருத்தனைக் கைதும் பாதவர்க்கென்கின்றும் கைக்கிடுருத்த யோத, தாம முனிவனுக் செய்திருக்கப்பெற்று ஸ்ரீ கருவுண் பவான, கருடா ருடனுய் பவராமன் முதலானாரோடுங்கூட பாணபுறாகிய சோணிதபுரத்திற் செழுத்தருகும்போதே, அங்கு அருகில் காவல் காத்துக்கொண்டிருத்த சிவரோ னது ப்ரவத கணங்கன் எதித்தவா, அவர்களை வெல்வா மழித்து, பின்பு சிவபெருமானு வேயப்பட்ட கொழுந்நவதேவதை ஸுன்று கங்கனும் ஸுன்று தநீ. கருமுன்னதாய் வந்து பாணனைக் காப்பாற்றும் பொருட்டுப் போர்புரிய, அந்நேயம் தூத்தி பாணனாறுளத கோட்டையைச் சூழித்துக்கொண்டு காத்திருத்த சிவரோ னது அதுசாரிகனான அத்திதேவன் கன் லுவணரயி நாசஞ் செய்து. பாணனாறுமேறே போர் செய்வத் தொடங்குகைகே, அவனுக்குப் பக்கபலமாகச் சிவபெருமானு ஸுப்ரஹ்மணியன் முதலான பரிவாரங்களும் வந்து எதித்துப் போராட்ட, கண்ணன் தான் ஸூரும்புலுக்கித்தான ப்ரயோகித்துச் சிவன் ஒன்றுஞ் செய்வ மட்டபாகக் கொட்டபாசி விட்டுக்கொண்டு சோர்வடைந்து போய்ப்பு செய்வு, ஸுப்ரஹ்மணியனையும் கணபதியையும் தூங்காரங்களால் ஒறுத்து ஒட்டி, பின்னர்

சங்கராஜத்தையே பெடுத்துப் பிரவேசித்து அப்பாணனது ஆவிதீர்த்தோன்னைவாய் தாண்டாண்டவாய் உதிர் பொருக அருத்து அவணுரினையும் சிதைப்பதாக விருக்கைமீட்டு, அமரிகன் அருகில் வந்து வணங்கி பவவாறு ப்ராந்தித்ததனையும் சிவ பணுமற்ற செய்தார்க்குப் பணைக்கமீட்டு கண்டதாக இருக்கப்பட்டு வென்றெண்ணிய கண்ணொரோன் தான்கு கைகளோடும் உலிரோடும் அவனை வட்டமுள்ளன் என்பதாம். எம்பெருமானார் சங்கராதி கர்வாமரும் பண்ணினது, ஸ்ரீபாஷ்வலி கீர்த்த ரசனையினாலும், அத்தவலி ப்ரபஞ்சிகளை வாதப்போரில் வென்ற ஆட்படுதலிக்கு வெண்டதனாலும் என்பதுணர்க. இவ்விஷயம் மேலே குறிப்பிடுவது மாதத்தின் விவரணத்தினாலும் விளங்கும். [2. காவலரைத் தத்தத்தவாதவாதகாரி] கண்ணொரோன் பாவான அர்த்தத்திக்கு, மாதவர்களைப் ப்ராசம் மயாதி சாபத்தினால் மயங்கி கிடக்கையிலும், “போலனை ஸ்தலம் கர்வம் ப்ரபஞ்சித்திப்பி” என்கிறபடியே அந்த ப்ரகாசத்தைத் தனது வலினையினால் புத்தத்தாரை செவ்வகன் என்று சொன்னக்கடவது. மதுகுளத்திலே பிறந்து மாதவர்களை விளக்கமுறச் செவ்வகனினவன் கண்ணொரோன் என்க. உடைபயிர்வரமான அர்த்தத்திக்கு, “மாதவர்கார” என்ற முறையோடுகொள்கக்கொண்டு, அப்பெயர்ப்புண்ட மாவகாதி குருணவன் தம்முடைய கீர்த்தவாதத்தினால் உதரப்பிபித்தலன் என்று கொள்க. குருணை தமக்கு உபாத்தவாயுரிருந்த மாதவர்காரனாவும் தமக்கு அடிமைப்படுத்திக்கொள்ளும் படியான ப்ரபாவமுடைபயிர் எம்பெருமானார் என்க இவ்வாறான உடைபயிர் சேனத்தலிக்கு விளக்கக் காணத்தக்கது. [3. அவயோபிதாந் ச்ருதே: அபார்த்தாந்] ‘அபார்த்தாந் ச்ருதே: அவயோபிதாந்’ என்று அத்தவகன். இதில் அபங்க சேனவு ளுக்கது. அபார்த்தாந் என்றும் பதம், (அபார்த்தாந், என்றும் (அப+அர்த்தாந்) என்றும் பிரிவும், பார்த்த சென்கு அர்த்தாந் கொள்கி, பார்த்த காவலாத [அர்த்தாந் விபேதிக்கான] துர்யோதனரின் அபார்த்தாந்என்கு சொல்லுவதாகக் கண்ணொரோனான அர்த்தத்திக்கு கொள்கவேண்டும். ச்ருதி பென்று கீர்த்திக்கும் பெயர்; வேதத்தித்தும் பெயர். கண்ணொரோன் அர்த்தத்தானான துர்யோதனாதிக்களைக் கீர்த்திப்பிடுத்து கீர்த்தித்தக்கிட்டான்; பண்டல பண்பாதிப்பிடுத்து கமலியுறாதோன் மண்ணாலும் மாரதரும் மற்றும் பங்கு குறிப்ப நூற்றுமரும் பட்டிபிப்பெய்து அவர்களைக் கீர்த்திவிழத்தவர்களைக் கொடுத்தனென்கடி. காவலி என்னுறவோ வெண்கலி; [ச்ருதி: அபார்த்தாந் அவயோபிதாந்] இது மதம் துக்க வேதவகுத்துச் செவ்வக அபார்த்தத்தினை ஸந்திப்பித்த ப்ரகாசத்தினால் நிரூபித்தகுளினவர். ஆனதுபற்றியே “சீர்த்தாந் கர்வாத்” என்ற மாதத்தில் கூறப்பட்டதென்று உணர்க.

இனி, ச்ருதியின் அபார்த்தக்களை எம்பெருமானார் நிரூபித்தகுளின விதம் விவரிக்கப்படுகிறது:— “அவயோபிதாந் ச்ருதே: அபார்த்தாந்” என்கிற முன்னுறவு மாதத்தினால் நிரூபித்தலும் வேதத்திற்றுப் பிறி கூறிய அபார்த்தக்களைத் தரிசி உண்ணும் பொருளுக்கினை மூலாததனானதாகத் தெரிவிக்கப்படுகிறது. “எந்த ச்ருதி வாக்கியத்திற்கு எவ்விதமாகப்பிறி எவாத பொருளைக் கூறினா? அந்த எம்பெருமானார் எவ்விதமான அர்த்தம் கூறி யருளினார்?” என்பதைத் தெரிவிக்க, கண்டு ஒரு விஷயத்தை பெடுத்துக்கொண்டு விவரிக்கப்பெறும்:—

உபநிஷத்துக்களின் சிவ வாக்யங்களில் ஒரு ததவமே உள்ளதுகவியுடைய ததவங்கள் இவ்விவ வெண்பதாகவும் பேசப்பட்டுள்ளது. “சுதே: மாதாநி ச்ருதா” என்பது ஒரு ச்ருதி வாக்கியம். “சுதே: மாதாநி ச்ருதா” என்ற பதம் பிரிவும். சூதே: மாதாநி ச்ருதாநி — இவ்வுருவின் பனவென்று சொன்னக்கடிவது எதுவுமில்லை என்பது இந்த ச்ருதி வாக்கியத்தின் பொருள். “சுதே: மாதாநி ச்ருதாநி” என்கிறபடியினால்

சூத்திர வாக்யமும் மேற்கூறிய பொருளை (அதாவது பன தத்வங்களை கிடைப்பது; ஒரே தத்வத்தினால் இன்னும் பொருளைத் திட்டப்படுத்துவதன்வது. இங்குப் பன வாக்யங்கள் உபநிஷத்துக்களில் உள்ளவையென்று வைத்துக்கொள்வோம்.

அந்த உபநிஷத்துக்களிலேயே மற்றும்கூறியவற்றில் பன தத்வங்கள் உள்ளவென்று காட்டுவதற்கு வாக்யங்களையும் காணுகின்றோம்; அங்குப்பட்ட வாக்யங்களில் சிலவற்றை கண்டெடுத்துக் காட்டுவோம்:—

(1) * ஷாஸ் மதாயம் ஷாந்யாஷாஸ் ஸா: ஷாந்யாஸ்தேவ கஸ்தே தேவ க: * இது ஒரு சூத்திர வாக்யம். இதனால் அநாதாயி பொருளும் தோதாயி பொருளும் இவ்விரண்டுக்கும் இன்றையானது ஒரு பகவானும் அது மூன்று தத்வங்களுக்கானவாகச் சொல்லப்படுகிறது. (2) சந்தாந்நிதேச த்வஸு மி த்வோ*— இதுவும் ஒரு சூத்திர வாக்யம். இதனாலும் ஒரே தத்வமல்ல, வெவ்வேறுபட்ட தத்வங்களுக்கென்பது காட்டப்படுகிறது. (3) * தா ஸாந்யஸ்ய ஸாஸா ஸாந்யம் க்ருஷம் க்ருஷ்யஸ்யேத. த்வோய: மிஸ்யம் க்ருஷ்ய சூத்ர ஷாந்யத்தேவ ஷாந்யகஸ்தே. *— இதுவும் அங்குப்பட்ட மற்றொரு சூத்திர வாக்யம். இரண்டு பக்கங்கள் ஒன்றேயிதேயும் இவ்வாக்கொன்று ஒரு கருவத்திலும் (அநாதமாதா சகோதரம்) அனைத்துக்கின்றன வென்றும், அவ்விரண்டு பதவைகளும் ஒரு பதவையானது (தீவாத்மா) புண்ட பரபரப் கம்ய பகவதீஸா இவ்வாக உண்டு கவிக்கின்றதென்றும், மற்றொரு பதவையானது (சாந்தமாதா) ஒன்றும் உண்டென்றும் மிக விளக்குகின்றதென்றும் இதன் சூத்திர வாக்யத்தினால் கூறப்படுகின்றது. இதனால் தோதா - அநாதா க்ருஷ்யகஸ்தே மூன்று தத்வங்களுக்கானவென்பது தெளிவாக விளங்கிறது. இங்குப்பட்ட சூத்திர வாக்யங்களும் உபநிஷத்துக்களில் பனவுள்ளவையென்று வைத்துக்கொள்வோம்.

பன தத்வங்கள் கிடைப்பது; ஒரே தத்வத்தினால்தென்பது கூறுவதாக முதலில் எடுத்துக் காட்டப்பட்ட சூத்திர வாக்யங்களானவை அப்பே சூத்திர என் றென்கப்படும்; அத்தவையே சூத்திர வாக்யமும் மறு பெயர். மேலும், பன தத்வங்களுக்கான வெவ்வேறு கூறுவதாக எடுத்துக் காட்டப்பட்ட சூத்திர வாக்யங்களானவை பன தத்வ அல்லது தத்வையே சூத்திரமென்று வழங்கப்பெறும். இவை ஒன்றோடு மற்ற மூன்றோடு வார்த்தையாக எடுக்கின்றன. 'பன தத்வங்கள் கிடைப்பது; ஒன்றேயே' என்று ஓரீடத்திற் சொல்லுவதும், பன தத்வங்களுக்கென்று மெய்தோய்த்திலும் கவித்ததுக் காட்டக் கூறுவதும் மூன்றாம் மூலப்படிதே வந்தோ? ஒன்றுதான் தத்வம் என்று சொல்லப்பட்டால், பன தத்வங்களுக்கானவாகச் சொல்லது கூடாது; மன தத்வங்கள் என்னென்றும் ஒன்றே தத்வமென்பது பொருத்தது; ஆயின மூன்றுபாடு முதலிக்கப்பட்டதாயிற்று.

"மேலதாம் ஒதுமின்றதுண்ணமய்களத்திலே மற்றுணர்க்கியே" என்று திருமழிசையார்வர் திருவாக்கில்கடி வதார்த்தமே ஸ்ரோக்கவரம் உபநிஷத்துக்கள் மூன்றாய் விடுத்துமாதமே அளங்குமாதமே சொல்லுபட்டவையென்பதும், மேலே பொருத்துக்காட்டிய சூத்திர வாக்யங்களை மூன்றாடு சிவனுடைய சிலை மாகப்பொருத்த விடுகிற வழி என்ன? என்பது ஆராயப்படவேண்டும். மூன்றாவது பாயிரமாய்க்கல், ஒரு தத்வமே உள்ளதென்று ஒதுமின்ற (அத்தவையே சூத்திரமாக நாம் மேலே எடுத்துக்காட்டிய) அப்பே சூத்திரம் இவ்வாக்கொன்று ஒன்றே தான் தத்வமென்று நினைக்கிறார்கள். பன தத்வங்களுக்கென்றேயுமின்ற (த்வையே சூத்திரமாக நாம் மேலே பொருத்துக்காட்டிய) மேலே சூத்திரமே ஒருவாறு ஓளபாசியாக நினைக்கக்கூடென்றும் அவர்கள் கருதினார்கள். மேலும் மேலும் கூறும் அநாதாயி பொருத்தவருமுள்ளவை உத் தோக்துவது மானவகினை தோதார்த்தமே

யாதலால், அப்படிப்பட்ட தோற்றத்தை நோக்கக்கொண்டு பேத சூத்திரக் அவதரித்ததாக நிர்வஹித்துவிடலாமென்பது இயல்புத்தவையினால் கருத்து. ஆகவே தலைவர சூத்திரனைத் தன்னி ஆதனவர சூத்திரனையே முன்புமாதக் கொண்டபடியால், இவர்கள் அந்நவையினின்றே வழங்கப்படுகிறார்கள். பேதம் மாண்புத்தோற்றம் என்கிறார்களாதலால் அவர்கள் மாண்புத்தவையினின்றே வழங்கப்படுகிறார்கள்.

புறம்த் ஆனந்த தீர்த்த சிவனாயின தலைவர சூத்திரனான பேத சூத்திரனை முன்புமாதக்கொண்டு அத்தவரை சூத்திரனை ஓரபாசாசியமாக நிர்வஹிக்கலாமென்று கருதுகின்றார்களாதலால், அவர்கள் (மதிவாசாசிய எம்பரதாயாந்தர்கள்) தலைவரின் என வழங்கப்படுகிறார்கள்.

ஆக, மேற்கூறிய (அத்தவரையும் தலைவரின் என்கிற) இரண்டு எம்பரதாயாந்தர்களும் ஒருவருடைய உபநிஷத் வாக்கியங்கள் ஒதுக்கப்பட்டு, ஒருவருடைய உபநிஷத் வாக்கியமே முன்புமாதக் கொள்ளப்படுகின்றன வென்பது தெரிகின்றது. சித்த அசித்த சர்வரன் என மூன்று தத்துவங்கள் எதற்காகவுள்ளன வென்கிற அத்தம் பூரி சங்கராசாரிய சிவனாயினதும் அவரைச் சார்த்தவராகட்டும் உடன்பாடன்று. ஒரே தத்துவதா ஐக்கிய என்று எங்கிற அத்தம் பூரி மதிவாசாசிய சிவனாயினதும் அவரைச் சார்த்தவராகட்டும் உடன்பாடன்று.

அத்தவையின சிவ சூத்திர வாக்கியங்களைத் தன்னவும், தலைவரின் சிவ சூத்திர வாக்கியங்களைத் தன்னவும் தேறித்திருக்கின்றதென்பதை இதுவரையில் விவரித்தோ மாரேனும். இனி, ஒரு சூத்திரவாக்கியத்தையும் தன்னாலும் உபநிஷத் வாக்கியத் தொகையுடையதாயும் எண்ணப்படுத்தி ஓரநிறையுடையதுக்களும் மிகவும் பொருத்தமாகவே நிர்வஹித்தருளினவர்கள் தம் பூரவாசாசியர்கள். அவர்களில் தலைவர் பகவத் ராமநாதர். ஒரே தத்துவதா ஐக்கிய என்று தெரிவிக்கிற சூத்திரவாக்கியங்களையும், பல தத்துவங்களுண்டென்று தெரிவிக்கிற சூத்திரவாக்கியங்களும் எப்பவும் பொருத்தமில் முடிவிலின்றலால் தம் பேராசிரியர் எப்படிப் பொருத்த மீட்டருக்கிறாரென்பது இனி உபநாதிக்கப்படுகிறது.

உலகத்தில் ஒரு வஸ்துவமாய் பல வென்றும் ஒன்றே என்றும் சொல்வதற்குப் பொருத்தமுண்டு. உதாஹரணமாக, ஒரு கடினாரத்தை வெடுத்துக்கொண்டோம்; அடுத்து ஒன்று பலவன்? என்று கேட்டால், கையிலொரு கடினாரமே உன்ன தானவாய் ஒன்றே என்று சொல்வோம். ஆனால் அதை நாம் எவ்விதப் பரிசுத் துங்கால், அதில் பல்பல வஸ்துக்கள் அடங்கியுள்ளன (உறுப்புக்கள்) சேர்த்திருப்பது முன்புமாதத் போகாது. பல அவயவங்களோடுங்கூடிய அவயவியான வஸ்து ஒன்றே என்று ஏற்படுமெய்கிறது, ஒரு வஸ்துவத்தை மேல் மேலென ஒரு துறியிடுகிற கிடைபடுத்திச் சொல்வதாக ஒருவரும் ஏற்படாது. இப்படி கடினாரமென்கிற ஒரு வஸ்துவமே யான்; உலகம் காணும் எந்த வஸ்துவமே வெடுத்துக் கொண்டு பார்த்தாலும், இப்படி ஒரு விதத்தில் ஐக்கியமும் மற்றொரு விதத்தில் அநேகத்துமேயுண்டென்பதேயே தாம். படுக்கை, தலையணை, வண்டி, வீடு முதலிய ஒவ்வொரு வஸ்துவமும் மூலம் தருங்கியில் ஒரே வஸ்துவமேயும், உறுப்புக்களை உற்றுக் காணாமீட்டற்றுப் பல வஸ்துக்களாகவும் கொள்ளப்படுவது அபுபவஸித்தம்.

தம்மையே வெடுத்துக்கொண்டோம். ‘ராமநாதனென்பவன் ஒருவன்’ என்று சொல்லிற்றோம். ‘செவி வாய் கண் மூக்கு முதலான பல உறுப்புகளோடு கூடின ஆதனாவாயிவ அத்த வ்யக்தி ஒருவன்’ என்று சொன்னதாகத் தெரிகையென்பது, அவ்விடத்தில் பல வஸ்துக்கள் இல்லை என்று சொன்னதாகத் தெரையாட்டாததே? இன்னமும்மொன்று பாருங்கள். ராமநாதன் சிவப்பயிருக்கிறார் என்றும்,

[illegible][illegible]

“மீதா வரை தங்கமணியை வைத்திருந்து விடுவது மிகப் பழக்கமான அமர்த்து முறை. இவ்வாறான மீதாவுக்கு தீவிரத்தால் மரத்துப் போயிருந்தால் தங்கமணியை மாற்றித் தரவே முடியும். தங்கமணியை மாற்றித் தர” என்றார்கள்.

அன்றைய அறிஞர்தான் நத்திரித் தரீசரத்தையர் அமீம் உலியாண்கென் றும், அனாத் திடமானத் தெரிந்துகொள் அப்பெருந் எத்தமதாத்தரன் அகிலையார் அறிதிக் கொன்று மரிக்காமென்று அனார் தரீசரத்தையர் பதர்ப்பாடி அனாத் திரி

¹⁴ மத்தியதர வளர்ச்சிவழிமுறைகள் பின்பற்றி, அடுத்தாலை: மாற்றுடன் வாங்கத்தக்கவாழ்வியகை வசதி அளித்ததால், தனது(கள்) ஸ்தலமுறைகள் அமைதி தந்ததற்கத்தையான வேண்டுகோளைத் தரமுறைவகைகளிலே வேண்டுகோள்: ¹⁵ என் பதற்கும்.

தமிழகநிலநீதி

— എന്നുവെച്ചു അയാൾക്ക് —

இரண்டவதாரங்களின் ஒற்றுமையடிப்படம்

(இராமலிபா ஷக்ரம் கண்ணலிபா ஷக்ரம் ஒற்றுமையை ஒரு கனோகத்திலும் கூ.தி. விவாக்ரமோதரம் சேவாபிபிடுகிறது.)

நதாப: உபேந்திரமொன பித்தாநாபத்தாலமொன ரெனாபத்தொன
ஆனாபத்த அனபித்தாநாபத்தொன மாபித்த பத்தாநாபத்தொன,
மொனாநாபத்தொன மாபித்த ஆனாநாபத்தொன மாபித்தாநாபத்தொன மாபித்தொன
மாபித்தாநாபத்தொன ஆனாநாபத்தொன மாபித்தாநாபத்தொன மாபித்தொன 133.

(இந்த சீலோகத்தினுள்ள பத்து விசேஷணங்களும் விவரிக்கப்படுகின்றன.)

1. **நாள்:** ௨௭ அக்டோபர் — இராமபாண்டி அரங்கத்திலிருந்தும் கண்டிபாளையம் அரங்கத்திலிருந்தும் அரங்கேற்றம்.

[illegible]

பெண்² ன் வற வெற்றி களில் சினைவந்திருப்பதாகவந்து சொக்சி கிராமவாஸக்தியும், இது ஸைகிதிக ஸ்தானமத்தனை. சஞ்ஜாத்தி கிறுதனதுகூட இதுதானே நிதம் ஸ்தானமாகவந்தும், ஆக, இராமன் ஸாஸூதிர்த்தி அனாதரிதானென்பது மட்டுமே என்கிறென்று விளக்கப்பட்டது. கண்ணனதுகூட வறுமையின்கூடான தெய்வசூனம் பற்றிப் போம் புகுந்தாலோ வர்ஷுசதம் பேசினதுமே போதாது.

கண்ணன் விநாயகமே! "தூயவெழுதிப் பழுதெனத் துறந்துவெளியுடாந், பழநிலை
விடா தீர்த்தத்திற்குத் தூய்மையை ஆசை" என்கிற அந்தமாதிகவருளின் சொல்லிற்குள்,
அனைத் சிறிது விவரித்தாக வேண்டும்கூறும்; விவரிக்கவேண்டும். இராவணன் பஞ்சு
வடிவிலிக்கு ஏராளமாக அபகரிக்கும்பொழுது "தூயன் காய்ந்தவா நீயும்
வந்தே கோதாவரீ! நதிக், சுழியும் எவ்வா சம்மன தவன் எந்தும் தூதரீ ராவணன்!
என்று கோதாவரியை நோக்கிக் கைகடப்! "தாயே! இப்படி ராவணன் எங்கே
கவர்த்துப் போனானென்று பெருமாளுக்குச் சாத்திகென்று சொல்லித்தந்தீர்! என்று
வேண்டுகின்றான். விடத்தும் ராவணபக்தரானே சொல்லித்தந்தீர்! ராவண
னுடைய திருநீர் தீர்த்தமும் கோதாவரீக்கும் வாகொரு ஸம்பந்தமுண்டானவாசனே
அவ்வாறே அஞ்சிறந்ததென, பழநிலைபோ வெள்ளிக், கண்ணன் மாணிக்கவர்க்கு சிறிது
பெருகத்திறந்தானவாபோ அவனிடத்து விவசும் அஞ்சவேண்டியதுண்டு; அப்படி
யிருந்தும் அஞ்சாதே பகவத் விஷயத்தில் கிழுகித்தகித்து என்னை விற்றுண்டவரும்
திறம் பெருவெழுதியென்று கருதி, "பழநிலைச் சுதிக்கப்போத் தாதுவந்த தூய
குளம், வண்டுதேவியை வணை, கருணைம் தூயநாற்போதனோ வரிவன்" என்று
படி, சித்தவண்ணை கண்ணனை வண்டுதேவீ! திருவசம்பாபுலியின் சென்னுடுமே
விருவந்தரு அகலிபெருந்தூங்கொண்டு புறங்கொண்டிச் சுப்பிரத வர்ஷாகா
மாணவரேக் வந்தெந்தவரான்! பெருசாதிந் பழநிலை தன்கிற முழக்கானவா
வந்துளிருந்து வந்திருந்து. இந்தக் தூய்மையே வேறு எந்த நதிக்கும் விடையாது.
"கந்தசக்தியாபிஷ்டபதிபாதி சித்தம்" என்றபடியே கருணைமும் பெருந்தூ
யாக தூயக்கீழ்ப்பணன் துருவர்க்கொருள் கொடுப்பதென தீர்த்தவந்த பண்டை
யிருக்க வந்த பரித்ததியவரும் சொல்லவாம். (தூய) என்றதற்கு மேலே (பெரு)
என்று சொல்லப்படுகிற பெருமையாவது — பழிசெய்யுங்கூடப் பெருமையும் கண்ண
னுக்கூட தூயக்கீழ்ப்பணனுடையதும் பெரும்கி விரண்டாம் தீர்த்துளிக்
கைகடப்! போதாற்படி மிக விரைவாகியிருக்க. ஆக இத்தகைய புழம் சிறிது
தாமிரம் பழநிலை. மேலுங்கேனி! — உதகோலித்ததுவாம்; —

[illegible]

மேலே [வழியைப் போகும்] தாழ்த்துதல்;] கூடெல்லாம் பச்சிலை பருக்கல் - அடர்ந்து இருள் மூடிக்கிடந்தது. [நத்தம் மீது: அம்!] கண்ணனே அருங்கிடத்தவரே அச்சம் குடிபுத்தகிறப்பவன்.] இவையிம் அடியேனுடைய சிறுவன்; * தொத்தார் முற்றமும் கண்ணியொருத்தியைச் சொல்லத் தடங்கொண்டு புக்கு, முத்தார் பெருங்கை முணர்ந்து இராமபாபகை மூலேயே சென்றாய் - யந்தாய் * என்று யசோதை சொன்னதாக பெரியாழ்வார் ஸாதிக்கிறார்; * நத்தமீடுவாய் * என்று நத்தமேயச் சொன்னதாக ஐயதேவன் சொன்னார். இவற்றில் மது உண்ணாமலோ அரிவேள்.] நே எதோ தத் தீயம் தம்பென்க்குணம் மரணம்! = அம்மா சாதாதேவி! ஆணையினால் இவனை நீயே மரணம் செய்யவேண்டுமாய் சொந்தனாகி.] [நத்தம் நத்தமேயத் தத்தனை: சதாபத மலையா;] இப்படி நத்தமேயத் தாமே கூட்டினாவிட, சான்றபும் கண்ணனுமாய்ப் புத்தம் பட்டார்கள். ஸாயோது மனை சொத்தார்களைன்னிடம், அது தெரியாமது; [வழியைக் காத்தாழ்த்துதல்] (நாயா: நாயே: ஐயத்தி) மருத்தாவனத்தில் மோலாருந்து மொன்றுண்டென்று; அந்த இவனுக்கும் ஸாவுத்திரமாகவுள்ளது. யமுனைக்கரை வழியின்குள குறுகுளங்களோடும் சதா:கேவிகன் நடத்ததாக ஐயதேவன் அருமயக்கிறார். பரமபுக்தமணியான இவன் இதை உட்கண்ணனால் காணாமல் எழுந்திருக்க முடியாத வறுதா கூவுத்திருந்த காயத்த பரமபுக்தமனத்தோன்று. அருந்தாததில் இருக்கனே ஒரு யசோதை ஏதேனும் கேட்டதுண்டோ? * உபமையேயம் பனிக்ருணதவையிதிக் கூசுநடுங்கி யமுனைமன்றில், கண்கமலம் குன்றில் புலாந்திறேன் காசுதேவா வுள்வரவு ஸத்திதே * (பெருமான் திருமொழி 6-1) என்னும்படி ஏமாந்தமனமடக்கின்ற பாக்விதந்த ஸாவுத்திர உண்டோ? * இங்குத்தன காந்தவ பொழியலே போல் எழுநிலைக் கணாக்கெனவே வயத்திறுமின் * என்றும், * காசியானுச் சீரிக் தட்டம்மயத்திடு போர்க்கணமான கிருத்தம்மொழி பொய்க்கணக்கணாக்கென்கை வயத்தகிறுமின் * என்றும் ஆண்டவர் சொன்னதுபோல சொரடிக்கணாக்கென்கை வயத்தகிறுமின் * என்று சொன்னாருண்டோ? * பாதித்தாழ்வாய் * என்பது தவாவதா ஸ்தோத்ர மூலாகித்தி. * யமுநாநாஸ்திக் மெனதம் மனதம் * என்பது கோபாலமயிசுதி மூலாகித்தி. கண்ணன் திருவாய்ப்பாடியில் யமுனைக் கணாக்கி கணத்த காவத்தில் மொவனம் குடிபுகாமலிருக்க, இவனுடைய மொவனத்திற்கு யமுனை எட்டடி ஸாக்ஷி யாருமென்று சிவன் சங்கிப்பார்கள்; கண்ணனுடைய ஸைசவ பால்ய மெனமா; மொவனங்கள் ஏககாலத்தினே திருமேனியில் கலந்து பரிமாருகின்றும். இங்கே மாதிக் * பொண்டோர் மஞ்சளமட்டி யமுநாட்டிப் போனென் வழுமனையிடவர், வான்மார் சகடகிறச்சடி கூடக்கிவகம் புக்கிருந்து, மிசேயில் துண்ணிண்டவா மொரு கண்ணியை வேற்றுருவம் சொத்துவகத்த, அன்பா வுள்ளை யறிந்து கொண்டுடன் உணக்கவுகவன் அம்மந்தாவே * என்ற யசோதையின் பாகரமாய் சிவியாழ்வார் அருள்சீர்த்தி செய்து மொருத்தாதே. சக மிற் சாடியது ஒரு பிராவத்திற் குசியே; கண்ண! கணக்கு தான் மந்தம் கொடுக்க அஞ்சாதியேனென்று சொல்லுகிற பரிசுவாசைகளையே மூலப்பாணன்பதமானது பருகாரிமயிபுதிஸாந்தேது மிக்கினை. அப்போது * ஐக்கிவகம் புக்கிருந்து மிசேயில் துண்ணிண்டவா மொரு கண்ணியை வேற்றுருவம் செய்துவகத்தாநென்றும் ஸைசவ பால்ய மொவனங்கள் மூப்புகூட்டின திருமேனியென்னவாவது தனி யோருண்டோ? ஆக, இராமனவ தரித்தரிமடான ஸாவுத்திரத்தினட்டிலும் கண்ணனவதரித்தரிமடான யமுநா திரம் பவனையவாழம் மேல்பட்டதென்று மூலமீக்கப்பட்டதாயிற்று. *

2. மீது மாத மீதுமடிகெ — * மீதுள் வாதநித்தேசாத் * இத்தவாதிப்படியே இராம பிரான் பித்தருகைவயரிபாவகனைன்பது ப்ரஸித்தம்; கண்ணனும் * உபஸந்தார

விர்வாதம்! ஸூரியைத் தூர்ப்பதும் * என்விற வித் தவாங்கலத்தை உடனே பரிபாலித்தவான்.

எம்பெருமான் திருவந்தாரங்கள் சொந்தருணர்மோது தன்னுடைய கவனத்திலியம் முதலான மந்தைகளைத்திக குணங்களை அறியேனிடப்பட்டு ஸர்வாதவா மரத்திலியத்தை ஏறிட்டுக்கொண்டு வந்து நிற்கின்றாளுகையே “மரத்தருகேயோ மக, மீதருகேயோ மக,” இத்தவாதிகளான உபநிஷதுமீதெவ்வகளுக்குக் கட்டும் மீட்டும் மீதருவாங்கலையிப்பாணனத்திலி குணத்தைக் கொண்டிருக்குத்தனனம் பூரீராக க்ருஷ்ணாக்விருவகித்து மொக்கும், ராமவக்ஷணம் அதை சத்தூதிகை தானவரின் அவதாரத்திற்கு ராமோபதேயத்தை நிகழிக்கப் புத்தத் தர் ஆராய்வுகள், தானவரும் தான்குவிதமான தரும்ங்களை யணுகித்துக் காட்ட அவதரித்தார்களென்று உண்மையைக்கு வெளிவிடுகின்றார்கள். * உண்ணியும் சித்ததார்ப்பு விவாக்கியான பரமோதமிக் இது கணத்தத்தக்கு இளம்பெருமான் முதலான குவருடைய தரு வங்கள் கிடக்க; இராமபிரான் கைக்கொண்ட தரும் எதுவென்றும் ‘பெய்வார் சொகிற்றைவர் சிறியர் பெய்யக்கடவர்கள்’ என்விறு ஸாமயகிய தருமுதல்கே. அதுதான். இராமன் செந்து கனியங்களுக்கு மேலது சொத்துகின்ற வான்கிடு முனிலன் “விர்வாமிதர்விய சாணநாத” “பாத்வாதுவிய சாணநாத” “அகந்தாவாச நாத” “பிறர் வாதமிதோத” என்நிப்படி சொகிற்றைக்க கண்ணிற்கேறும். மதனக்கண்களே. உவாங்கலையினை ஒரு கட்டும் மீதருவாங்கல பரிபாலனை ஒரு தட்டுவாங்கல்க்கு இராமபிராணுடைய சொய்கைகள், இனி கண்ணியாணுடைய சொய்கைகளை பெருத்துக் கொள்வோம்; இராமன் மீதா முகவியவர்களின் கணத்த கைப் பரிபாலனை. பண்ணினது மகவாண மீதரு; (அதாவது) மனவிரண்டாய்க்கு கருத்துவெகி. கண்ணெடுவென்கிள் அவகரித்த கண்ணைத் தொடங்கியே. இக்கிள் சிறிது விவரிக்கிறேன். கண்ணன் அவதரித்தார்போது சங்க சங்க கதாதரணம் அவதரித்தானென்பது ப்ரஸித்தம் உடனே தத்ததையும் தவறான வணுதேவ தேவகிகள் ஆத் திக்கவாதுத்களை மனத்தத்துக்கொள்ளுமாறு வேண்டுகின்றார்கள். * தூமோவி தேவியோ! வங்கவாதுது!, த்வாவுர்த்ந தேவி மனதே உபகிந்து * என்பது வணுதேவிய வசனம். * உபகிந்து விவாது! வுமேத் துப்பதும் * என்பது தேவகியின் வசனம். இவ்வாறுடைய சொகியையும் கட்டி க்ருவாததிகேயே பெண்ணை கண்ணியோன் திக்கவாதுத்களை மனத்தத்துக் கொள்ளும்படி வேண்டுகின்றது இவ்வாறுத் ஒரேவகியான காரணமே உருகி. தீ அவகரித்ததை ஆணா பூங்குரியான கண்ணன் தெரிந்துகொள்ள வேண்டாமென்று; இதைக் கண்ணன் ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டிய அகல்களிலிவீ; தான் அவதரித்தேனென்பதைக் கண்ணன் தராமலாகக் தெரிந்து கொள்ளட்டும்; அகல்கள் தமக்கு என்ன தரான்கினைத் திரும்? வினாக நீங்கள் அஞ்சவது அதுசிய” என்று சொகிவி, அவர்களுக்கு வானத்தை மருத்துவிட்டார். அதுதான் ‘மீதர்க்குயியோகே தந்தைதவார் சொகியே பெண்ணை பெருகை தமக்கு இருக்கவெனும்’ உபசொன்னவியை சொன்னபடி கேட்டனார். அன்றே திருவாங்கலையே சென்று செத்த கண்ணியோன் மதுபயதும் அஞ்சு ராக் மதுண்குது அஞ்சுத்துவாங்கட்டும் கண்ணையத் பண்ணியான மீதரு, மாதா மீதா க்களைத் தெண்ட விட்டு தீர்த, அப்போது தேவகியானகன் கண்ணனை மேகவி.

தும்பிதும் துவ கித்தும் கைத்துவ கைத்துவ துவாங்கி”
கைத்துவி விவெறித்துவி வாரி கைத்துவி தீர்த்தும் வுதா”
கைத்துவி கைத்துவி கைத்துவி கைத்துவி கைத்துவி கைத்துவி *
கைத்துவி கைத்துவி கைத்துவி கைத்துவி கைத்துவி கைத்துவி

என்றும், (அதாவது) கோவர்த்தநாதரானும், சாலகண்டை, துக்கத்தாடும், வந்த வந்ததெனவும், காலியமத்தனம் முதலாகத் திருவாயுடையகையில் நடந்த கீழைவீத தாசி கேள்விப்பட்டிருந்தவனாகையாலே அவற்றில் ஒன்றும் தான் காணப்பெறாத வருத்தத்தைத் தெரிவித்து, அவற்றைவெல்லாம் இப்போது இங்கு தான் காணும்படி செய்துரை வந்தபேரில் செய்ததுமையால் என்ற வேண்டுகுறும். எப்படி மறப்பான்; ஆம்மா! இது அஸாதிபமன்கேரே என்ற எப்படிச் சொல்லுகான்? 'முத்தா சகட வஸஸிஜு'த காளி! கோவர்த்தநாதிகள் இங்கிலேயே! எப்படிச் செய்து காட்டுவேன்!' என்றான் சொல்லுவானே! ஸத்யஸங்கல்பனுமையாலே அவன் குறைதீர எகாசம் செய்து காட்டியிருக்கான். இப்போது இருக்கட்டும். திருவாயுடையகையில் வாழ்ந்த காலத்தில்தான் தாயத்தையவர்க்கு அடங்காதவனுமேயுந் தானென்று சில சரித்திரங்களினால் தோன்ற நிற்கும். "தாயிணியோக் கருவ கண்டம்" என்றும் "தாயிரொணுக்கொள்வது தன்மக்கண்டாய்" என்றாராசாயனரையின் வார்த்தைகளினால் கண்ணை தாயிரொணுக்கோ கௌரவனுமேயுந் தானென்று தீர்மானம்முடியவரிருந்தாலும் அதனொரு பாக்யமெனவையாக தீர்மானத்தக்கதெனவொழிய, உண்ணமரிக் தன்னுடைய விதேயத்தவற்றை எவ்வளவோ அழகாகக் காட்டியிருக்கிறேன். உரின்கூட யாப்புண்டிருந்ததினின்றி யொதுமே; தாய் தாயினுக்கிட்டுவொன்றுதபடி தப்பித்துக்கொள்ள வந்தவனாயின்தானே? கட்டினகண்ட அறுத்தெறித்து ஒடவந்தவனாயின்தானே? இந்தச் சரிதையிலே கூடுபட்ட ஆறாம் "யை தாயுதம் எவ்வளவு எதனாய் தீயம் எதற்கும் யாய் ருது னாகத்" என்று முன்னாறுமொழிசெய்து, மேலே "தாயி தீயத் தீய கருவ தாய் னாகத்" என்றருளிச் செய்திருி, தாய்க்கு அடங்கி திற்பவனென்றதைக் காட்டவே வாய்கேர தாயந்தனை சரித்திரமடைந்தது. *

3. பிரேமாவேசம் - இராமபிரான் "மயலீ தத்தகதி தவ்யா நித்யம் ஸ்ருதி ஸம்பந்தித:" என்னும்படி பிராட்டி யக்களிலே பிரேமவசமயத், கண்ண பிரேம் "அஸம்பாப்சிபா சித்ததாயி குழகஜத்.

பிரேமாவசத்தவனாகிற குணம் இராமபிரானிடத்திலே விளங்கும்படியைய முன்னம் திருமொழிசெய்து, "பிரேம் பரம - பிரேம்" என்று கடித்தபாத்திராதலால் பரிவனு மிருந்ததன்மை பிரேமமெனப்படும். பரிதிராத்திரானையும் பரிதிரத்தானையும் பரிவனென்று வழங்குவதுண்டு. அதாவது, பரிதிரசாபனனும் பிரேம், பரிதிரமும் பெறுவானும் பரிவன் என்றவு. ஆகவே சங்கவர்த்தி திருமகன் பரகுணமாய் பரிதிக்குக் கொண்கமையானிருந்தான் பரிதித்திலே பரிதி வைத்திருந்ததும் இங்கு திருமொழித் தக்கவாகிறது. [மாமுத்திரம்] அணவமென தன்னுடைய திருக்குறள் களால், இவ்வுட்கல் ஆகிவ்வுட்கல் உதவநீர்வன் என்கிற வாய்சிவந்திலே கையா னாய் ஆகின்றிரு அபவந்தவொடைய பரிதிக்குக் கொண்கமையானிருந்தான் இராமன். அவரவர்க்கிடத்திலே தான் வைத்திருந்த பரிதிரப் கண்ணு புறமு மொத்து அபவந்திருத்தது சிவனா யொதித்துக் காட்டுகிறோம். "தீராதாந் தோ கருவாய்: யரி யம்" (தயாசதமே) என்கப்பட்ட மூவரை கட்டுக் கருத்துக் கொண்குகிறேன். குறம்பெருமான் முகவியர். இவர் இராமபிரானிடத்திலே வைத்திருந்த பரிதி அகலா; இவரிடத்திலே இராமபிரான் வைத்திருந்த பரிதி ஆகலா? என்று பார்க்குமவனில் ஒன்றாக்கொன்ற தோற்றிடுவென்றே சொல்லவொழுகும். இனி ஸாக்கிச மதாராஜனாயும் கருவகையுடையிருந்திருக்கொண்டால் இவர்கள் விஷயமும் அப்படியேதான். ஸாக்கியமதாராஜனுடைய பரிதிமயக் கண்டநீர்வதற்கு தமக் இடமொன்று கேள்வி. பரமபக்திகளில் தவிரவென்றே பரமபக்தனுமேயுந்

[illegible]

திறந்து போன பாகமாவிய அடியைத் தண்ணீராக வெண்ணுக்கிறேன். அகியுந்து என்றது உயிரான வார்த்தை. "தாவே தான் மண்ணுமடதே கிடையாது; மண்ணுமடதாக நீ ஆரோதித்துப்பிடித்ததும் அடித்ததும் அகியுந்து; அகியைக் கும் கூட்டினதும் அகியுந்து. நமது பிள்ளையின் வலிந்தியை வைப்பெழுமிருப்பதை எம்மாரும் காணவெண்ணென்று அகியு கொண்டு ஒக்கியவருமன்றாம் கூப்பிட்டு என் வாயைப் பார்த்துச்சொந்தாய்; அதனாக இவை * அகட்டாண்ட பரிசுண்டத் கொளுத்திவெறுமாவியை ஞாநுறாண்டகண்டன் என்று அவரவர்கள் தெரிந்து கொள்ளும்படி செய்தாய்; 'இப்பகூப்பிட்ட பராத்பரம் இவனொருக்கிற்குக் கைவழி மண்ணுமிகுக்கிறுமே! இது என்ன ஆச்சரியம்!' என்று அவரவர்கள் உன்னைக் கொண்டாடுவதற்காகக் கூட்டியடித்தாயத்தனை; அம்மா! நீ செய்ததெல்லாம் பிரேம காரியத்தான் - எங்குவுமிருந்து வண்ணன். "கைவைப் பிடித்துக் கூறு முகமொடெக்கிக் காணவே ஊட்டிந்தியே" என்பதும் கண்ணனுடைய வார்த்தையே. இதிக் (காண) என்றது - என்னுடைய செவ்வையத்தை வெல்லாரும் காண என்றடி. இதுவும் பிரேமத்தால் ஊட்டினதையே கூட்டவந்து. ... 8

4. ஞாயமாய் கைநீர்த்தடிபாணபீதனை - இராமரோன் * கைநீர்த்திய நிவர்த்ததே * என்றும்படி இராமையேவியை கைநீரில் வைத்து வெற்றிப்பற்றவை. கண்ணிரோன் தொடக்கபொருளே பிடித்துத் தீர்ப்புடிகுடைய கழுந்தியவன்.

இராமை தொடக்கியே பிரோதிவர்க்குக்களிக் கிட்டுகெடுத்துத்தன்னையெய்க் ஸ்ரீராமக்குண்கண்கிருனாக்கும் ஞாயமாய். இராமரோன் ஈர்வாயிதிராமையிரோன் கமது கோக்கியைப் காக்கும் பொருட்டு கண்குத்துச் செல்லப்பட்ட போது இராமனுக்குப் பிராயம் பன்னிரண்டென்று திருக்கண்களிட்டிருந்தது. தராத சேவையித்தி ஈர்வாயிதிராமையிரோன் தோக்கிச் சொன்ன வார்த்தையாக "ஈரநீரேடடவாய்நோமே ராவோ ராஜீவ நோமோ" என்று 'பதிற்று ரோவம் நிரம்பாதவன் இராமன்' என்றிருக்கையாலே பதினாறு பதினைந்து ரோவமிருக்குமப்போது என்று கிளர் தினைக்கையிருந்தாலும் அந்த கலோகத்தில் விவாக்கியானதற்குச் செவ்வாய்ச்சான் பின்ன ஆர ஆர விவாக்கியைச் செய்து பன்னிரண்டு ரோவமென்று எடுத்ததற்குச் செய்தருளிரும்பது காண்க. ஆக, பெருமான் தாடக தாடவேயாதி நிரைநம் பண்ணத் தொடக்கினது பன்னிரண்டாவது ரோவத்திவென்றும், சாவண ஈம் தாரம் பண்ணித் தனைக் கூட்டினது ஞப்பத்தொட்டாவது ரோவத்திவென்றும் நிவர்த்தமாக வந்தது. காதுகண்கிருத்ததிக் "அகணையது!" என்றிருந்து பெற்றனப் பெருமான். அகநிய ஞாதிக் திருவவதரித்த பெருமான் சதருநிராமன் கனை எவ்வளவு செய்திருந்தாலும் அது விவாக்கத்தக்கதன்று; இரதப்பற்றி விவாக ஈரதவேயைய ஆவாய்க்காதபலிக், கண்ணிரோனுடைய சதருநிராமன் படுத்தவர் இதிக் கூட்டினும் மிக கண்ணாமாயிருக்கும். பெருமான் செய்த சதரு நிரைநம் பன்னிரண்டு; கண்ணிரோன் தொடக்கப் பெருமனே பிடித்து; இது செய்து போந்ததும் அதிலும் இடையாதிநீரே தோன்றிக் கோமலமென்றும் ஆனகோமலமென்றும் போகின்றாணத்தது இது செய்ததும் இவனுக்குத் தானே நிறம்.

பவந்தினைமிக் அவதாரப்பிரவோணத்தைச் சோதிவாய் திறந்து தாவே பணிக் கூப்பிட்டு "பரிதராணய ஈதாதாம் பிராசய சதுஷ்குதாம். தர்மமன்ஸ் தாபுராததாய ஈம்பவாமி வுபேயுமே" என்றருளினான். இவற்றிக் ஈதாத பரிதராணத்தான் ஒக்கியமென்று எம்பெருமானு! திருவுள்ளம்பற்றினான். அது

அந்தரங்கமான ஸ்ரீ பரஹ்யத்தில் விசுவம் ஸ்ரீவசுவதி பரமபுருஷனுக்கு சரீரமாயித் தம் கிடையாதென்று ஒரு வார்த்தையைக் கிடைப்பது, அதைக் கண்டிக்கவெழுந்த பரஹ்யகாரி விடையவதையங்களில் எவ்விதமானும் இச்சாரக்குறியிடையோடு தொடர்பு பெற்றுவிடையுமைய திருநீத்தருணியைக் கண்டிராமையு ஸாதுவாழிப்பாதி கிராமயான தனது பெருநீத்துக்காட்டி “ஸாதுவாழித்தரணியேவ உத்தேதர்யம்” ஆறுநாள்விடையு து துங்குத்ததம் விதரண; ஸங்கலிப்பாத்திரோணுர் ததப்பத்தோ” என்றனார் செம்புதம். இத்தகை ஸாதுவாழி ஸம்ரதாழிப்பததான ஆவ தாப்பாதுவோத்திரேயவியென்று கணையாழிவின் திருணாஸகத்தேறுகின்றது. ஆறுநாள், ஸ்ரீவாஸஸுருணாத்திவி துநீர்வருடைய திருணாக்காக எடுத்துக் காட்டப்பட்டிருப்ப தாவது, (131) “கண்ணை அவதரிப்பது பண்ணின ஆதகத் தொழிக்கவெய்களம் ஸாதுவாதுபாரம் பொருண்பெய்து தீயவருநிர் செம்பு” என்றது. இங்கு மணகாண மாறுகனவின் விடயக்கிரண திவ்யகாணகி — “ஸங்கலிப்பாத்திரோணுர் ஸங்கத் தததம் திரேயுநிக்கவெய்க ஸங்கரத்திரவாண ஸங்கரத்திரவாண தன்னை வாய்வாழி இந்ர ஸாதுவாழியும் அவதரித்தது கண்ணோடும் தின்று சேவத் திரேயவாய்வாணுநி திரேயதரபு அதிரேயதரபு சேஷத்தகவெய்களமாய் பற்றினாதன் மறுந்வினை தொடக்க மான ஆவியோ பாகவத் விவரங்களில் ஆங்கவவி பண்ணின ஆபாரம் ஸாதுவா ஸவையோடு பெய்தது ஆதத் தமையா துநீர்வருநிர் செம்புவிருக்கை” என்பதாம். இத்தகை, ஸாதுவாழித்தரணம் எப்படி ஸங்கலிப்பாத்திரவாணியே ஆய்வுபெ துங்குத்தது விதரணதமும் ஸங்கலிப்பாத்திரவாணு து என்றதகத் திரேயம். இது அந்தரங்கான ஸ்ரீ பரஹ்யஸங்கத்திரேயாது விதோத்திரவோடுவென்று சம்பிக்கி வெண்கடா. சாதுவா தனத்தத தரிசியக் கஞ்சகைச் சாதிப்பததது, ஆதிவாய்வேதிபுருணய ஆங்குணயத் திருப்பி ரீததத” என்றும் “கண்ணின் ஸரம் தீக்குத்திரிக் வடமததமும் ரீதத் தான்” என்றும் ஸங்கலிப்பாதுநிர் செவத் பாகரங்களில் தோக்காக இப்படியும் திரேயுநிக்கவாழித்தது. இத்தகைய சத்துவிராணத்ததத ஸ்ரீராமாயதாதாதிரி காட்டியும் பெய்க்கச் செவத்தது ஸ்ரீ திருஞ்ஞானதாதாதிரிவேயம். கண்ணன் ரீதத் தவ்நேடு தொடக்கச் செவதுவிராணத்தது ஸங்குணதமும்.

5. **மீராந்தகாந்தராயத்தினி** — தூரமபிரதன் தண்டகாரணிய யாத்திரை செல்தமன், தண்டமபிரதன் விசுத்தகாயம யாத்திரை செல்தமன்.

வணங்காளர் செய்ததில் ஸ்ரீராமச்சந்திரன் கவிஞராகிற்றுள்ள ஸாயப்பந்தை முன்னால் திருத்தித் துதிக்கக் கண்ணனுக்கினை ஏற்றம் செய்து திருப்பிக்கொடுத்தது. இராமரீரின் தந்தையின் கரோடபட்டினம் கருவோரமோதரி மதராஸநகரம் சென்றார் மதராஸம், கங்கை மதராசு மாத்ரம் ராமன் சேத்யாசுத்தாதுடன் கண்ண பந்தையின் குதூறுமத்திலிப்படிதல் முடிபுரினத்து நாட்டியுடைய வெண்ணிவிருக்க ஆதிநுதலுமகமென்காள் பரதமோயகன் செய்தித், தாதிநுதலுமகன் தாதுக்கித் தாதுக்குத்தயமென்கொண்டு, புரிவின்காண நன்னிபு புண்ணியபாணன்களாகு, ஏரிசெய்யுடையது வாயென்து, கைகெலிவிட்ட கட்டியிவிட்டபடி பதினாசென்று வணங்கரினது செய்வதேநீற்றுதுபுகளால் பிராபுத காந்தரூ மாத்ரத்தவம் இராமரீர னுக்கு பரமரித்தவானது. இனி கண்ணரீரான்பாடு சென்கியோம். "மதரா நாட் தாது புண்ணிய பரதமோ கயா. கண்ணம் ஜாதோ னுத்தாதா." என்கிறபடியே "வன வெயுத்தவனமாட மதுவனாதாத்தனினில் யேறத்துணவத்தால், நகரவனத்ததை வெறுத்து வனவாசலம் பண்ணவோணுமென்கிற குதூறுமக்கொண்டே ஆயாபாபு கணரீரின்ன்காது" கந்தருதுர்புலா வேட்காளின்க் கண்ணினினில், ஏறக்கொண்ட

மெய்யைப் போக்கினென் என்னை பாவமே!" "உண்டாய் அடியைப்பூண்டு வெய்யுறிகளுடைக் கடியவெய்க்காவிடைக் காணுநோவக் கண்ணின், கொடியே சென்மெய்யைப் போக்கினெனென்கெ பாவமே" என்று தாய் வளர்பெற்றிருக்கிறபடியே வானகம்படியுளாவிபுளாவினான் கண்ணன். ஆக, வளர்ப்பத்தினரூழி சாம்பிருஞ்ஞார்க்கிருவர்க்கு மொத்திருக்கும்படியைக் காட்டினும், இனி வளர்ப்பத்தினராகக் கண்ணியோனுக்குண்டான ஏற்றத்தைக் காட்டுவோம், இராமரோன் சொன்ற தண்டகாரன்யுமானது "பொருத்தார் கையெய்துதினோசி பாய்ப்பய மெய்கடிக்கன் குருதியோர, விருப்பத காண்" என்று தவரதன் தான் புலம்பிய ஆப் புலம்பிப்பதிவத்தினுள்ளடி மிக்க கொடியாகவே விருத்தது; கண்ணிரோன் சொன்ற விருத்தாவையோவென்கினி; தெரிந்திக் காடாவிருத்தவது, ஸ்ரீ விண்ணுப்ராணத்தில் (3 - 6-85) "புத்தாவணம் பவவது கருஞ்சினை நகம்பித்த காணுறு, கபேத மதவா தவாதம் கவாய் எருத்தினிப்பிவதா," என்று கருணையுடைய கண்ணிரோன் ஐய நிருவுள்ளத்தினுள் நினைத்தமாத்நித்தித் மாதகாய்ச்சாயபுத்தினையாதினெயென்னும்படி [உத்தபந்த தவாதிபாட்டம்] பகம்புத்தாடாக விளங்கிற்று. இவ் வனவையே புத்தாவணத்தில் கிற்படி. "ஆணாமரிதா சாணபேணுநுணாய் அறும் கவாய் புத்தாவணநி கவரி குய்க்கென்குதிதாய், யா: துய்க்கவதும் கவதும் ஆய்வதஞ்ச ஸ்திகா பெணுர் குருத்தவதலிம் ச்ருதி: விம்ருக்காய். * என்றும் * பத்தே ப்ராஜாநாணக்வாயம் பருதாய் வர் தாயேய, அறும் கவம்பேய் பூயாணம் குத்தே வர் யருதாதபே. * என்றும் உத்தகாரமோவாய் புத்தாவணத்தினே ஏதேனுமொன்றாக ஐனிக்கப்பெய்தவேணுமென்றுகலி; இங்கு தண்டகாவணத்தில் முதலைய ஆரம்பித்தவர்களுகிடோ? [மேலே சொடுத்த இரண்டு கலோகங்களின் பொருளாவது - வேதங்களுக் தேடநீதர் கருணைகள் போனவுதிபய யாவர் சில பெண்கள் குருணைக்களைவறுத்ததற்கின்பின்னொத்ததற்குக் கலோ, அவர்களுடைய பாதபேணுமோட்டை, அவர்களுக்கவாய் புத்தாவணத்திலுக்கவயான சிற சொகன் கொகன் ஐகலிகளுக் ஏதேனுமொன்றைப் பிறக்கவேணும். (8) ப்ராஜாநி பகபதினினுடைய ஸ்ரீவாயத்தையப் வேண்டேன்; * புத்தநீக்கடம்பேழி வென்றும் * புத்தகுத்தேன்? புத்தவென்றும் சொக ஐகலியுடைய யருணைக்கவாய் அவன் நிருணைக்காய் கித்திரிதின் கடம்பதம் குருத்தாதம் பீரம்பேணுக்கவேணுமென்கை. இவதவையொன்றிக் கருத்தாவாய்ணும் * புத்தாவணை சுந்திராநாதம் சீடதர்வா மய்யுத் ஐந்து நிரிய பத! பேததாதீக், கைகாவிபாமதரி ஐதிக் கைகாண் த ஏதே பாரா பகம் தவ கதா பதாசர்வாயம். * என்று திரிவிண்ணாய்க் பெரிஹி, இத்தகைய கருணையாய்க் தவத்தியசிரே கண்ணிரோன் பாத்திரா சொந்தது, இராமன் சொன்றவன் இத்தகையதோ?... .. *"

6. **மோகனக்வாய்நென** - இராமரோன் பெரியவனுடைய கருமோகனக்வாய்வளவித்த வன்; கண்ணிரோன் ததிபயைடாதினுக்கவித்தவன். மோகனாகிற ஸ்ரீவாய் மொன்கிற பொருள் தனி, மோகனும் ஸ்ரீவாய்மொனென்கிற பொருளும் தரும். இராமன் ஸாக்கியவிபிஷணுதிவருக்கு கிழிவித்ததச்சுவய் எவ்வகைவாய்நென அளித்தவன், கண்ணன் குமோகனிகளுக்கு * தத்தெனம் கித்தேதாதம் *

"மோகனக்வாய் ப்ரதென" என்கிற விசேஷணம் மோகனாகிற ஸ்ரீவாய் வத்தது [முத்திச் சொல்வத்தது] அளிப்பவர் என்றும், மோகனத்தையும் ஸ்ரீவாய் வத்ததும் அளிப்பவர் என்றும் பொருள்கரும். இதுமொருமொழி அண்டவே விவரிக் கிறேன். இராமரோன் பெரிய வுடையவாரென்றிற் ஐடாய் மதாராஜிக்கு சரம

என்பதுவரும் பண்ணுதவருந் நுண்ணே “உய கதி” யற்றுநீயானும் ஆனநிதாதிநேச்
சயா கதி; ஆராய்ந்தீர்நம் ஸா சயா சபூமிநதாயினும், ஸயா தவம் ஸயது
ஹுதுதோ கச்சு ஸோகாத் ஆதத்தனாத்.” என்று சொல்பு நயமத்தமிழிவதோர்
பாட்டுக்கு விடை தந்தருளினான். “அன்று சராசரங்களை ஸயதுத்தத்தெடுத்தி”
“கண்ணியோன் செவ்வுருளின மோகப்பரதானத்திற்று
அனலோ கிடையாது. “சித்தவர்தீ ஐகந்தை”தில் பரப்பாண்மையுதிர்ணம், திருச்
ச்சுணைவா நுத்திம் கதா அந்தலா கோபகந்தலா” (முனிக்குறுப்பு.) என்று விக்காண
கண்ணகன்யத்திவிடுபாடு உபயமமாக விடுகொடுக்கப் பெற்றான் சித்தவர்தி;
“தாபெடுத்த சிறுகொழிந்து கடைந்தொடுமனவினே தயிர் ததாழிவினுள்ளே தன்னை
மறவத்திட்டுவைத்து “மோகம் தாசா விட கிடங்கு கொடுப்பின” என்று
வர்ப்புருத்தி விடு பெற்றான் ததிலாண்டன், “இதற்கும் மோகம் தாவென்று” என்று
அவன் தீர்ப்பத்திக்கு மோகம் கொடுக்கப் பெற்றது அபாணுடைய தயிர் ததாழிமர்.
“கேண்டபுச்சுணர் னுள்ளோது கெடென்று பார்த்திருந்து கெடுதொகைக்குக் கொள்ளும்
பத்த வினோகனத்திலி பத்திபுணர்ஸரமாக ஆகச்செய்வாண்டு வந்திட்ட ரிஷிபத்தினி
கனியே ஐத்தத்தியை “தந்தலா வித்ததா பந்தா பகவத்தம் யதாசுருதம்,
ஸ்ருதோபகந்தய விதுதொகை தேதறம் காமதபத்தனம்.” என்று தன்னைவிட
பாவணயத்தானே அப்பிரதே விடுபெறுவித்தனன், திருப்பின கண்ணனுடைய
மோகப்பரதானத்தையும் பன்னியுணர்ந்தகால் யாதமாம், ஆணை இதிவ் கெடு
காசியுண்டு; திராமவிளச் செவ்வு மோகப்பரதானத்திற் ஆகெகடி ஸமாதான
கள் தடைபெற்றிருக்கின்றன. “ஆதமாதம் மாணுதம் மந்திய” என்றிருத்த
பெருமான் செவியவுடையார்க்கு கம்பினே மோகம் கொடுக்கத்தரும்?” என்று
கெட்கையில், பரமபுருஷத்தவையுத்தான பெருமையினுக் கொடுக்ககல்கீரே,
“கந்தியோ யேகாத ஹாதி செவ்வு பெருமையினுக் கொடுத்தென்கல்கீரே ஸமாதான
மும் அவதரித்துள்ளது. இதன் விருவை நம்பினே ஸயவர்த்தித் கண்ணபுது.
கண்ணியான் செவ்வு மோகப்பரதானக்கிரைப் பத்தி சகனையோ பரிஹாரமோ
யதும் கத்திக்கல்கீரே. கரத்தாழினான் ஆதிமாநுஷன் தவத்திரை “புருசோபி
கிருதா கதா கதா சகவத்தோ மாயாபருகன்ய ஸாகோ மறுஐத்த மெளத்தயாத்,
விதாவினேகல்கீரே. தா கத்தத்திற்றுப் பராதாஸ் ததா பகவதிம் நதி கதம் கதாவி”
என்று திராகவரீன தோக்கிச் சேகன் கேட்டாரேயெழிய, கண்ணனை தோக்கி
தூக்கினே கேட்டகல்கீரே, ஆக சாமனுடைய மோகப்பரதானத்திற்காட்டிலும்
கண்ணனுடைய மோகப்பரதானத் விதுபெற்றதாதீற்று.

இனி ஐங்குறு நூற்றாண்டை வெகுத்துக்கொள்வோம். இராமசீராமன்
“கொம்பகலன் கனிரோற்கொண்டு குவையத்துக்கக் கர்ப்பம் பரிபுரீராரியமும்
எங்கும் பாதற்குண” என்றிருபடியே அபேசத்தைவரவர்த்ததை குழுவும் பாதாழ்
வாணுக்கே யருளினன். ஸாகீய மறுராஜாதிக்குக் கிழங்கிந்தைவரவர்த்ததைக்
கொடுத்தருளினன். விபீஷணனுடையாளுக்கு “என்னியங்கு நாமத்தவய மயம்”
என்று சொல்பு ஒழுங்குறுப்பிபாத பெருந் செவ்வத்தை வரித்தனன். கண்ண
யிான் ஐங்குறுமையிப்பதற்குரிய கூத்திரியருகத்திரே பிறவாதிருக்கச் செவ்வேயம்
“தா காத்விருதோ குரோன ஐதயே தத்தேசம் வித்தோதாம்” என்னுங்கு குரோன
ருவினய பூமோக குரோனாக ஆகியவருளினன். இதினும் பரமநிகாட்டிலும்
கண்ணனுக்கு வந்தருளினது. பாதாழ்வானுக்குக் கொடுத்த செவ்வம் பிறகு
தண்கியெயாவிற்று, ஸாகீய விபீஷணர்களுக்குக் கொடுத்தது அவர்கள் தண்கிரு
உறுதுணையா கல்கிருத்தன ரென்றகல்கீரே? குரோன ஐதயே கண்ணனைவித்தது
நீர்தொருவகத்திரையே,

காண்பதன்று; ஏதோ சமீபமாகியதாக விஞ்ஞாபித்தபடி" என்றும் சொன்னேன்; வேட்ட ஆணவரும் "இஃது இன்னவையினைப் பொருளே; பெரியவார்களிடமிருள் வேட்ட நுனியுள் திருவுள்ள முகத்தருள்வரே பொழிய வர்வையிதா கருவுறு பென்று கருதார்" என்று காலோசனத்தான் கூறினார். ஒருவர் மட்டும் "ஆழ்வார்க்கு கண்ணனை யாதவனென்கிற சொல்லுள் ஓரிடத்தினும் சொக்கிரியுப்பதாகத் தெரிய விக்கியோ?" என்றார். உடனே புகுத்தாழ்வார்க் இரண்டாம் நினைத்தாதிருக்க (50) "ஆயவனே யாதவனே பெண்டுவனை யார் மகடும்" என்றருளிச் செய்திருப்பதை பெருத்துக் கூறினேன்; ஸமாதிக்ரதாஜர்.

1. அழகியை—அழகியப் பரவித்தி இருவர்க்குமொக்கும்.

இராமமோனாண்டிய அழகையுள் கண்ணமோனாண்டிய அழகையுள் மோ வேணாண்டிய எத்தனை புலம் பேசினாலும் போதாது. அளவுகடந்து பேசியுமிருக்கிறேன். இங்கு மிகச் சற்றுக்கொக பெறுதுகிறேன். இராமனுக்கு புலமோது மட்டா சிவோகம்செய்ய நினைத்த தவறதன்னைவன் இராமனைத் தன்விடம் வரவணுக்தான்; வந்து கொண்டிருக்கிற அவனை மன்னவன் ஞாத்திரிருந்து பார்க்கும்போது அவனற்றனுள்ளம் பூரித்தபடியை வான்கீதி பெய்கிறார்—*சத்தானந்தாததம் ஈயம் அதிவப்ரிவதச்சம், நுபெனதர்ப்பதூண்: புலனாம் திருவுறு சித்தாபணாரினம்... ததர்ப்ப ஸமாவாதம் பாயமாதோ தாதிய" என்ற. இங்கு (நுபெனதர்ப்ப நூண்) என்பதற்கு "நுபென்கண், ஞானதர்ப்ப மென்கண், கற்றழகன் நுனங்க்கென்கண் இவற்றையே—என்று பொருள் கூறுவர் சிவ; ஆசாரியர்கள் உகத்தும் பொருள் இது வன்று. திருவாய்மொழி (சேகி—சே) கூடியுள் "நுபெனதர்ப்ப நூண்" நுபென்கிறது வடிவமுடை; ஞானதர்ப்பமென்கிறது ஆந்தை என்னாருணமுமித்தம்படி ஸர்வஸ்வ தானம் பண்ணிக்கொண்டிருக்கை" என்றருளிச் செய்திருப்பது கண்டக. நுப தினை ஞானதர்ப்பமென்கிறதாய்ந்து இவற்றையே [புலனாம் திருவுறு சித்தாபணாரினம்] என்றது வெகு அற்புதம். 'ஸர்வமேவம்' என்று சொல்வோன்வென்கிருக்க (புலனாம் என்று) ஆடவர்களைத் திருவுறு சித்தாபணாரம் பண்ணுவது மென்கை யானே 'பெண்களை மயக்கும் வடிவமுடிக்வாதவன் இராமன்' என்று சிவ ஆசாரியர் கள் பொருள் கூறுவர். மேலாயின், ஆண்களினாழகைக் கண்டு ஆண்கள் மோதரிப் பதும், பெண்களினாழகைக் கண்டு பெண்கள் மோதரிப்பதும் மெய்முறையுட; [அளவாய்விதம்.] இராமனுடைக் கண்டு ஆண்கள் மோதரிக்கின்றார்களென்ற பொதே பெண்கள் பழம்பாடு தண்டாய்விதாய்மயவந்திதம். ஸீராம உகத்திம் திரொபதினாழகைக் கண்ட ஸீராமன் "புலனாம் கதையாய்" என்று திறுக்கண். இவ்வண்ணமாயே கம்பராமாயணத்தில் "ஆடவன் பெண்ணையை அவாவத் தோஷியுய்!" என்று இராமனது தோளாழகைக் கண்ட புலன்கள் பெண்ணையை ஸீரும்புமடியிருத்ததென்பட்டது. வானி இராமனெய்த அம்புபட்டு காலுத் தருகாயிம் சித்திர போது தக்கிக்கிறான்கரு; அரிமோது "ஓவியத்தெழுத வொண்ணு வுருவத்தாய்!" என்று இராமமோனனை விளக்கினார். அவித்தவித் தெழுதப்படுகிற சித்திரத்தினுள் இராமனுடையவருகும் உகன்படி பெறுத வொண் ணுத தென்று தெரிவித்தபடி. பக சொக்கி என்? காலும் முக்கு கறுவுகண்டு கதறி வாரது சொன்னே காலுவுண்க்குண்டு கூடப்பென்க, புண்டரீகவிசாலாகென்க சித்திருக்குறு ருபனம்பத்தென ஸாருமாதென கதறாபென்க, புண்டரீகவிசாலாகென்க சித்திருக்குறு சித்தாய்ப்பென, கத்தர்வாராறும்திமென பார்த்திவங்க்குறுதாந்விதென....." என்று பெருமாயுடைய வடிவமுடையே சொக்கிச் சொக்கிப் புலம்பினென்கின்றும் இன்னாறும் சொக்கிவெணுமோ?" * நுபமயிதாததம் கண்டிரி மென்குமாய்யம் ஸர்வமேவதாம்,

தத்துவச் சிவமாதிகளாகா சாமஸ்ய வடிவமாவது: "என்று முரட்டானவர்களின் கிளர்
மயம் ஒரு புறம்; மங்கப்பட்டு நுர்ப்பணைகளின் கடறல் ஒரு புறம். இது தீர்தல்.

கண்ணனுடைய அமுதநீர் சிறிது பேசுவோம். "கனகசபை" நண்டர் என்ன
தோன்று தோன்றும்பொழுது இவ்வீரப் பெற்ற வயிறுண்டவர்கள் என்னும் வாழ்த்தை
பெய்துவிடிக் கிழைக்கோ!" என்றிருள் வரோசைதம்பிரொட்டி. கண்ணன் தான்
மேய்த்த பசக்களை எட்டுக்கொண்டு பருத்தாவண்ணத்திற் தின்றும் திருப்பம்பிராது
ஒரு காதிலே சீராகத்தக்கவையையும் மற்றொரு காதிலே செங்காத்தல் பூசுவது
கணித்துக்கொண்டு வருகிறான்; அப்போது "கனகசபையே வருகின்ற கடல் கண்ணன்
வைத்ததை வந்து காணீர்" என்று தோழிமார்க்கொவ்வாணவடிவையுத்துக்
காட்டிவிட்டு "நு"என்றுப் புத்திரரினப் பெருஞ் தகவல்கள்! தானே மற்றுமுரிப்போ?"
என்று துணிந்து சொல்லுகிறான். இவ்வாறுகண் கொண்கவையென்று கனகசபை?
கண்ணன் சிறுக்கலும் எழுநிலக்கலையிலே திரியும்போது அவன் வடிவமுதலாகக்
கண்டு மறாநீரின் பட்டபாட்டை ஒரு வடிவாகவி சொல்லுகிறார் - "மணிமீடும்பிடு
தண்டி மதோதாரோ வடிவி மக்களா முவிமண்டலீ, துபமந்ருத்த தோனமமுஞ்சாத
வரதமமுஞ்சாத வேதமமுஞ்சாத." என்று கண்ணன் அங்க வடிவவழிப்போது சில
முவிமீடர்கள் துயம் சொத்து கொண்டிருந்தார்கள்; சிலர் தோனமுஞ்சாத கொண்
டிருந்தார்கள்; சிலர் வேதமமுஞ்சாத புண்டிருந்தார்கள்; சிலர் வேதமோதிக்
கொண்டிருந்தார்கள். கண்ணன் வடிவமுதலாகக் கண்டபொழுது தான் துயத்துவிட்டது;
சிலவாறா சிலவாறாவென்று சொல்லும் தோனமமெனவாம் தண்ணாறாறாவென்று
மோதமமெனவாம்; வேதமமெனவாம் திருத்தவர்கள் கவமித்திருந்த புதுமத் தொட்க்கி
விட்டார்கள்; வேதமோதிகளாகிக் கருத்திருந்தும் மற்றத்தேயோசின்ற. வேதமேதவகி
தேசிக் கண்ட சிறு வேதமேதம்து? அவ்வாறுதூணமார்த்தவகிக் கண்ட சிறு
பருத்தமேதம்து? என்று எவ்வாறுதூணமும் விட்டபாழித்தவர்கள். இதெல்லாம்
ஒருபுறமிருக்க, "பொத்திரம் கோவையிருத்ததின் அவரை; பரிபெய்திடு" என்று
புதுப்போதன ஸைபரிக் திகழ்த்த திகழ்ச்சி ஒன்றுபோலுமே. அரை * கழர்
மன்னர் நுர * என்றிரு பொய்யுறையி; பசுரத்தின் வகைக்கொணத்தக்க விவத்தக்
காண்ட

9. பார்ப்பு நீர்வீரிகள் — இராமன் * பசுரத் தாராவிறேரு தேவா * என்றும்
அகற்ற இராமனே * ஆதனதம் மாதுவும் மற்றோ * என்றான். கண்ணன்
கொண்டதோத்தானத்தின் விவத்த கோவல்கள் 'தேவோ வா தணல்'
என்ன, அகற்றச் சிறி * அந்நம்மே பார்த்தவோ ஐதா: * என்றான்.

பார்க்கத்திரியெல்லாத தேவதாத்தார்களுக்கும் பார்க்காரோபணத்தின்
பேரணபுத்தன். பார்க்காரோபண பூராமத்துணைகளுக்குப் பார்க்கும் பெருக்கத்
தக்கதாகவுண்டது. விவமித்த முனிவர் துயரதமன்னவன் பக்கவிலே வந்து
"அந்நம்மே தோகி வகைத்தமான் பாரம் எத்தவபாக்காமம்" என்று இராமனோ
றுண்ட பார்க்கத்திரியினார். "வேதாணமெதம் புருஷம் மறாத்தி" என்று
புருஷ ஸைகி வகைத்த பார்க்கத்திரியன் பார்க்கத்திரியன் * அந்நம்மே தோகி வகைத்த
மென்று பேசினார். அவ்வகை பேசினது இராமனோன் திருவுணத்தத்திற் அகருப்பி
செய்வென்று சொல்லு கொண்டபெருமதான் ஆற்றுவண்ணாயிற் திருப்பயனியெழுச்சி
பாடுகவகை * வேதவகை * வகை * உத்திருத நாமத்து" என்றுதான்
அம்முனிவன் காலே, துயரத்தான் என்றான் 'அருவகை' என்றுதானாவோ?
பார்க்கவாரோபணத்தின்வகைகள் என்று சொல்லு கொண்ட பிறே துயரத் துயரமென்று
விசரித்தது. பார்க்கவகைத இரக்க * உத்திரு; இவ் வுத்தவகைத முயலிற்
செய்யேவாம். பார்க்க வகைதவகைத இரக்க இத்தின் வகைதன் சிவன் இராமன்

ஒன்றை சம்பவியாவணியில் * என்று தொண்டரடிப்பொடியாய்வுவரும், * என்பதில் தவறாயிருக்கின்றது திவ்யஞ்சோதி என்னவாயினும் * என்று நூலாசிரியரும் கூறிய படியே இராமாயணம் செய்த நேரத்தினால் துணைமீள்திருக்கே அப்பதன்று. மனசா ளிரக்கித் துணைகொண்டு செய்ததாகப் ப்ரஸித்தியவந்து விட்டபடியால் என்னவாய் க்ருத்யமென்று குறைபாடு இடமாயிற்று. இனி கண்ணனுடைய சேஷத்தங்களை வெடுத்துக்கொண்டாலோ அநிமாநுஷம் அநிதைதவம் என்னுடையவாள் சேஷத் தங்களுடைய அபரிமிதம்; அவற்றில் ஒன்றுகூடப் பிறர் துணைகொண்டு செய்ததன்று. ஏழுநாள் குன்னைக் குடையாகவெடுத்து நின்றது, ஊத்திப்பதி புத்திரனை விட்டுக் கொடுத்தது, வைதிகன் பிள்ளைகளைக் கொணர்ந்து நத்தது, மருமகன்மன் சத்த தியை உயிரிட்டுக் கொடுத்தது ஆகிய இவை அநிமாநுஷம் அநிதைதவம் என்பதே உயர்வாயிற்று ஒரு துணைமீள்திருக்கே செய்தவையுமாம்.

ஆக, தந்தை உணவதின்னை” என்று தொடங்கி “அநிமாநுஷத்தி” என்னுமளவாகவுள்ள பத்து விசேஷணங்களாலும் நிறுத்திக்கொட்டிய இராமஞ்சுண்ணர் களின் பரம்பரணாமேவம் பத்து உயர்நீதிமன்றங்களாக அருமனிக்கத்தக்கது. இதில் ஒவ்வொன்றிலும் இராமாயணத்துக் குறைகூட்டிக் கண்ணாயோணத்து ஏற்றங் காட்டியிருப்பது சமோத்திராகக் கொணர்ந்ததே.

‘இ’ என்னுமெழுத்தை முதல்கொண்டு, மனசாவியில் ‘அருங்கோட்டை ரதன தித்’ மீக் வெளியிட்டுள்ள உயர்நீதிமன்றங்கள் - 4.

1. இக்கோ வெளிக்கொடுத்திருக்கிற வெளக்கொட்டி.
2. இன்னார் துதனைன நின்றது.
3. இன்னுமன் வந்தேயிரங்கு.
4. இப்பொழுதெம்மேனாவிவம்புத்தக்கொடுதே.